Constitucions i Estatuts

Institut dels
Germans Maristes

Constitucions i Estatuts

Institut dels Germans Maristes

Institut dels Germans Maristes
© Casa Generalizia dei Fratelli Maristi delle Scuole
P.le Marcellino Champagnat, 2
00144 Roma – Itàlia
comunica@fms.it
www.champagnat.org

Realització: Província L'Hermitage

Gener 2022

ISBN 979-12-80249-17-3

PRESENTACIÓ 7
DECRET D'APROVACIÓ DE 2020 10

CAPÍTOL I
EL NOSTRE INSTITUT RELIGIÓS DE GERMANS
IDENTITAT DEL GERMÀ MARISTA A L'ESGLÉSIA 15

CAPÍTOL II
EL NOSTRE ÉSSER DE RELIGIOSOS GERMANS
CONSAGRACIÓ COM A GERMANS 27
A) CONSELL EVANGÈLIC DE CASTEDAT 30
B) CONSELL EVANGÈLIC D'OBEDIÈNCIA 34
C) CONSELL EVANGÈLIC DE POBRESA 37

CAPÍTOL III
LA NOSTRA VIDA COM A GERMANS
VIDA A L'INSTITUT 45
A) VIDA FRATERNA EN COMUNITAT 46
B) CULTIU DE L'ESPIRITUALITAT 55
C) ENVIATS EN MISSIÓ 63

CAPÍTOL IV
EL NOSTRE CAMÍ COM A GERMANS
FORMACIÓ MARISTA I PERTINENÇA 75
A) PASTORAL DE VOCACIONS 78
B) PRENOVICIAT 81
C) NOVICIAT 84
D) POSTNOVICIAT 89
E) FORMADORS 93

F) FORMACIÓ PERMANENT 94
G) ADMISSIÓ I PROFESSIÓ A L'INSTITUT 99
H) SEPARACIÓ DE L'INSTITUT 106

CAPÍTOL V
LA NOSTRA ORGANITZACIÓ COM A GERMANS
EL SERVEI DE L'AUTORITAT 111
A) UNITATS DE VIDA I MISSIÓ 118
B) ADMINISTRACIÓ DELS BÉNS 124
C) GOVERN GENERAL 132
1) El Capítol general 132
2) El Superior general i el seu Consell 136
3) Òrgans de participació i consulta 145
4) Administració general 148

D) GOVERN PROVINCIAL 152
1) El Capítol provincial 152
2) El Superior provincial i el seu Consell 155
3) Òrgans de participació i consulta 166
4) Administració provincial 167

E) GOVERN DE LA COMUNITAT 174
1) L'Animador de comunitat 174
2) Administració comunitària 177

NOTES 181

SIGLES I REFERÈNCIES 204

ÍNDEX GENERAL 214

PRESENTACIÓ

Benvolgut germà,

Tens a les mans el text oficial de les nostres *Constitucions* en una versió renovada: és un document molt valuós i una referència clara per al seguiment de Jesús en la teva vocació com a germà marista.

En el número 12, es defineix de manera precisa i motivadora el caràcter vital que té per a nosaltres:

> *Les nostres* Constitucions*, aprovades per la Santa Seu, ens guien en la manera de viure com a germans a l'Església segons l'esperit i el cor del nostre Fundador.*
>
> *Considerem les* Constitucions *com l'aplicació de l'evangeli a la nostra vida i una guia segura per complir la voluntat de Déu sobre nosaltres. Ens comprometem a viure-les, per la nostra professió religiosa.*
>
> *Atents a la riquesa i a les crides que contenen, les llegim sovint en actitud de pregària i discerniment.*
>
> *Aprovades per la Santa Seu, el seu intèrpret autèntic, només es poden modificar amb la seva autorització.*

D'aquí es desprèn la importància de llegir-les i meditar-les amb freqüència, de deixar-nos-hi confrontar amb un cor obert i ben disposat, i d'esforçar-nos diàriament perquè cada germà, comunitat i obra marista les faci vida. Estàs convidat a dedicar temps específics a pregar-hi personalment i a compartir-les en comunitat. Tot això amb actitud d'obertura a l'Esperit, que és qui mou i transforma els nostres cors.

Per arribar al text actual, llegat genuí del nostre Fundador, rellegit per al nostre temps, hem fet junts un camí important i decidit com a Institut:

- El 2009, el XXI Capítol general ens va convidar a fer una revisió profunda de les nostres *Constitucions i Estatuts*, amb els objectius d'arribar a una «conversió del cor» al servei d'un món nou i de facilitar la «revitalització de la nostra vocació» de germans.
- A partir del 2013 vam mantenir converses en comunitat, sota la guia *Relats del camí entorn del foc* i vam fer propostes de modificació al text.
- El 2017, el XXII Capítol general va dedicar diversos dies a l'estudi i aprovació de la proposta presentada per la comissió.
- El Consell general va presentar el text a la Santa Seu i, després de fer-hi alguns ajustos finals, va ser aprovat el 6 de juny de 2020, festa del nostre Fundador.

- Al llarg del procés, va sorgir la idea de comptar amb un altre document de dret propi, *On tu vagis: Regla de vida dels Germans Maristes*, que va ser acollit i aprovat pel mateix Capítol general i ara és un text integrat i complementari de les *Constitucions i Estatuts*.

Som hereus i portadors d'un valuós carisma, do de Déu a tota l'Església, que desitgem viure de manera significativa en el món actual, fent camí juntament amb els laics maristes i amb tantes altres persones compromeses en aquesta vida i missió. Les nostres *Constitucions i Estatuts*, així com el text *On tu vagis: Regla de vida dels Germans Maristes*, són l'explicitació d'aquest carisma i ens donen llum per encarnar-lo en el món actual.

Que Maria, la nostra bona Mare, continuï sent la nostra font d'inspiració i nosaltres visquem com a fills seus, portant el seu nom i sent el seu rostre matern per als infants i joves d'avui. De la seva mà, caminem sempre cap a Jesús, com ho vam aprendre de sant Marcel·lí Champagnat.

Fraternalment,

G. Ernesto Sánchez Barba

Superior general

Roma, 2 de gener de 2021

CONGREGATIO
PRO INSTITUTIS VITAE CONSECRATAE
ET SOCIETATIBUS VITAE APOSTOLICAE

Prot. n. L. 35-1/2002

DECRET

L'Institut dels *Germans Maristes de l'Ensenyament* ha corroborat, durant el Capítol general, el nou text de les *Constitucions* elaborat amb la participació activa dels germans de l'Institut, actualitzat i enriquit amb els documents més recents de l'Església referents a la vida consagrada. El Superior general ha presentat al Dicasteri el nou text sol·licitant-ne l'aprovació.

Després d'estudiar atentament el document, en el qual s'han introduït algunes puntualitzacions, la Congregació per als Instituts de Vida Consagrada i les Societats de Vida Apostòlica, amb aquest Decret, aprova el nou text de les *Constitucions* segons l'exemplar redactat en llengua espanyola que es conserva en el seu arxiu.

Aquest Dicasteri confia vivament que els Germans Maristes de l'Ensenyament, en fidelitat al seu carisma i igual que el seu Fundador, sant Marcel·lí Champagnat, procurin ser a l'Església memòria profètica de la dignitat comuna i de la igualtat fonamental de tot el Poble de Déu, fent realitat el lema «Tot a Jesús per Maria, tot a Maria per a Jesús», lliurant-se a l'evangelització i educació dels infants i joves, especialment dels pobres, els més necessitats i els que viuen en les perifèries geogràfiques i existencials.

Sense que obsti qualsevol altra disposició en contra.
Ciutat del Vaticà, 6 de juny de 2020

✠ José Rodríguez Carballo, OFM
Arquebisbe secretari

João Card. Braz de Aviz
Prefecte

CONGREGATIO
PRO INSTITUTIS VITAE CONSECRATAE
ET SOCIETATIBUS VITAE APOSTOLICAE

Prot. n. L. 35-1/2002

DECRETO

La Congregación de los *Hermanos Maristas de las Escuelas* ha corroborado, durante el Capítulo General, el nuevo texto de las Constituciones elaborado con la participación activa de los Hermanos del Instituto, actualizado y enriquecido con los más recientes documentos de la Iglesia referentes a la vida consagrada. El Superior General ha presentado al Dicasterio el nuevo texto solicitando la aprobación.

Después de estudiar atentamente el documento, en el que se han introducido algunas puntualizaciones, la Congregación para los Institutos de vida consagrada y las Sociedades de vida apostólica, con el presente Decreto, aprueba el nuevo texto de las Constituciones según el ejemplar redactado en lengua española que se conserva en su Archivo.

Este Dicasterio confía vivamente que los Hermanos Maristas de las Escuelas, en fidelidad a su carisma y al igual que su Fundador, San Marcelino Champagnat, procuren ser en la Iglesia memoria profética de la dignidad común y de la igualdad fundamental de todo el Pueblo de Dios, haciendo realidad el lema "Todo a Jesús por María, todo a María para Jesús", entregándose a la evangelización y educación de los niños y jóvenes, especialmente de los pobres, los más necesitados y los que viven en las periferias geográficas y existenciales.

Sin que obste cualquier otra disposición en contra.

Ciudad del Vaticano, 6 de junio de 2020.

João Card. Braz de Aviz
Prefecto

✠ José Rodríguez Carballo, OFM
Arzobispo Secretario

Constitucions i Estatuts

CAPÍTOL I
EL NOSTRE INSTITUT RELIGIÓS DE GERMANS

Identitat del germà marista a l'Església

Origen de l'Institut

1 L'humil començament del nostre Institut es remunta al 2 de gener de 1817, quan el pare Marcel·lí Champagnat va fundar la primera comunitat de germans a La Valla (departament del Loira, França), i els va donar el nom de «Germanets de Maria».[1]

Marcel·lí volia que els seus germans fossin una branca de la Societat de Maria.[2] Aquesta societat va començar amb la promesa feta per Jean-Claude Colin, Marcel·lí i els seus companys maristes al Santuari de Notre-Dame de Fourvière (Lió), el 23 de juliol de 1816.

El 9 de gener de 1863, la Santa Seu ens va aprovar com a Institut religiós de germans,

autònom, laic[3] i de dret pontifici.[4] Ens va donar el nom de «Germans Maristes de les Escoles» (*Fratres Maristae a Scholis, FMS*). També se'ns coneix habitualment com a «Germans Maristes».

La nostra identitat: ser germans

2 La nostra vocació de religiosos germans és, a l'Església, un record profètic de la dignitat comuna i de la igualtat fonamental de tot el poble de Déu.[1]

Som germans de Crist, germans entre nosaltres i germans de tothom, especialment dels més pobres i necessitats. Som germans per tal que regni una fraternitat més gran a l'Església i al món.[2]

Seguim Jesucrist, el nostre Senyor, per la professió pública dels consells evangèlics, tot conformant la nostra vida a l'Evangeli, en el servei fratern.[3]

Deixebles de Marcel·lí Champagnat

3 L'amor vessat en els nostres cors per l'Esperit Sant[1] ens fa compartir el carisma de Marcel·lí Champagnat[2] i impulsa totes les nostres energies vers aquest únic objectiu:

SEGUIR CRIST, COM MARIA, en la seva vida d'amor al Pare i a la humanitat. Vivim aquest ideal en comunitat.[3]

Contemplem la vida de Maria a les Escriptures per fer nostre el seu esperit. Les seves actituds com a mare i deixebla de Jesús configuren la nostra espiritualitat, la nostra vida fraterna i la nostra participació en la seva missió de fer néixer la vida de Crist a l'Església.[4]

Segons el nostre lema «Tot a Jesús per Maria, tot a Maria per a Jesús», la fem conèixer i estimar com a camí que ens mena cap a Ell.[5] Formem comunitat al voltant de Maria, la nostra bona Mare, com a membres de la seva família.[6]

De sant Marcel·lí Champagnat hem heretat les tres virtuts d'humilitat, senzillesa i modèstia.[7] Com ell, vivim la presència de Déu,[8] a qui trobem en els misteris del Pessebre, de la Creu i de l'Altar.[9] Inspirada en la casa de Natzaret i la taula de La Valla,[10] la nostra vida fraterna està marcada per «l'esperit de família»,[11] fet d'amor i perdó, d'ajut i suport mutu, d'oblit d'un mateix, d'obertura als altres i de joia.[12]

La nostra missió: donar a conèixer Jesucrist

4 Nascuda de l'Esperit, la missió confiada per Marcel·lí als seus germans va ser «donar a conèixer Jesucrist i fer-lo estimar».[1] Juntament amb altres maristes, ens entreguem a l'evangelització i educació dels infants i joves, especialment dels empobrits, els més necessitats i els que viuen a les perifèries geogràfiques i existencials.[2]

A través de la nostra vida i presència, els joves, les seves famílies i les comunitats a les quals pertanyen s'adonen que Déu els estima personalment.[3]

El benestar, la seguretat i la protecció dels infants i joves són una prioritat important i la primera responsabilitat de cada germà, de cada comunitat, de cada obra marista i de tot l'Institut.[4]*

Membres de l'Institut

5 L'Institut, del qual ens fem membres mitjançant la professió religiosa pública, està format per germans amb vots temporals i perpetus.[1] Com a germans, ens uneix l'amor fratern i la vivència de les nostres *Constitucions*

amb esperit d'obediència.[2]

Els novicis, que comencen la seva vida a l'Institut, es beneficien del nostre patrimoni espiritual, de la nostra pregària i del nostre suport fratern.[3]

Germans i laics, maristes de Champagnat

6 Reconeixem i donem la benvinguda a totes les persones que se senten atretes pel nostre carisma i que es reconeixen com a «maristes». Aquest moviment de l'Esperit uneix tots els maristes de Champagnat en una família carismàtica global.[1]

Dins d'aquesta família carismàtica, aportem amb joia la riquesa de la nostra vida consagrada, creem comunió, oferim acompanyament, compartim la nostra espiritualitat i la nostra vida comunitària, participem en la formació conjunta i en les obres de solidaritat, i promovem la corresponsabilitat en la vida i la missió maristes.[2]

El nostre camí de comunió amb els laics maristes es construeix a partir de la mateixa crida a seguir Jesús, la mateixa fe, el mateix evangeli i el mateix baptisme. En aquesta

comunió, les nostres identitats específiques s'enriqueixen i es reforcen.[3]

6.1 *Com a Institut i a les nostres Unitats administratives, discernim la millor manera de donar suport al desenvolupament d'organitzacions com ara el Moviment Champagnat de la Família Marista[1] o altres entitats degudament aprovades amb els seus propis estatuts i estructures. Cadascuna d'aquestes organitzacions és responsable de facilitar i coordinar les seves activitats i processos.*

Dins de la seva Unitat administrativa, els Superiors i el seu Consell poden decidir com acollir els compromisos personals relacionats amb l'espiritualitat i la missió maristes que algunes persones volen contreure lliurement i per un temps determinat.[2] A petició prèvia, també poden reconèixer alguna associació de laics com a expressió del carisma de sant Marcel·lí Champagnat i, si es dona el cas, revocar aquest reconeixement.[3]

6.2 *Les persones que viuen profundament els valors i les virtuts maristes poden estar afiliades a l'Institut o a una Unitat administrativa. Preguem per aquestes persones i els oferim el nostre suport fratern.*

El Superior de la Unitat administrativa, amb el seu Consell, pot concedir l'afiliació a aquesta Unitat[1] o proposar al Superior general amb el seu Consell l'afiliació a l'Institut.[2]

Estructures al servei de la vida i missió

7 L'Institut es divideix en Unitats administratives anomenades Províncies, Viceprovíncies o Districtes. Cada Unitat administrativa està formada per cases religioses i obres associades.[1] Està governada i animada per un Superior amb el seu Consell.[2]

Una estreta col·laboració regional és també una manera d'afavorir la vida i la missió de l'Institut.[3]

Som una família global

8 Som un Institut internacional encarnat en diferents cultures.[1] La nostra unitat es basa en l'herència espiritual de Marcel·lí Champagnat transmesa pels germans que van continuar la seva obra.[2]

Aquesta unitat exigeix comunió de pregària, discerniment, testimoni de fraternitat i solidaritat internacionals, com també una acció apostòlica global coordinada i el servei de l'autoritat a tots els nivells.[3]

Germans en comunió amb l'Església

9 La consagració religiosa ens associa de manera especial a l'Església i el seu misteri. Al cor del poble de Déu i de la nostra família carismàtica, oferim el testimoni profètic i alegre d'una vida totalment consagrada a Déu i a la humanitat.[1] Fidels al carisma de l'Institut, col·laborem en el treball pastoral de l'Església local.[2]

Com Marcel·lí Champagnat, estimem i respectem profundament el Papa a qui, per obediència, reconeixem com la nostra autoritat suprema. Expressem la nostra fe i cooperem en la unitat del Cos de Crist es-

forçant-nos per viure segons el magisteri de l'Església.[3]

Caminant amb altres instituts religiosos

10 A petició explícita de sant Marcel·lí, el nostre amor fratern s'estén a tots els altres instituts religiosos.[1]

Compartim un vincle especial d'unitat amb les altres branques de la Societat de Maria.[2] Junts ajudem a ser un rostre marià de l'Església per al món.[3]

Donem suport, col·laborem i actuem en solidaritat amb altres instituts religiosos, en particular els instituts de germans, amb els quals tenim molt en comú.[4]*

Una gràcia sempre actual

11 El nostre Institut, do de l'Esperit Sant a l'Església, és una gràcia sempre actual per al món.[1]

Les nostres comunitats, senzilles i fraternes, són una crida a viure segons l'esperit de les benaurances.[2] El testimoni de la nostra vida i del nostre servei fratern anima els qui ens envolten, especialment els joves, a construir una societat més justa i revela a tothom el

significat de l'existència humana.[3]

Constitucions, aplicació de l'evangeli

12 Les nostres *Constitucions*, aprovades per la Santa Seu, ens guien en la manera de viure com a germans a l'Església segons l'esperit i el cor del nostre Fundador.[1] Considerem les *Constitucions* com l'aplicació de l'evangeli a les nostres vides i com una guia segura per complir la voluntat de Déu sobre nosaltres.[2] Ens comprometem a viure-les, per la nostra professió religiosa.[3] Atents a la riquesa i a les crides que contenen, les llegim sovint en actitud de pregària i discerniment.

Aprovades per la Santa Seu, el seu intèrpret autèntic, només es poden modificar amb la seva autorització.[4]*

12.1 *Les* Constitucions *només es poden modificar mitjançant una votació del Capítol general, per majoria de dos terços dels vots favorables. La modificació dels* Estatuts*, a excepció dels que expressen prescripcions del dret canònic, pot ser aprovada pel Capítol general per majoria absoluta.**

12.2 *Durant tot l'any, dediquem temps a la lectura completa de les* Constitucions *i la* Regla de vida[1] *en actitud de pregària. Si és possible, es fa en comú, segons la forma decidida per la comunitat.*

CAPÍTOL II
EL NOSTRE ÉSSER DE RELIGIOSOS GERMANS

Consagració com a germans

Aliança d'amor

13 Déu té una promesa de vida per a tota la humanitat i participem junts en la realització d'aquesta missió de Déu.[1]

Ell ens crida pel nostre nom, ens porta al desert i ens parla al cor.[2] Pel seu Esperit, ens transforma constantment i fa créixer en nosaltres l'amor per confiar-nos la seva missió. Aquesta és la font de la nostra consagració, una aliança d'amor en què Déu mateix se'ns lliura i nosaltres ens lliurem a Déu.[3]

Consagrats com a germans

14 L'amor de Déu[1] ens consagra com a germans; nosaltres responem oferint-nos a Ell per la professió dels vots públics de castedat, obediència i pobresa.[2] Seguint els

passos de Jesús, volem continuar la seva missió i ser un signe de fraternitat per al nostre món.[3]

La nostra consagració s'arrela en la del baptisme i expressa el nostre desig de viure totalment per a Déu i per als altres.[4]

14.1 *Renovem la nostra professió religiosa una vegada a l'any.*

Professió a l'Institut

15 Mitjançant la nostra professió de vots públics, feta en plena llibertat davant la comunitat eclesial i acceptada pel Superior major, ens comprometem a viure les *Constitucions*. L'Institut ens acull com a membres i ens ofereix els mitjans per créixer en la nostra vida i la nostra missió de germans.[1]

En temps de dificultat i sequedat, trobem consol i suport en els nostres germans, en l'amor de la nostra família i amics i en els sagraments de la reconciliació i de l'eucaristia, que ens acosten a Jesús, a qui ens hem compromès a seguir.[2]

15.1 *La Província proporciona als germans allò que necessiten. Assegura la seva formació humana, espiritual i professional, tant inicial com permanent. Atén les seves necessitats pel que fa a la salut i la seguretat social.**

15.2 *Els germans ens vestim senzillament com a expressió de la nostra identitat de persones consagrades. On existeix el costum, portem el distintiu de la creu marista o l'hàbit marista.*

El nostre hàbit és la sotana amb coll romà o rabat, el cordó i, per als professos perpetus, la creu.

Les Normes de la Província *en puntualitzen els detalls.**

Vocació a l'Església

16 Consagrats com a religiosos germans, som enviats a «donar a conèixer Jesucrist i fer-lo estimar», especialment als infants i joves més necessitats.[1] La nostra missió apostòlica, en comunió amb l'Església, forma part de la identitat de la nostra família religiosa marista.[2]

Apassionats per la missió

17 Fidels a Marcel·lí Champagnat, com els primers germans, vivim apassionadament compromesos la missió que ens ha estat confiada.[1]

Ens assegurem que la nostra acció apostòlica brolli sempre de la unió íntima amb Déu, l'enforteixi i l'afavoreixi.[2]

La crida a ser místics i profetes configura la nostra vida. Aquest és un dels dons amb què la vida consagrada enriqueix l'Església.[3]

A) CONSELL EVANGÈLIC DE CASTEDAT

Rere les petjades de Crist cast

18 Optem per viure plenament la nostra existència humana com a seguidors de Crist, mitjançant la consagració.[1] El nostre compromís de celibat pel Regne prefigura i anticipa la resurrecció; evoca l'aliança d'amor de Crist amb la seva Església.[2]

Viure amb un cor indivís

19 Seguint Jesús cast, ens comprometem a viure amb un cor indivís que observi la continència perfecta en el celibat.[1]

Vivim aquest do com una experiència de la tendresa de Déu per nosaltres; alhora, ens sentim cridats a un amor universal, a ser artesans de comunió pel testimoniatge de la nostra fraternitat, que és un signe del Regne.[2]

En el si de la comunitat

20 La nostra comunitat és el primer lloc on vivim i fem créixer l'amor universal al qual ens hem compromès.[1] L'amor envers els nostres germans és senzill i cordial, atent a ressaltar les seves qualitats i a descobrir les seves dificultats, humil per compartir les seves alegries i generós per donar-nos a tots.[2] També s'expressa per l'acollida que oferim a les persones que venen a nosaltres.[3]

Fraternitat, castedat i amistat

21 Una vida fraterna rica, càlida i acolliDora afavoreix el nostre desenvolupament personal i la vivència madura de la nostra castedat.[1] Quan la soledat se'ns fa feixuga, comptem amb el suport delicat i cordial dels nostres germans.[2] La seva amistat alegra els nostres cors i afavoreix el nostre equilibri emocional. L'esperit de fe i la confiança

mútua faciliten l'obertura, el diàleg i la interpel·lació fraterna.[3]

La castedat, do de Déu

22 La castedat és un do de Déu; es recolza en la nostra intimitat amb el Senyor i la nostra entrega als altres. És una gràcia que demanem humilment en la pregària.[1]

Cerquem inspiració i suport en Maria.[2] Acollint-la a casa nostra,[3] aprenem a estimar els altres, a esdevenir signes vius de la tendresa del Pare.[4]

En l'acompanyament personal, busquem el tipus d'ajuda més adequat per créixer en l'amor i superar les dificultats.[5]

Un camí de fecunditat

23 Aprenem a estimar i a deixar-nos estimar com Jesús, per créixer en una castedat fecunda i adulta. Vivim positivament les renúncies específiques de tota existència humana i de les nostres opcions personals.[1] Purifiquem progressivament els egoismes que ens impedeixen estimar amb gratuïtat, acceptant i integrant les limitacions i les ferides de la nostra història personal i assumint

els reptes que sorgeixen en les diferents etapes de la vida.[2]

23.1 *Per viure la castedat d'una manera plena i equilibrada i practicar un ascetisme saludable, vetllem per:*

1 *assegurar una educació i formació psicològica en les àrees de la sexualitat, l'afectivitat i les relacions humanes;*

2 *rebre la formació necessària per treballar amb infants i joves, garantint la seva seguretat;*

3 *viure les nostres relacions amb integritat, obertura, honestedat i respecte. Tenim cura d'utilitzar expressions d'afecte i amistat que respectin la dignitat i la llibertat de les persones, així com la nostra condició de persones consagrades;*

4 *recórrer a l'orientació i la direcció espiritual;*

5 *actuar amb seny i prudència en*

l'elecció de les activitats d'oci i en l'ús de les tecnologies de la informació i la comunicació.

B) CONSELL EVANGÈLIC D'OBEDIÈNCIA

Rere les petjades de Crist obedient

24 Jesús va viure tota la seva existència en comunió amb la voluntat del Pare, de qui se sabia Fill molt estimat.[1] Aquesta voluntat va ser l'aliment i el suport en la seva vida i en la realització de la seva missió. «Es feu obedient fins a la mort, i una mort de creu» (Flp 2,8). Com a religiosos germans, intentem fer visible Jesús obedient, buscant i fent en tot la voluntat del Pare.[2]*

Discerniment evangèlic

25 Una espiritualitat de discerniment és al centre del consell d'obediència evangèlica.

La contemplació de Jesús als evangelis és l'exercici essencial que fa possible la presa de decisions autèntica. Educa el nostre cor i ens guia a decidir allò que ens apropa a Déu.[1]

La pràctica habitual de la pregària personal ens ajuda a conèixer Jesús i a adoptar la seva manera de discernir i de prendre decisions.[2]

Cultiu de la llibertat interior

26 La indiferència espiritual és un component essencial en l'exercici d'aquest consell evangèlic.

Per a un bon discerniment, desenvolupem una actitud de despreniment total envers qualsevol cosa o qualsevol persona que dificulti la nostra capacitat d'escolta de la Paraula de Déu.

Amb l'ajut de la gràcia i de les pràctiques ascètiques, arriba un dia en què hi ha una unitat entre allò que Déu vol de nosaltres i el que nosaltres volem: la voluntat de Déu esdevé la nostra pròpia voluntat.*

Compromesos en obediència

27 El consell evangèlic d'obediència, viscut amb esperit de fe i amor per seguir el Crist, ens compromet a obeir els Superiors de l'Institut quan manen alguna cosa d'acord amb les *Constitucions*.*

27.1 *Una ordre formal en virtut del vot només la poden donar els Superiors majors i en casos excepcionals.**

27.2 *Per raons pastorals i en cas de falta greu, el Superior major té l'obligació de prevenir el germà mitjançant admonició escrita.**

Mediació i escolta

28 En el nostre camí de recerca i fidelitat a la voluntat de Déu, acollim lliurement una sèrie de mediacions: obeïm el Papa, la jerarquia de l'Església, els nostres Superiors i les nostres *Constitucions* i Capítols.[1]

Tots som dipositaris del carisma del Fundador; per això, la pràctica del discerniment personal i comunitari, així com el diàleg fratern, ens ajuden a escoltar Déu pel bé de la nostra vida comunitària i de la missió.[2]

28.1 *En l'organització de les obres apostòliques, actuem d'acord amb el Bisbe, d'acord amb el dret canònic i segons el carisma i el dret propi de l'Institut.**

28.2 *No acceptem, sense el permís del*

*Provincial, càrrecs o oficis fora de l'Institut.**

28.3 *Si exercim un apostolat extern a l'Institut, depenem dels nostres Superiors i restem subjectes a la disciplina de l'Institut.**

C) CONSELL EVANGÈLIC DE POBRESA

Rere les petjades de Crist pobre

29 Crist, en el seu amor per la humanitat, essent ric es va buidar de si mateix i es va fer pobre. Ens convida a ser un amb Ell en la seva pobresa.[1] Per amor a Jesús, caminem rere les seves petjades i aprenem d'Ell com viure plenament el nostre vot de pobresa en la comunió de béns, amb un esperit de despreniment joiós i generós.[2]

Viure en pobresa

30 Vivim la pobresa personal i comunitària adoptant un estil de vida senzill. Evitem el consumisme i practiquem un ús responsable dels recursos naturals.[1] Apreciem les petites coses de la vida i ens sentim solidaris amb totes les criatures. Participem acti-

vament en la protecció del planeta, la nostra casa comuna.[2]

30.1 *La comunitat avalua periòdicament l'ús que fa dels seus béns. Examina el seu estil de vida i allotjament per veure en quina mesura testimonia la pobresa evangèlica.**

30.2 *Fidels a la tradició marista i per esperit de pobresa i solidaritat amb els pobres, fem els petits treballs manuals que es presenten a les nostres cases.**

Senzillesa de vida i missió

31 En la nostra acció apostòlica, testimoniem la senzillesa, valor propi del nostre carisma.[1]

Amb aquest esperit, compartim el que som i el que tenim, sobretot el nostre temps.[2]

31.1 *Tant en allò que comprem com en les construccions vetllem per mantenir la senzillesa.**

Evangelitzats pels pobres

32 Per fidelitat a Crist i al Fundador,[1] estimem els pobres: són beneïts per Déu i ens

evangelitzen.[2]

La nostra solidaritat amb ells ens compromet a ser generosos, a esforçar-nos per eliminar les causes de la seva misèria i a alliberar-nos de qualsevol prejudici, indiferència o por cap a ells.[3]

Practiquem l'ús evangèlic dels nostres béns i recursos i els compartim generosament amb els més empobrits.[4] Tenim cura de no ofendre'ls ni escandalitzar-los amb les nostres actituds o el nostre estil de vida.[5]

Com a educadors i evangelitzadors, treballem amb els joves per promoure la justícia, la pau i la integritat de la creació.[6]

32.1 *Donem preferència als empobrits sigui quin sigui el nostre lloc de missió i la nostra tasca apostòlica. Busquem oportunitats per estar en contacte personal amb ells; en fer-ho, compartim i comprenem la realitat quotidiana de les seves vides.**

32.2 *A l'inici del seu mandat, el Provincial, amb el seu Consell, estableix un pla*

per continuar i augmentar, si pot ser, el que fa la Província pels més necessitats.

Comunica aquest pla al Superior general. També avalua l'aplicació de les Normes de la Província *sobre la pràctica de la pobresa.**

32.3 *En elaborar el seu pressupost anual, la comunitat preveu la quantitat destinada als pobres, d'acord amb les directrius del Provincial.*

*Així mateix, busca la manera d'incrementar-la privant-se de coses útils i fins i tot necessàries.**

Un camí de despreniment

33 Mitjançant el consell evangèlic de pobresa, ens comprometem a portar una vida pobra de fet i d'esperit, decididament sòbria i despresa de les riqueses terrenals.[1]

Renunciem a l'ús i disposició de diners o béns materials de qualsevol valor sense autorització.[2] Els germans podem conservar la propietat dels nostres béns, la capacitat d'adquirir-ne d'altres i la possibilitat d'afegir

al patrimoni el que aquest patrimoni pugui produir; però en cedim l'administració a d'altres. També podem renunciar al nostre patrimoni amb el permís dels Superiors.[3]*

33.1 *En l'ús dels diners, actuem d'acord amb les* Normes de la Província*. Informem periòdicament dels diners posats a la nostra disposició.**

33.2 *Per acceptar un regal, en efectiu o en espècie, necessitem el permís de l'Animador de comunitat.**

33.3 *Abans de la professió, el novici cedeix l'administració dels seus béns a qui vulgui, i en disposarà lliurement de l'ús i usdefruit.**

33.4 *Abans de la professió perpètua, fem un testament vàlid segons el dret civil.**

33.5 *Per modificar aquests actes, cal l'autorització del Provincial o, en cas d'emergència, la de l'Animador de comunitat.**

33.6 *Tot el que obtenim pel nostre tre-*

*ball o pel fet de pertànyer a l'Institut, i tot el que rebem en concepte de pensions, subvencions, assegurances, salaris o prestacions socials, pertany a l'Institut.**

33.7 *El que rebem pels nostres drets d'autor pertany a l'Institut. Les* Normes de la Província*, d'acord amb la legislació del país, determinaran les modalitats per regular tot allò que correspon a aquests drets.**

33.8 *Al cap de deu anys de la professió perpètua, podem renunciar al nostre patrimoni. Per fer-ho, adrecem la petició al Provincial el qual, amb el seu parer i el del seu Consell, la transmet al Superior general, a qui correspon prendre la decisió.**

33.9 *Sense l'autorització del Provincial, els germans no podem acceptar l'administració de béns que pertanyin a altres persones físiques o jurídiques. Tampoc no podem sortir-ne fiadors, encara que sigui amb els nostres propis béns.**

33.10 *Rebutgem les donacions que*

se'ns fan a títol personal, com ara objectes de valor, viatges i estades fora de la comunitat, ja que encara que no suposin cap despesa per a la comunitat, poden ferir la vida fraterna i el testimoni de pobresa.

33.11 *El Capítol provincial establirà normes sobre l'ús dels diners posats a disposició dels germans per a diferents necessitats (estudis, viatges, vacances). Definirà les regles relatives als objectes d'ús personal.*[1]

També pot determinar altres estàndards per a la pràctica de la pobresa, tenint en compte les situacions locals. En aquest darrer cas, el Provincial i el seu Consell consultaran el Superior general.[2]*

CAPÍTOL III
LA NOSTRA VIDA COM A GERMANS

Vida a l'Institut

Una vida unificada

34 L'amor de Déu vessat als nostres cors[1] fructifica en la nostra vida de germans, principalment en tres dimensions: la relació fraterna en comunitat, l'espiritualitat apostòlica marista[2] i la nostra missió al servei de l'Església.

Aquests són aspectes essencials del somni de Marcel·lí i dels germans que el van succeir. Busquem viure'ls de manera unificada, com a resposta coherent i fecunda.[3]

Aquestes tres dimensions es nodreixen mútuament i ens porten a la maduresa i a la integritat de les nostres vides.[4]

A través d'aquestes tres dimensions som una presència de Maria al món d'avui.

A) VIDA FRATERNA EN COMUNITAT

Amb Maria, formem la comunitat de Jesús

35 L'amor trinitari és la font de tota vida comunitària.[1] Responem a la crida de Crist vivint units en una comunitat de persones consagrades.[2]

Com la primera comunitat de Pentecosta, reconeixem Maria entre nosaltres.[3] La seva presència ens convoca a viure la fraternitat marista i ens ajuda a entendre que formem la comunitat de Jesús.[4] Al voltant de Maria, construïm una Església amb rostre marià.[5]

Comunitat a l'estil dels nostres orígens

36 Vivim la nostra fraternitat inspirats en l'esperit de família del Fundador i dels primers germans,[1] complint així el seu desig per a nosaltres: «Estimeu-vos els uns als altres com Crist us ha estimat. Que no hi hagi entre vosaltres sinó un sol cor i un mateix esperit».[2]

Les nostres comunitats, com la de La Valla, són llars que ajuden cada membre a centrar la seva vida en Jesús i a créixer en l'amor fratern. La comunitat marista es transfor-

ma així en un espai d'amistat, de senzillesa, d'acollida i de vida evangèlica, al servei de la missió.[3]

36.1 *Per fomentar l'esperit de família:*

1 *vivim les nostres relacions fraternes amb joia, respecte mutu i cordialitat;*

2 *oferim una acollida sol·lícita als germans de la Província i de l'Institut, així com a les nostres famílies i als laics maristes;*

3 *expressem el nostre sentit de fraternitat amb motiu de les celebracions familiars: jubileus, aniversaris, trobades provincials;*

4 *dediquem de bon grat algun temps als treballs d'arranjament i manteniment de la casa o de la propietat;*

5 *participem en les activitats comunitàries i en el lleure compartit.**

36.2 *Les comunitats on conviuen germans i laics són espais d'enriquiment*

*mutu i de compromís comú per viure l'evangeli i el carisma.**

L'Animador de comunitat

37 L'Animador de comunitat,[1] per la seva presència atenta i disponible, troba mitjans perquè la comunitat visqui unida i perquè cada germà senti el suport dels altres. Afavoreix un clima d'ajuda mútua i comprensió. Fomenta una espiritualitat que posa Crist i la passió pel Regne al centre de la mateixa comunitat.[2]

L'Animador de comunitat també promou la unitat amb la Província i l'Institut.[3]

37.1 *El diàleg fratern amb l'Animador de comunitat afavoreix la comprensió i l'harmonia en la comunitat. És un factor d'encoratjament i de creixement humà i espiritual. L'Animador es trobarà periòdicament amb cada germà.**

Cura del germà malalt

38 La comunitat, com el Fundador, considera que el germà malalt és una «font de benediccions».[1] Es mostra sol·lícita amb el germà que arriba al terme de la seva vida.[2]

De la mateixa manera, prega sovint pels difunts de l'Institut.[3]

38.1 *Tots els germans, especialment els Animadors de comunitat, es mostren plens de bondat i paciència amb els germans malalts. Els visiten, els encoratgen i preguen per ells. La comunitat està amatent per oferir l'ajuda del sagrament de la unció als seus membres ancians o malalts. Aquests germans acullen aquesta gràcia amb fe i s'abandonen a la voluntat de Déu.*

38.2 *En la mort del Superior general o d'un antic Superior general, cada comunitat de l'Institut celebra una eucaristia i resa l'ofici de difunts o una altra pregària adequada.*

38.3 *En la mort d'un novici o d'un germà, cada comunitat de la Província celebra una missa i resa l'ofici de difunts.*

38.4 *En la mort dels pares d'un germà, la seva comunitat celebra una missa i resa l'ofici de difunts.*

38.5 *Durant el recés anual celebrem*

una missa i resem l'ofici de difunts pels germans, pares de germans, afiliats, antics alumnes, col·laboradors i benefactors difunts.

38.6 *El Provincial pot augmentar els sufragis pels difunts, segons els costums locals.*

Ser germans, la nostra primera missió

39 La nostra primera missió és ser germans i construir la fraternitat.[1] A través del testimoni profètic de l'amor fratern com a persones consagrades, esdevenim memòria viva de Jesucrist i del seu evangeli per a l'Església i per al món.[2]

La comunitat marista, compromesa en diferents missions, fa seva la tasca apostòlica de cada germà. Per part nostra, sigui quin sigui el nostre servei, ens integrem plenament en la vida i la missió de la comunitat.[3]

39.1 *El projecte comunitari és un mitjà important per construir la comunitat marista. Permet l'exercici de la corresponsabilitat en la recerca de la voluntat de Déu. El Capítol provincial decideix*

sobre la seva obligatorietat o, si cal, indica com substituir-lo.[1]

Aquest projecte fa referència a determinats punts de les Constitucions *en relació amb la situació concreta de la comunitat i les prioritats de la Província i de l'Institut. El projecte també preveu la relació de la comunitat amb l'Església local i la participació en la vida de les persones que ens envolten, així com la seva responsabilitat envers la cura del planeta, la nostra casa comuna.*

Fidels a la nostra missió, examinem en el projecte si les activitats apostòliques de la comunitat respecten prou la preferència del Fundador pels més desatesos.

El projecte ha de ser aprovat pel Provincial.[2]

Comunicació de vida

40 La reunió comunitària és un mitjà privilegiat per construir comunitat i afavorir el creixement humà i espiritual de cada germà. Compartim amb els nostres germans el mi-

llor de nosaltres mateixos: l'experiència de Déu, la vida, la missió i el caminar comunitari, les nostres vulnerabilitats, les nostres penes i alegries.*

40.1 *La comunitat valora la importància de la reunió comunitària i en determina la periodicitat.*

40.2 *Ens esforcem per ser presents a les diverses trobades que ens permeten estar junts i enfortir la nostra comunitat, especialment els àpats comunitaris.**

Una vida en harmonia

41 Vivim en harmonia amb nosaltres mateixos, amb els nostres germans i amb la creació, conscients del Déu present en tot, Ell que és la font del nostre ésser.[1]

Inspirats per Jesús, ens ajudem mútuament a viure el moment present i «superem l'ansietat malaltissa que ens fa superficials, agressius i consumidors frenètics».[2]

Cultivem el silenci que ens condueix a la nostra interioritat i a l'acollida sincera dels germans; dona profunditat a la nostra co-

municació i crea el clima necessari per a la pregària, el treball i el descans.[3]

41.1 *En comunitat, fixem els moments de silenci per afavorir la vida interior i el respecte cap als altres.*

*També fixem, mitjançant un discerniment oportú, l'ús dels mitjans de comunicació social.**

41.2 *Les vacances són un temps adient per refer les nostres forces i estrènyer la nostra unió fraterna. La comunitat les organitza segons les* Normes de la Província *i reserva uns dies per viure'ls junts.**

41.3 *Les visites familiars estan regulades per les* Normes de la Província*, tenint en compte la diversitat de cultures, el tipus de comunitat i les exigències de la vida religiosa marista.**

Casa nostra

42 Per la nostra opció de vida, residim a casa de la comunitat. Ens assegurem que la casa doni resposta a les necessitats de la

vida comuna i permeti la intimitat i la discreció adequades, atès el caràcter i la missió del nostre Institut. Una part de les nostres cases està reservada a la comunitat, per preservar la intimitat necessària per a la vida fraterna.*

42.1 *Per causa justa, el Provincial, amb el consentiment del seu Consell, pot atorgar permís a un germà per a una absència prolongada de la comunitat, per a un període màxim d'un any. No donarà permís per a un període més llarg, tret que sigui per motius de salut, estudis o per exercir un apostolat en nom de l'Institut. Per ampliar aquest termini, el cas es presentarà a la Santa Seu, a qui correspon concedir aquesta pròrroga.**

Hospitalitat i obertura

43 Conreem l'acollida atenta i cordial per donar la benvinguda a les persones que ens visiten, en particular a les famílies dels germans, als joves i maristes laics.*

43.1 *Les modalitats d'acollida comunitària es decideixen de mutu acord. Convidem els nostres hostes a compartir la*

*nostra vida de pregària i fraternitat.**

43.2 *Ens organitzem de manera que garantim els moments essencials per a una vida comunitària equilibrada.**

B) CULTIU DE L'ESPIRITUALITAT

Units en la pregària de Crist

44 Jesús, en el seu diàleg amb el Pare, ens ensenya a escoltar Déu i a respondre-li. Ell li expressa el seu anhel i el seu amor, la seva lloança i la seva acció de gràcies, la seva angoixa i la seva alegria en l'Esperit.[1] Ens mostra fins a quin punt Déu es commou per les necessitats i el patiment de la gent.[2] Aquesta actitud envers la vida, feta de passió per Déu i compassió per la humanitat, inspira la nostra manera de viure l'espiritualitat cada dia.[3]

Viure en la presència de Déu

45 Els germans vivim buscant el Déu viu.[1] La nostra pregària no es limita als exercicis de pietat, ni s'identifica amb el treball apostòlic. La nostra espiritualitat es basa en la presència de Déu i en la comunió amb Ell, que es fa més perceptible en la nostra aten-

ció als altres.[2]

Maria, feliç d'escoltar la Paraula i de posar-la en pràctica, és el nostre model d'espiritualitat.[3]

Com Marcel·lí, estem atents a reconèixer la presència de Déu i a experimentar el seu amor en els esdeveniments de la nostra vida.[4]

45.1 *La pregària és una necessitat vital per als religiosos consagrats. Cadascú és el primer responsable de la seva pregària personal i és corresponsable de la pregària comunitària.**

Al voltant de la taula del Senyor

46 Vivim l'eucaristia com una celebració anticipada del somni de Déu per a la humanitat: reunir-nos tots al banquet del Regne.[1] Cada vegada que ens apleguem per a aquesta trobada amb Jesucrist, celebrem la nostra fe en comunitat. La Paraula, el pa de l'eucaristia i el testimoni diari de la caritat[2] alimenten la nostra fe. Així, som enviats a la vida, com a «cos de Crist», per ser un signe i un sagrament de germanor.[3]

46.1 *L'eucaristia és el cor de la nostra vida consagrada. Hi participem diàriament, sempre que sigui possible. Els dies que no podem tenir l'eucaristia, si les circumstàncies ho permeten, celebrem una litúrgia de la Paraula.**

46.2 *El diumenge, en la mesura del possible, participem en una eucaristia de la parròquia a fi de manifestar la nostra unitat amb el poble de Déu entorn de Crist ressuscitat.**

Pregar amb el poble de Déu

47 Quan ens reunim per pregar en comunitat, experimentem la presència de Crist enmig nostre.[1]

Fem nostra l'actitud contemplativa de Jesús i, pregant amb Ell, expressem al Pare la nostra lloança i intercessió per la humanitat.[2] Preguem amb les Sagrades Escriptures, especialment amb els salms, que alimentaven la pregària del mateix Jesús, la litúrgia de les hores o una altra forma d'oració inspirada en la Paraula i en la vida.[3]

47.1 *La comunitat organitza de forma*

responsable i creativa la seva vida de pregària, especialment en els temps diaris del matí i del vespre.

47.2 *Invitem i donem la benvinguda a la nostra pregària a aquells qui comparteixen amb nosaltres la vida i la missió. La nostra espiritualitat s'enriqueix així amb les seves diferents maneres de trobar-se amb Déu.**

47.3 *En la mesura del possible, hi ha un oratori a cada casa. És el lloc habitual per a la pregària comunitària. La presència eucarística en fa el centre de la comunitat.**

Silenci i contemplació

48 A la meditació, conreem el silenci interior que ens permet escoltar Déu en el més profund de nosaltres mateixos.[1]

Aprenem a contemplar la Paraula de Déu, la creació, la nostra pròpia història, les persones i els esdeveniments. En la contemplació, prenem consciència d'allò que necessitem per viure amb amor i integritat.[2]

48.1 *Cada dia dediquem almenys mitja*

*hora a la meditació i a la contemplació silenciosa.**

Conversió del cor

49 Vivim en conversió contínua del cor respecte de tot allò que ens impedeixi donar-nos a Déu.[1]

Ens reconciliem personalment i comunitàriament per donar testimoni de la nostra experiència de ser fills i germans.[2]

Conreem la lectura espiritual, l'acompanyament personal i els dies de recés per aprofundir i revitalitzar el nostre creixement en l'Esperit.[3]

49.1 *Cuidem de manera especial la* Lectio divina*, la pregària personal, l'ascesi, la revisió de la jornada i la celebració de la Reconciliació.**

49.2 *Periòdicament celebrem el sagrament de la Reconciliació en comunitat, com un espai privilegiat per experimentar la misericòrdia de Déu davant la nostra feblesa.**

49.3 *Cada germà en el seu projecte*

*personal i la comunitat en el projecte comunitari asseguren cada setmana espais de qualitat per a la lectura i l'estudi com a formació espiritual i pastoral.**

49.4 *Segons la tradició de l'Institut, al final de l'any i en altres moments significatius busquem un moment per revisar la vida i per a l'acció de gràcies.**

49.5 *Cada any fem un recés espiritual d'una setmana, segons les indicacions del Provincial. La comunitat o la Província determinen els dies de recés durant l'any.**

49.6 *Compartim la nostra experiència de Déu a la nostra pròpia comunitat, amb altres membres de la família marista i de la comunitat eclesial.**

Amb Marcel·lí, a l'escola de Maria

50 Seguint l'exemple de Marcel·lí Champagnat, ens apropem a Maria com un nen s'acosta a la seva mare.[1] Ella, la nostra germana en la fe, ens inspira a viure el nostre camí com a deixebles de Jesús.[2]

Ens alimentem del seu esperit mitjançant la pregària i l'estudi de la mariologia.[3]

Agraïm a Déu el do de la vida i el carisma del Pare Champagnat.[4] El nostre amor pel Fundador s'estén als germans que ens han precedit, així com a tots els membres i obres de l'Institut i de la família marista.[5]

50.1 *Comencem el dia amb el cant de la* Salve *o una altra salutació mariana. Motivem la pregària a partir d'algun text marista i recordem les dates importants de l'Institut, així com els aniversaris dels nostres germans, vius o difunts.**

50.2 *Cada dia lloem la Mare de Déu amb el rosari o amb una altra pregària mariana.**

50.3 *Preparem les festes marianes segons l'esperit de la litúrgia, en particular la de l'Assumpció, festa patronal de l'Institut.*

*També celebrem sant Josep, el primer patró de l'Institut, i li demanem que ens faci participar del seu amor per Jesús i Maria.**

50.4 *Celebrem el mes de Maria en comunitat i, si és possible, amb els alumnes, els joves amb qui treballem, els membres de la família marista i altres fidels.**

50.5 *El 6 de juny, festa de Sant Marcel·lí Champagnat, és una excel·lent oportunitat per donar a conèixer la seva persona i la seva obra. Si és possible, celebrem la festa amb els nostres alumnes, joves, totes les persones amb qui compartim vida i missió, membres d'altres Instituts maristes i de la comunitat eclesial.**

50.6 *El 2 de gener celebrem l'aniversari de la nostra fundació, en agraïment pel do de l'Institut a l'Església i pel do de la nostra vocació.**

50.7 *Recordem els germans que són models de santedat per a nosaltres, a través del testimoniatge de la seva vida de fe i del seu compromís evangèlic.**

C) ENVIATS EN MISSIÓ

Jesús, l'enviat del Pare

51 Jesús, enviat pel Pare, és la font i el model de tota missió.[1] A través de l'encarnació, se solidaritza amb tots els éssers humans.[2] Consagrat i guiat per l'Esperit Sant, anuncia la Bona Nova del Regne.[3] Es fa servidor dels seus germans i germanes fins al lliurament total de la seva vida.[4]

L'Esperit, enviat pel Pare i pel Fill, és la font de la nostra energia i de la nostra creativitat, com a col·laboradors en la missió divina de donar vida i amor a la humanitat.[5]

Pel baptisme i la confirmació, tots som cridats, com a deixebles missioners, a seguir el Crist i participar en la seva missió.[6]

Marcel·lí Champagnat, apassionat per la missió

52 Confiant en Maria,[1] el Pare Champagnat encarna una passió evangèlica que aconsegueix donar respostes adequades als problemes dels infants i joves.[2]

En comunió amb els laics maristes, animats per una passió apostòlica similar a la de Marcel·lí, participem en la missió de Déu per

donar resposta a les necessitats del nostre món d'avui.[3]

La presència, l'exemple i l'amor són elements clau del nostre estil educatiu.[4]

52.1 *El Capítol provincial discerneix les necessitats de l'Església local a les quals pot respondre la Província. Correspon al Provincial amb el seu Consell prendre les decisions oportunes.**

Enviats a evangelitzar educant

53 Inspirat per l'Esperit, el nostre Institut és enviat per l'Església a evangelitzar els joves, especialment els més desatesos, mitjançant l'educació i altres serveis pastorals i socials.[1]

Les comunitats maristes, enviades per l'Institut, compleixen la seva missió en comunió amb els pastors de l'Església local i en col·laboració amb altres persones i institucions compromeses amb el servei als joves.[2]

53.1 *Per fundar una casa, els Superiors necessiten el consentiment previ del Bisbe de la diòcesi, donat per escrit.**

53.2 *Per tancar una casa, primer cal consultar el Bisbe de la diòcesi.**

53.3 *Amb ocasió de les seves visites a les comunitats, el Provincial es posa en contacte amb els responsables de l'Església local.**

La nostra fraternitat, un do que lliurem

54 El nostre apostolat és comunitari. La fraternitat que vivim ja és un signe del missatge que anunciem.[1] La joia i l'esperança de la nostra comunitat animen els joves a escoltar la veu de Jesús i a seguir el seu camí.[2]

54.1 *En les nostres propostes d'evangelització, tenim en compte que els interrogants i aspiracions de les persones que servim, el seu llenguatge i els símbols de la seva cultura són camins oberts al missatge evangèlic.**

54.2 *Per fidelitat a la tradició marista, assegurem als joves una catequesi mariana. Presentem Maria com una font d'inspiració i ànim a les seves vides.**

Evangelitzadors entre els joves

55 El nostre Institut, obert a tot apostolat d'acord amb el seu carisma fundacional, fa de l'evangelització i la proclamació de la Paraula el centre i la prioritat de la seva acció apostòlica.*

55.1 *Oferim als infants i joves que ens són confiats una educació integral i una sòlida cultura religiosa, oberta al diàleg i a la interioritat. A aquells qui comencen el seu camí de fe, els proporcionem una educació catòlica, els iniciem en la descoberta i l'experiència de l'evangeli, així com en la vida sacramental, i els ajudem a integrar-se en una comunitat eclesial.**

55.2 *Per donar resposta a les necessitats de l'Església local, l'Institut col·labora, segons les seves possibilitats, en la formació d'agents de pastoral amb joves, catequistes i professorat cristià.**

55.3 *Els germans que treballen en els mitjans de comunicació social aprofiten les ocasions que se'ls ofereixen per*

*compartir la bona notícia de Jesucrist. En l'acompliment de la seva tasca, s'atenen als requisits del dret canònic.**

Especialment els més exclosos o vulnerables

56 Els germans ens lliurem generosament pel Regne, compromesos en institucions educatives i en obres o projectes al servei de la infància i la joventut, en particular els exclosos o els més vulnerables.*

56.1 *El germà que treballa en una obra no dirigida per l'Institut s'ha de manifestar, per la qualitat de la seva vida i del seu servei, com a testimoni de Jesucrist. Busca sempre harmonitzar el compromís professional amb la condició de religiós marista.**

Tots, testimonis en missió

57 Siguin quines siguin les nostres funcions, la nostra edat o la nostra salut, ens comprometem amb la missió confiada a l'Institut mitjançant la nostra pregària, el nostre treball i el testimoniatge joiós de la nostra vida.[1] Aquest compromís inclou el suport que oferim a tots aquells que participen en la missió marista.[2]

57.1 *Els germans que finalitzen la seva activitat professional són convidats a continuar la seva contribució a la missió marista o a altres formes de compromís segons les seves capacitats. Discerneixen aquestes activitats amb el Provincial i les integren en el projecte comunitari.**

El nostre projecte educatiu marista

58 Les obres educatives maristes ofereixen a la societat un projecte educatiu innovador i inclusiu que ajuda els joves a créixer i a esdevenir «bons cristians i honrats ciutadans».[1] Aquest projecte harmonitza la fe, la cultura i la vida i presenta el coneixement com un compromís de servei i la cultura com a mitjà de comunió entre les persones.

Les nostres obres educatives, obertes a qualsevol família que accepti el nostre projecte educatiu, afavoreixen el diàleg entre persones de diferents cultures i creences.[2]*

58.1 *Els nostres documents* Missió educativa marista *i* Evangelitzadors entre els joves *desenvolupen i actualitzen l'es-*

*perit, els objectius i els itineraris del nostre projecte educatiu i evangelitzador.**

58.2 *Ajudem els joves a desenvolupar capacitats de reflexió i discerniment, per créixer com a persones compromeses i sensibles que s'enfronten als nous reptes del nostre món.*

*Per respondre-hi, els nostres programes educatius i evangelitzadors promouen principalment la cultura de la interioritat, el desenvolupament de l'espiritualitat, la recerca del sentit de la vida, el compromís amb la solidaritat, la justícia, la pau i la cura de la creació.**

Compromesos amb els infants i joves i els seus drets

59 La sensibilitat de Marcel·lí Champagnat davant les necessitats i els sofriments dels infants del seu temps ens impulsa a respondre als reptes emergents als quals s'enfronta la humanitat avui en dia.[1]

Per això donem suport i defensem els drets dels infants i joves en tots els àmbits del nostre Institut. Juntament amb altres organitzacions, defensem aquests drets en or-

ganitzacions internacionals, estats i altres institucions públiques i privades compromeses amb la dignitat i el benestar de la infància i la joventut.[2]

Fem que totes les nostres cases, centres educatius escolars i socials siguin entorns segurs on els infants, adolescents i adults en situació de vulnerabilitat se sentin sempre respectats.[3]

59.1 *Els nostres centres educatius escolars i socials constitueixen el primer espai per a la defensa, protecció i promoció dels drets dels infants i joves.*

59.2 *Cada Unitat administrativa ha de tenir una política de protecció de la infància d'acord amb la legislació nacional i internacional i les normes de l'Església.*

Aquesta política cobreix tant la vida i l'obra dels germans, com tota la feina i els programes que, d'alguna manera, estan sota la responsabilitat de l'Institut Marista.

La política detalla les accions per prevenir tot tipus d'abús i els procediments

per rebre denúncies i investigar-les adequadament.

*Acollim de manera decidida, amb compassió, justícia i dignitat, totes les víctimes d'abusos a les institucions maristes.**

59.3 *Mitjançant l'educació, ajudem els infants i joves a exercir els seus drets i a posar en pràctica les seves responsabilitats.**

59.4 *Periòdicament avaluem les nostres pràctiques i polítiques educatives en matèria de protecció dels infants, de manera que siguin tractats com a subjectes de drets i responsabilitats.**

Maristes en sortida

60 Mirem el món a través dels ulls dels infants i joves empobrits.[1] Seguim atents i disponibles per obrir nous camps de missió amb els més vulnerables d'entre ells.[2]

60.1 *Com a Maristes, cooperem amb altres institucions per atendre les necessitats dels infants i joves en situacions de crisi causades per guerres, conflic-*

*tes socials o desastres naturals, com ara refugiats, migrants i damnificats.**

60.2 *En solidaritat amb les persones que servim en la missió, ens mantenim al seu costat en situacions de crisi o de convulsions socials.*

Un cor missioner

61 Inspirats en el cor missioner de Marcel·lí, que deia: «Totes les diòcesis del món entren en les nostres mires», renovem constantment el dinamisme missioner de la nostra vocació.*

61.1 *Cada Província fomenta l'esperit missioner entre els seus membres.*

*Per això s'assegura que aquells qui senten aquesta crida puguin restar disponibles per a nous projectes missioners de la Regió o de l'Institut i els ofereix la formació adequada.**

61.2 *Com a Maristes, volem créixer en la nostra disponibilitat global, oberts a anar més enllà dels horitzons habituals de les nostres Unitats administratives i de les nostres Regions, i compromesos*

*en la col·laboració internacional per a la missió.**

61.3 *Com a Maristes, volem que la interculturalitat es desenvolupi entre nosaltres.*

*Les nostres comunitats, especialment les comunitats missioneres, estan cridades a encarnar-se en el seu context local; s'esforcen per cultivar el diàleg entre cultures i religions, així com l'estima per la diversitat.**

CAPÍTOL IV
EL NOSTRE CAMÍ COM A GERMANS

Formació marista i pertinença

Propòsit de la formació marista

62 La formació té un paper fonamental per mantenir i desenvolupar la vitalitat de l'Institut.

L'objectiu de la formació marista, des dels seus inicis i durant tota la vida, és formar homes que:

1 assoleixin la plena maduresa en Crist seguint Jesús com Maria;[1]

2 consagrin lliurement les seves vides a Déu[2] en comunitats apostòliques i estiguin disponibles per al servei de la missió global confiada a l'Institut.

Sota el guiatge de l'Esperit Sant i acompanyats per formadors ben preparats,[3]

cadascú és l'artífex principal de la seva pròpia formació.[4]

Els Superiors majors de l'Institut són els primers responsables de tota la formació marista.

Itineraris i processos

63 La nostra formació com a germans dura tota la vida. És un camí de gràcia, conversió i creixement cap a la santedat, que porta a plenitud el manament d'estimar Déu i el proïsme.[1]

La llibertat personal, la col·laboració responsable i el discerniment comunitari són elements necessaris de tot procés de formació.[2]

A cada candidat o germà, en la seva formació inicial o permanent, se li ofereixen processos i itineraris de formació adequats i degudament personalitzats.

Al llarg del nostre caminar vocacional, participem en experiències de formació conjunta amb laics maristes per reforçar els nostres llaços de comunió, compartir la vitalitat carismàtica de Champagnat i aprofundir en

la nostra comuna vocació cristiana i en les nostres identitats específiques.[3]

63.1 *El Provincial acompanya, a la seva Unitat administrativa, el desenvolupament i l'avaluació d'un pla sistemàtic, ben coordinat i integrat, de pastoral vocacional i de formació inicial i permanent.**

63.2 *Els responsables de la formació dissenyen programes adaptats a la cultura i a les necessitats i circumstàncies personals. Aquests programes són oberts i flexibles i reflecteixen les prioritats de l'Institut i de la Unitat administrativa.*

Com a Institut global, és important planificar que, en algun moment del procés de formació, tots s'involucrin en experiències maristes internacionals i interculturals.

63.3 *Els Superiors majors donen suport a la promoció de programes de formació conjunta per a candidats a la vida de germans o de laics maristes.**

A) PASTORAL DE VOCACIONS

Despertant vocacions

64 Déu crida cada persona a una vida d'amor, comunió i plenitud, mitjançant l'acció del seu Esperit. Tots els batejats som deixebles de Jesucrist, cridats a utilitzar els dons rebuts per ser signes visibles de l'amor, la compassió i la misericòrdia de Déu, especialment amb els qui pateixen, els empobrits i els necessitats.[1]

El nostre carisma, do de l'Esperit Sant a l'Església i al món, inspira algunes persones a viure la seva vocació cristiana com a Maristes: ja sigui com a germà, com a germana, com a laic casat o solter, o com a sacerdot.[2]

Per això, l'objectiu de la pastoral vocacional és proporcionar oportunitats formatives, on les persones puguin descobrir la crida personal de Déu i respondre-hi oferint el do de la seva vida.[3]

Es tracta també de proposar itineraris i experiències que promoguin, eduquin i acompanyin el discerniment i compromís de totes les vocacions cristianes, especialment de les maristes, en comunió amb l'Església local.[4]

Claus per a una cultura vocacional

65 Els germans treballem, juntament amb altres maristes, en la creació d'una «cultura vocacional» en les nostres comunitats i llocs d'apostolat. Donem testimoniatge del goig de viure com a Maristes, en la vida consagrada i en altres opcions de vida.[1]

Preguem sovint per les vocacions.[2] Ajudem els joves per tal que aprenguin a escoltar en el seu interior les mocions de l'Esperit i a respondre compassivament a les persones necessitades.[3] Amb la nostra presència i encoratjament, donem suport a les activitats educatives, pastorals i solidàries.[4]

Oferim acollida i hospitalitat en les nostres comunitats a aquells qui volen experimentar la nostra vida marista.[5]

65.1 *El Provincial afavorirà que la pastoral vocacional sigui una prioritat en la Unitat administrativa.[1]*

Assegura que estigui coordinada, planificada, dotada de recursos i sigui avaluada segons la Guia de formació*[2], i fomenta la col·laboració activa de germans i laics.*

65.2 *Els Provincials garanteixen la formació i capacitació necessàries als responsables de la pastoral vocacional per a un treball eficaç d'acompanyament i animació.**

65.3 *Cada comunitat concreta en el seu projecte comunitari com col·laborar en la creació d'una «cultura vocacional» i en la promoció de les vocacions maristes, particularment la vocació de germà.**

65.4 *Promovem moviments apostòlics maristes on els joves puguin trobar una cultura vocacional que faciliti la seva resposta a la crida del Senyor. Treballem en estreta col·laboració amb les famílies, parròquies, diòcesis i altres moviments apostòlics.**

65.5 *Els responsables de la pastoral vocacional marista treballen en harmonia amb els responsables de la pastoral juvenil i la formació inicial.**

B) PRENOVICIAT

Discerniment de la crida

66 La finalitat del prenoviciat marista (que té dues fases: aspirantat i postulantat) és oferir als joves que se senten cridats a ser germans maristes un procés per:

1 conèixer-se i comprendre's millor i aprofundir en la seva experiència de vida humana, cristiana i marista;

2 aprendre a escoltar atentament l'Esperit que actua en les seves vides, i acceptar-se i transcendir-se a si mateixos en el camí de conversió evangèlica;

3 discernir les seves motivacions amb el seu formador, i determinar si tenen les qualitats i disposicions necessàries per ser germans maristes.*

66.1 *Cada Unitat administrativa determina l'organització de les fases del prenoviciat.*

66.2 *Els primers passos del prenoviciat es fan en el propi país. Això permet al candidat mantenir-se en contacte amb la seva cultura i fer experiència apos-*

tòlica en ambients que li són familiars.

66.3 *Durant el prenoviciat, el candidat va realitzant una transició gradual des del seu anterior estil de vida i relacions per experimentar la vida comunitària marista i aprendre el que significa per a ell desenvolupar una identitat marista. El germà que l'acompanya ajuda també la família del postulant a comprendre la vocació marista.*

66.4 *Creem les condicions necessàries perquè el candidat pugui prendre una decisió lliure i responsable.**

66.5 *El postulantat dura, almenys, sis mesos. El Provincial admet els candidats.*

66.6 *El postulantat s'organitza, normalment, en una casa diferent de la del noviciat i d'acord amb el pla de formació de la Província.*

66.7 *El Provincial nomena responsable de la formació dels prenovicis un germà profés perpetu. Els altres germans de la comunitat participen activament en la*

formació dels candidats.

66.8 *Durant el prenoviciat, o abans, es requereix una avaluació psicològica professional del candidat. L'informe resultant es compartirà amb el Provincial i el formador, amb el consentiment del candidat.*

Aquesta avaluació proporciona al candidat informació útil per al seu creixement personal i pot posar en evidència, si n'hi hagués, alguna contraindicació per a la vida religiosa.

*També és essencial que el candidat compleixi amb els requisits per al treball amb menors, tal com es concreti en les polítiques de la Província sobre protecció infantil.**

66.9 *Cap al final del postulantat, el candidat escriu al Provincial sol·licitant l'entrada al noviciat. Els seus formadors hi afegeixen un informe sobre la idoneïtat del postulant. Després d'obtenir la resposta favorable del Provincial, el candidat pot començar el noviciat.**

C) NOVICIAT

Iniciació a la vida religiosa

67 El noviciat marista, amb el qual comença la vida a l'Institut, té la finalitat d'acompanyar el novici per discernir la seva crida a seguir el Crist a la manera de Maria com a germà marista, al servei de la nostra missió en un Institut global.[1]

El procés de discerniment està dissenyat per ajudar el novici a aprofundir la seva fe, conduir-lo a una trobada amorosa amb Déu i clarificar les seves motivacions i idoneïtat.

Ajudat pel mestre de novicis i els seus col·laboradors, el novici s'inicia a viure d'acord amb les *Constitucions*.[2]

Cap al final del noviciat, el novici es prepara per a la seva professió religiosa.

67.1 *El novici es compromet únicament en treballs o estudis que contribueixin directament a la seva formació.*

Formació humana i cristiana

68 El programa del noviciat permet al novici aprendre a desenvolupar i integrar en la seva vida les virtuts humanes, cristianes i

maristes.

El novici aprèn gradualment a obrir el seu cor a Jesús i Maria i a interioritzar els valors evangèlics, acompanyat pel mestre de novicis i per la comunitat formativa.

Mitjançant la contemplació, es torna més sensible a l'acció de l'Esperit Sant en la seva vida i continua aprofundint en la seva intimitat amb Déu. Aprèn a viure el valor de la vida comunitària amb diversitat de persones i cultures i en una mateixa fe.

A través de l'estudi a fons de les *Constitucions* i la *Regla de vida*, el novici integra progressivament el que significa lliurar-se totalment a Déu i als altres, especialment per la vivència dels consells evangèlics.*

Formació marista

69 El novici assimila de cor el carisma marista a través de l'estudi de la teologia mariana, el coneixement de la persona i obra de Marcel·lí Champagnat i de la història, l'esperit i la finalitat de l'Institut.

Descobreix els nostres primers germans com a icones d'una vida senzilla i fraterna. El

treball manual, realitzat en l'esperit dels primers maristes, contribueix a la seva formació equilibrada.*

Casa i durada del noviciat

70 El noviciat es fa sota la direcció del mestre de novicis, en una casa erigida per decret escrit del Superior general.[1]

Té una durada mínima de divuit mesos i màxima de dos anys. Per a la seva validesa, es requereixen dotze mesos continus de presència a la comunitat del noviciat.[2]

L'absència per més de tres mesos, continus o amb interrupcions, fa que el noviciat sigui invàlid. L'absència que superi quinze dies s'ha de recuperar.[3]

70.1 *La casa de noviciat s'estableix en un lloc que permeti assolir la finalitat d'aquesta etapa. Ha de ser senzilla, acollidora i apropiada per a la reflexió tranquil·la, la pregària i la vida comunitària.**

70.2 *El Superior general pot autoritzar, amb el consentiment del seu Consell, que un candidat pugui fer el noviciat en una altra casa de l'Institut. El Superior*

*provincial pot autoritzar que un grup de novicis, durant un temps determinat, pugui fer el noviciat en una altra casa de l'Institut.**

70.3 *En casos particulars, el Provincial pot prolongar el temps de noviciat, però no més enllà de sis mesos.**

70.4 *El funcionament d'un noviciat interprovincial serà establert de comú acord pels Superiors de les Unitats administratives implicades.**

Períodes d'activitat apostòlica

71 El mestre de novicis, amb l'aprovació del Provincial, pot organitzar períodes d'experiència comunitària i apostòlica fora de la comunitat del noviciat.*

71.1 *Els períodes prolongats d'experiència apostòlica s'han d'organitzar sense interrompre l'any canònic de noviciat. Comencen després d'un mínim de sis mesos de presència al noviciat i acaben, almenys, tres mesos abans de la primera professió.*

71.2 *Per assegurar l'èxit d'aquestes ex-*

periències comunitàries i apostòliques, el mestre de novicis es preocupa que:

1 *el treball en el qual s'implica el novici sigui conforme a la finalitat de l'Institut i adaptat a la seva edat i maduresa;*

2 *la comunitat que rep el novici comprengui i col·labori en la consecució dels objectius de l'experiència.*

Final del noviciat

72 A l'acostar-se la fi del noviciat, el novici demana per escrit al Provincial ser admès a la professió.

Com a preparació per a la seva professió, el novici fa un recés. El noviciat acaba amb la celebració de la professió temporal.*

72.1 *Tres mesos abans d'acabar el noviciat, es convida el novici a presentar al Provincial la seva petició d'admissió a la professió. Aquesta petició ha de donar compte de la seva experiència de noviciat i expressarà els motius que l'impulsen a lliurar-se a Déu en l'Institut.*

El mestre de novicis i el seu equip també remeten un informe sobre el novici al Provincial.

72.2 *El Provincial pot admetre a la professió un novici en perill de mort. Aquesta professió no té efectes jurídics si el novici es guareix.*

D) POSTNOVICIAT

Creixement com a consagrat per a la missió

73 El germà de professió temporal realitza el postnoviciat en una comunitat formativa. Aquesta etapa té la finalitat de:

1 continuar aprofundint el sentit de la seva consagració religiosa, tenint en compte la realitat de la seva pròpia personalitat, la seva situació vital i la crida a la disponibilitat global per a la missió;

2 comprometre's en un procés de formació personal, espiritual i professional que el prepari bé per a la participació activa en la missió marista;

3 fer un procés de discerniment per decidir si ha de fer la professió perpètua.*

73.1 *La formació del postnoviciat consta de dues fases:*

1 *preparació per a la missió en una comunitat de formació creada específicament per a aquesta finalitat, sota la direcció del germà designat pel Provincial*;

2 *aprenentatge apostòlic, viscut en una comunitat apostòlica, fins a la professió perpètua*.

73.2 *El Provincial, amb el seu Consell, estudia la millor manera d'aconseguir els objectius de cada fase, designa els formadors i aprova els itineraris de formació adequats a la Unitat administrativa.**

Viure en harmonia les diverses dimensions

74 En la seva preparació per a la missió, el germà profés temporal va consolidant la seva vivència de la consagració religiosa i es compromet amb un programa integral de formació humana, cristiana, cultural, social i ecològica.

Aprèn a harmonitzar la seva vida personal i comunitària, la seva pregària, els seus estu-

dis i la seva activitat apostòlica.*

74.1 *El Provincial, juntament amb els formadors, dialoga amb cada germà profés temporal per discernir el seu futur apostolat i el seu itinerari formatiu durant aquesta fase.*

74.2 *El Provincial s'assegura que es concedeix al germà profés temporal prou temps per continuar la seva formació humana, teològica i marista, abans de començar la seva dedicació plena al treball apostòlic. Aquest període pot incloure cursos d'estudis teològics o professionals destinats a adquirir les competències i la qualificació professional necessària per al seu apostolat.*

74.3 *Els formadors s'asseguren que el germà de professió temporal no es comprometi amb cap treball o funció que pugui interferir amb la seva formació.**

74.4 *El germà que realitza la seva formació en una Província diferent de la seva s'até a les normes acordades pels*

Provincials implicats.

Consolidant-se com a apòstol

75 El germà de vots temporals continua la seva formació com a apòstol:

1 aplicant el que ha après durant la seva preparació per a la missió;

2 reflexionant sobre les experiències que viu, de les quals aprèn;

3 desenvolupant noves perspectives i habilitats.

El Provincial tria una comunitat adequada en la qual el germà profés temporal rebi el suport i acompanyament que necessita durant la seva immersió apostòlica.

Aquesta fase conclou amb la professió perpètua del germà, precedida d'un període de preparació.*

75.1 *El Provincial pot nomenar un germà diferent de l'Animador de comunitat per acompanyar el germà profés temporal. Tots els membres de la comunitat li donen suport i participen activament en la seva formació.*

75.2 *Abans de la professió perpètua, es dedica temps suficient (que podria ser de 3 a 6 mesos) a una preparació personal i espiritual més intensa.*

E) FORMADORS

La formació, obra de tots

76 Cada germà ofereix suport personal i ànim a aquells qui es troben en formació inicial.

El millor que podem oferir-los és el testimoniatge de la nostra fidelitat, la nostra presència joiosa, el nostre servei generós i la nostra pregària per ells.*

Perfil dels formadors

77 Els germans designats com a formadors, especialment el mestre de novicis, són escollits per la seva competència, la seva maduresa humana i espiritual i les seves capacitats per a la pregària i el discerniment. Són germans que es guanyen fàcilment la confiança dels joves i que saben treballar en equip.

Els formadors veuen en Maria una font d'inspiració per al seu treball. D'ella apre-

nen docilitat a l'Esperit, paciència, discreció, perseverança i amor a aquells que els són confiats.*

77.1 *El mestre de novicis i els germans responsables de la formació del postnoviciat han de ser professos perpetus.*

Els formadors estaran alliberats de qualsevol altra responsabilitat que els impedeixi el compliment efectiu de la seva funció.

77.2 *Els Provincials posen especial atenció en la selecció, preparació i cura pastoral dels formadors. També s'asseguren que comptin amb els recursos que necessiten i que disposin de temps de renovació.*

F) FORMACIÓ PERMANENT

Responsables de la nostra formació

78 Els germans professos perpetus ens fem personalment responsables de la nostra formació contínua i ens mantenim atents a:

1 les crides sempre noves de Déu que expe-

rimentem en la vivència de la nostra vocació en el món i en l'Església;

2 els temes crucials i interrogants que afrontem en les diferents etapes de la vida;

3 la necessitat de millorar les nostres competències, coneixements i habilitats per a l'acció apostòlica.

Prioritzar la formació permanent implica que prenem iniciatives per continuar la nostra formació en l'àmbit humà, espiritual, doctrinal o professional.

El procés de formació permanent és personal i comunitari. La formació s'organitza en el context d'un discerniment comunitari l'objectiu del qual és aconseguir un canvi en el conjunt de la comunitat i no només en els individus.*

78.1 *Per fidelitat a la nostra vida de religiosos germans i a la missió de l'Institut, en constant adaptació, la nostra formació permanent prioritza les següents àrees:*

***1** Espiritualitat i vida contemplativa*

2 *Educació, catequesi, evangelització, pastoral juvenil i vocacional*

3 *Treball social, justícia i educació ecològica, ús de les tecnologies de la informació i de les xarxes socials*

4 *Promoció i defensa dels drets dels infants*

5 *Finances*

6 *Estudi d'altres llengües*

78.2 *Cada Unitat administrativa desenvolupa el seu propi pla de formació permanent. Aquest pla s'adapta a les cultures locals i a les necessitats i prioritats dels diferents individus i grups.*

78.3 *El Provincial assegura que cada germà disposi de les oportunitats i recursos adequats per a la seva formació permanent.*

78.4 *El germà interessat i el Provincial estableixen un procés de diàleg i discerniment per planificar la participació en programes i estudis d'especialització, capacitació i renovació.*

78.5 *El Provincial garanteix programes de formació per a aquells que exerceixen funcions d'animació comunitària o apostòlica.*

78.6 *Dediquem temps a l'estudi del patrimoni espiritual de l'Institut per aprofundir el nostre coneixement del Fundador, dels primers germans, de la nostra espiritualitat i de la nostra història.*

*El Provincial dona suport a germans i laics maristes i els convida a realitzar cursos, estudis d'aprofundiment o investigacions en aquest tema.**

78.7 *Destinem temps a la lectura, personal o comunitària, de les publicacions i documents de l'Institut, del Superior general i de la nostra Província.**

78.8 *El Superior general, amb el seu Consell, organitza periòdicament programes internacionals de formació per a determinades funcions i serveis de l'Institut. On es consideri necessari, aquests programes ofereixen una experiència de formació conjunta de ger-*

*mans i laics maristes.**

78.9 *El Superior general, amb el seu Consell, estableix centres d'espiritualitat marista que ofereixin als germans i laics maristes l'oportunitat de renovar o aprofundir en la seva vocació i el sentit de la seva missió, i on revisquin l'itinerari del Fundador i els primers germans.*

*Aquests centres avaluen regularment els seus serveis per respondre de la millor manera possible a les necessitats de cada moment i a les prioritats de l'Institut.**

78.10 *Per ampliar el coneixement dels nostres orígens i espiritualitat, el Superior general, amb el seu Consell, promou i coordina les investigacions sobre la vida del Fundador i la història de l'Institut.**

G) ADMISSIÓ I PROFESSIÓ A L'INSTITUT

Admissió a l'Institut

79 Per a l'admissió de candidats a l'Institut, seguim les prescripcions del *Codi de Dret Canònic*.

Els germans responsables de l'admissió dels candidats accepten aquells qui manifesten una autèntica crida de Déu i un desig sincer de respondre-hi; bona salut física i psicològica; maduresa per participar plenament en el procés de formació; capacitat i qualitats necessàries per viure com a religiós germà i dedicar-se a l'apostolat de la infància i joventut.*

Admissió al noviciat

80 L'admissió al noviciat correspon al Provincial, el qual s'ha d'assegurar que el postulant ha estat batejat i confirmat i està lliure de tot impediment segons el dret universal i de qualsevol deute financer o altres obligacions.[1]

A més, el candidat ha de manifestar les condicions requerides per a la vida de germà marista, com ara seny, salut suficient, ca-

pacitat i maduresa per viure en comunitat i treballar amb els joves.[2]

80.1 *Per iniciar el noviciat, el postulant ha de tenir, almenys, divuit anys fets, ser de condició laical i estar lliure d'impediments canònics.**

80.2 *El mestre de novicis decidirà els detalls pràctics per a l'inici del noviciat. En una senzilla celebració de benvinguda, es lliurarà al novici un exemplar de les* Constitucions *i altres símbols apropiats.**

Admissió a la professió

81 Correspon al Provincial, amb el consentiment del seu Consell, admetre els qui sol·liciten fer professió temporal o perpètua. Aquesta admissió ha de ser confirmada pel Superior general.[1]

La professió temporal s'emet per un o per tres anys. El temps de professió temporal ha de durar, almenys, quatre anys. Aquest temps conclou amb la professió perpètua.[2]

Quan s'hagi completat el període per al qual es va fer la professió temporal, el germà és

lliure de sol·licitar una nova emissió de vots. Si és considerat apte, és acceptat a la professió temporal o a la professió perpètua; en cas contrari, el germà ha de retirar-se.[3]

81.1 *Abans de la professió, el novici o el germà adreça una sol·licitud d'admissió, escrita i motivada, al Provincial. El Provincial li confirma la resposta en una entrevista personal, si li és possible.**

81.2 *Per a la validesa de la professió temporal es requereix que:*

1 *el novici tingui, almenys, vint anys fets;*

2 *el noviciat hagi estat realitzat vàlidament;*

3 *l'admissió hagi estat feta lliurement pel Provincial amb el seu Consell;*

4 *la professió sigui expressa, feta sense coacció, temor greu o engany;*

5 *el Provincial la rebi personalment, o mitjançant un delegat, en nom del Superior general.**

81.3 *Per a la validesa de la professió*

perpètua, a més de les condicions esmentades a l'estatut 81.2, es requereix:

1 *edat mínima de vint-i-quatre anys fets;*

2 *almenys quatre anys complets de professió temporal.*

*La professió perpètua pot ser anticipada pel Provincial, però no més de tres mesos.**

81.4 *Abans de ser admès a la professió perpètua, el germà ha de passar, almenys, dos anys de vida apostòlica en una comunitat marista.*

81.5 *Quan un germà demana renovar la seva professió temporal o fer la professió perpètua, els qui el coneixen, especialment els germans de la seva comunitat, preparen un informe escrit sobre ell i l'envien al Provincial. Aquest informe inclou els aspectes observables de la vida personal, comunitària i apostòlica del germà.**

81.6 *L'any de professió temporal es compta, normalment, d'un recés anual*

a un altre. Per a altres situacions, es necessita l'autorització del Provincial.

81.7 *En casos excepcionals, el Superior general pot prolongar el període de la professió temporal fins a nou anys.**

81.8 *Les actes d'admissió al noviciat i a les diverses professions són enviades de seguida a la Secretaria general, la qual proporcionarà els formularis adequats.*

81.9 *A petició del Provincial, el Superior general, amb el consentiment del seu Consell, pot readmetre, sense obligació de repetir el noviciat, a qui hagi sortit legítimament de l'Institut havent fet el noviciat o després de la professió temporal. El Superior general determinarà un període de prova convenient, així com la durada dels vots temporals abans de la professió perpètua.**

Fórmula de professió

82 La fórmula de professió és: «Jo, germà... faig voluntàriament i lliurement, a les teves mans, Germà Superior general (o

germà..., delegat del Superior general), professió, per vot, dels consells evangèlics de castedat, pobresa i obediència, per un any (o per tres anys, o a perpetuïtat), segons les *Constitucions* de l'Institut dels Germanets de Maria (o Germans Maristes de les Escoles)».

Si el germà vol afegir una introducció o conclusió personal a aquesta fórmula pot fer-ho, sempre que hagi estat prèviament aprovada pel Provincial.*

Vot d'estabilitat

83 Arribats a l'edat en què es manifesta una clara harmonia entre la nostra vocació personal i la nostra pertinença a l'Institut,[1] podem, si l'Esperit Sant ens ho inspira, sol·licitar emetre el vot d'estabilitat.[2]

Aquest vot reconeix que Déu sempre ens ha estat fidel i expressa el nostre agraïment a Maria i a l'Institut.[3]

Fent el vot d'estabilitat en presència dels germans, volem reafirmar el nostre profund desig de continuar vivint amb generositat el do de la nostra vocació de germans maristes segons les *Constitucions*. Renovem el

compromís de respondre sense reserves a les crides de l'Església i de l'Institut i d'afrontar els reptes dels temps actuals.

83.1 *Es pot emetre el vot d'estabilitat després de deu anys de professió perpètua. Es presenta la sol·licitud al Provincial, el qual n'informa el Superior general perquè la confirmi.**

83.2 *El vot d'estabilitat s'emet durant l'eucaristia a la qual assisteixen els germans i altres convidats.*

El germà que emet el vot d'estabilitat pronuncia la següent fórmula o una altra de semblant:

«Déu de la vida i de la fidelitat: et dono gràcies pel preciós i sagrat do de la meva vida i de la meva vocació de germà marista. En les joies i dificultats de la meva vida, el teu amor sempre m'ha cridat més intensament per servir els meus germans i ser una presència evangelitzadora entre els infants i joves. Avui, vull renovar el do total de mi mateix, viure fidelment les nostres

Constitucions, *estar disposat a respondre a les contínues crides de l'Església i del nostre Institut. Amb aquest esperit i en presència dels meus germans (familiars i amics) faig el vot d'estabilitat en l'Institut dels Germanets de Maria (o Germans Maristes de les Escoles). Maria, bona Mare meva, ajuda'm a perseverar fidelment fins a la mort.»*

H) SEPARACIÓ DE L'INSTITUT

Sortida de l'Institut

84 El germà de vots temporals que, complert el temps de la seva professió, vol deixar l'Institut és lliure de fer-ho, després d'haver pregat, discernit i dialogat amb el seu Superior major immediat.[1]

Qui, durant la professió temporal, demana, per motius greus, abandonar l'Institut, pot obtenir del Superior general, amb el consentiment del seu Consell, l'indult de sortida.[2]

Complert el temps de la professió temporal, un germà pot, per causes justes, ser exclòs de la professió subsegüent pel Provincial, amb el parer del seu Consell.[3]

El germà profés de vots perpetus no ha de demanar ser-ne dispensat sinó per raons gravíssimes, sospesades detingudament en un procés de pregària, discerniment i diàleg. Si és el cas, adreça la seva petició al Superior general, qui, amb el parer del seu Consell, la transmet a la Santa Seu manifestant la seva opinió i la del seu Consell.[4]*

84.1 *El germà que arribi al convenciment que s'ha de retirar de l'Institut farà els tràmits a través del seu Provincial.*

84.2 *L'indult de sortida, legítimament concedit i notificat al germà, comporta de propi dret la dispensa dels vots i de totes les obligacions provinents de la professió, llevat que el germà rebutgi l'indult en el moment de la notificació.**

Altres casos de separació

85 Altres casos de separació poden ser per:

1 transferència a un altre Institut;[1]

2 exclaustració;[2]

3 expulsió.[3]

En matèria de separació de l'Institut, seguim les prescripcions del dret canònic.

85.1 *El germà exclaustrat es fa responsable del seu sosteniment. En cas de dificultat, exposa la seva situació al Provincial, qui decideix amb el seu Consell la forma en què la Província el pot ajudar.**

85.2 *L'Institut té un deure de caritat envers els germans que es retiren. Tot i que aquests últims no poden exigir res pels serveis prestats, l'Institut els ajuda, materialment i espiritualment, a integrar-se en una altra forma de vida. Mantenim lligams d'amistat amb els antics membres de l'Institut.**

Expulsió de l'Institut

86 Pel que fa a l'expulsió de l'Institut, ens ajustem al que prescriu el dret canònic.*

86.1 *El Provincial recomanarà al Superior general l'expulsió de qualsevol germà que sigui jutjat i condemnat per abús sexual. Això inclou la condemna per produir o distribuir imatges o mate-*

rials d'abús infantil a través d'Internet o d'accedir-hi.

*En cas de raons greus que desaconsellin l'expulsió del germà en qüestió, el Provincial ha d'informar-ne el Superior general.**

86.2 *L'expulsió també pot ser apropiada per a germans que van ser jutjats i condemnats per abús sexual en el passat. Això dependrà de la naturalesa, el nombre i la notorietat del delicte, el grau de contrició del germà i el seu compromís de viure amb les restriccions que se li imposen.**

86.3 *Per motius seriosos, el Provincial, amb el seu Consell, pot imposar restriccions a un germà que ha abusat de menors. Aquestes restriccions poden consistir en:*

1 *supervisió permanent;*

2 *limitacions en l'activitat que desenvolupa i en llocs que pot exercir a l'Institut i en la vida civil;*

3 *llocs als quals té accés;*

4 *pèrdua del dret de vot;*

5 *restriccions en l'ús de l'hàbit religiós i del tractament de germà.**

86.4 *D'acord amb les prescripcions del dret canònic, un germà pot ser expulsat de l'Institut:*

1 *si descuida habitualment les obligacions de la vida consagrada marista;*

2 *si viola repetidament els seus vincles sagrats;*

3 *si s'obstina a desobeir les ordres legítimes dels Superiors en matèria greu;*

4 *si origina un escàndol greu amb un comportament culpable;*

5 *si s'aferra obstinadament a ensenyaments o pràctiques condemnades pel magisteri de l'Església o les difon.**

CAPÍTOL V
LA NOSTRA ORGANITZACIÓ COM A GERMANS

El servei de l'autoritat

Crist, Maria i Marcel·lí, fonts d'inspiració

87 Crist, que va rebre del Pare tota autoritat, es va fer servent i, en rentar els peus als seus deixebles, els va deixar un nou model d'autoritat en el servei.[1]

Com Maria a la primera Església, Marcel·lí va acompanyar els primers germans amb atenció, delicadesa i equanimitat.[2]

Germà entre els seus germans, qui és cridat a exercir el servei de l'autoritat busca, com el mateix Senyor, «no ser servit sinó servir»,[3] segons les finalitats de l'Institut. Amb aquest esperit assumeix la responsabilitat de manar, quan cal.[4] Però, abans de res, promou el discerniment, l'escolta i el diàleg fratern, per edificar una autèntica fraternitat,

llavor d'evangeli.[5]

Corresponsabilitat i subsidiarietat

88 A la comunitat fraterna i apostòlica, tots ens sentim corresponsables de la vida i missió de l'Institut. Aportem les nostres capacitats i talents, la nostra competència i creativitat en els diversos nivells i estructures de participació i responsabilitat.

El nostre dret propi estableix les atribucions de cada instància. Els òrgans de govern prenen les decisions que els competeixen, respecten les funcions de les altres instàncies i es mantenen sempre oberts a la col·laboració. La instància superior només intervé quan la situació ho requereix.*

88.1 *Els organismes legislatius de l'Institut són el Capítol general i el Capítol provincial. Estableixen el dret directament o a través d'un Superior major. El dret propi comprèn les* Constitucions *aprovades per la Santa Seu, els* Estatuts *i la* Regla de vida*, a més de les guies, normes i reglaments donats pels Superiors majors de l'Institut.**

88.2 *Qualsevol referència a la corresponsabilitat i a la subsidiarietat es refereix exclusivament a les normatives internes de l'Institut, aprovades pel Capítol general o la Santa Seu; no és aplicable ni s'estén a l'àmbit de la legislació civil o penal dels països on l'Institut està present.*

Serveis d'autoritat en l'Institut

89 Són Superiors majors el Superior general, el Vicari general, els Provincials, els Vicaris provincials i els Superiors de Viceprovíncia.*

89.1 *Els Superiors majors poden delegar algunes funcions i responsabilitats en altres persones, organismes o entitats per al millor exercici de la seva missió. El dret propi descriu aquestes delegacions, amb les seves funcions i atribucions respectives.*

*En el cas de funcions o competències regulades per la legislació civil, aquesta delegació es fa de conformitat amb el que estableix aquesta legislació.**

89.2 *Els Superiors o Animadors de comunitat tenen les funcions que el dret canònic assigna al Superior de comunitat.**

89.3 *Els directius d'una obra apostòlica marista estan al servei de la missió i de les persones que hi estan implicades; ofereixen a cadascuna d'elles la seva col·laboració, el seu consell i el suport de la seva autoritat.*

Porten a terme el seu servei de govern en equip i compten amb l'ajuda dels altres directius. Tots ells són els principals animadors de l'esperit apostòlic i dels valors maristes on exerceixen la seva missió.

La forma de nomenament, el mandat i les atribucions dels directius i altres responsables d'obres maristes venen determinades per les lleis, estatuts i reglaments dels quals depengui l'obra.[1]

Aquestes persones tenen cura del bon funcionament de l'obra, eviten l'ostentació i procuren que en tot sigui palesa

la senzillesa marista.

Actuen amb la prudència necessària i en els límits estrictes de les seves atribucions.

*Els qui són germans depenen del seu Animador de comunitat en tot el que fa referència a la seva condició de religiosos.**

El Consell: animació i govern en fraternitat

90 Els Superiors tenen un Consell amb el qual es reuneixen periòdicament.[1] Animen i governen amb la seva ajuda, segons el dret canònic i el dret propi, on s'estableixen els casos en què els Superiors han d'actuar de forma col·legiada amb el seu Consell i aquells en què no poden actuar sense el consentiment o sense el parer del mateix Consell.[2] Dins del seu àmbit de competència, els Superiors poden dispensar d'algun punt disciplinari de les Constitucions per algun temps.[3]

90.1 *El Superior és qui posa sempre l'acte jurídic. Pot fer-ho de diverses maneres:*

1 *Pot actuar sol, si l'acte queda dins de*

les seves atribucions.

2 *Si el dret exigeix el parer del seu Consell, el Superior ha de demanar aquest parer. Encara que no estigui obligat a seguir-lo, no ha d'actuar contra el parer unànime del seu Consell, tret que sigui per raons serioses. Tampoc té obligació de convocar el Consell més que en casos importants, però sí de consultar cadascun dels seus membres. Per donar el seu parer també són vàlids els mitjans electrònics.*

3 *Quan el dret prescriu que el Superior necessita el consentiment del Consell, ha de convocar-lo. Estudiat l'assumpte, la decisió del Consell es pren normalment per majoria absoluta de vots dels membres presents -almenys quatre.*

Òbviament, el Superior no vota, ja que està sol·licitant el consentiment del seu Consell. Si el vot és positiu, no és vinculant per al Superior. En canvi, el Superior no pot procedir en contra d'un vot majoritàriament negatiu.

4 *Quan el dret prescriu que el Superior actua col·legiadament amb el seu Consell ha de convocar-lo. L'acte és col·legiat quan el Superior i els seus Consellers actuen junts en igualtat de drets. La decisió es pren per majoria absoluta de vots i amb, almenys, quatre Consellers presents. Quan no es tracti d'eleccions, si persisteix l'empat després de dos escrutinis, el Superior, com a president del col·legi, pot resoldre'l amb el seu vot de qualitat.*

5 *On s'actuï a través d'una entitat civil, l'acte jurídic és pres formalment d'acord amb les lleis civils que en regeixen el funcionament. Ara bé, el procediment intern per a la presa de decisió respecta el que estableix el dret canònic i el dret propi.**

90.2 *A més del Consell, diferents òrgans de participació i consulta estimulen la corresponsabilitat de tots en la vida i desenvolupament de l'Institut.**

A) UNITATS DE VIDA I MISSIÓ

Unitat administrativa

91 La Unitat administrativa és una gran comunitat de vida, de pregària i de missió.

Encarna l'Institut en les Esglésies locals i, per la seva unió amb el Superior general, es vincula a l'Església universal.

Encara que siguin Unitats administrativament independents entre si, cadascuna està cridada a formar un cos global, a estrènyer relacions amb les altres i amb el Govern general, i a enfortir els llaços fraterns i la comunió de béns.*

Tipus d'Unitat administrativa

92 El nostre Institut està dividit en Províncies, Viceprovíncies i Districtes. Aquestes Unitats administratives són erigides pel Superior general amb el seu Consell, així com la seva agrupació en Regions.*

92.1 *Per iniciativa del Superior general i amb la consulta prèvia amb els responsables implicats, les Unitats administratives els efectius de les quals són escassos poden vincular-se a una altra Unitat o*

*passar a dependre directament del Govern general.**

Província

93 La **Província** és la Unitat administrativa constituïda per un conjunt de cases, amb personal i recursos materials suficients per dur una vida autònoma. Està governada per un Superior provincial.*

93.1 *El Superior general, amb el consentiment del seu Consell, pot autoritzar el nomenament i el procés de designació de Vicaris provincials per assistir els Provincials que ho demanin, allà on l'animació i el govern de la Província ho requereixin.**

Viceprovíncia

94 La **Viceprovíncia** és la Unitat administrativa constituïda per un grup de cases amb personal i recursos suficients per portar una vida semiautònoma en alguns aspectes. Està governada per un Superior de Viceprovíncia, d'acord amb l'estatut aprovat pel Superior general amb el seu Consell.[1]

El Superior de Viceprovíncia és nomenat

pel Superior general amb el seu Consell, per tres anys renovables, prèvia consulta a tots els germans de la Viceprovíncia.[2]

94.1 *D'entre les facultats que s'atribueixen a un Provincial a les* Constitucions *i* Estatuts*, en l'estatut de la Viceprovíncia s'indiquen les que el Superior de Viceprovíncia assumeix o les que s'exclouen. Les facultats que no li són atorgades en aquest estatut són assumides pel Superior general, qui les pot delegar.**

Districte

95 El **Districte** és la Unitat administrativa constituïda per un grup de cases amb interessos comuns, però que no reuneix les condicions necessàries per ser Província ni Viceprovíncia. Depèn directament del Superior general o del Provincial i està governat per un Superior de Districte, d'acord amb l'estatut aprovat pel Superior general amb el seu Consell.[1]

El Superior de Districte és nomenat pel Superior general[2] o pel Provincial,[3] segons el cas, per tres anys renovables, amb la con-

sulta prèvia a tots els germans del Districte.[4]

95.1 *A l'estatut de Districte s'indiquen les facultats que es deleguen al Superior de Districte per part del Superior general[1] o del Provincial,[2] segons el cas.*

Regió

96 Les Unitats administratives d'una mateixa àrea geogràfica constitueixen una **Regió**, oficialment aprovada pel Superior general amb el seu Consell, igual que el seu estatut.

Dins de la Regió, les Unitats administratives estableixen vincles més estrets de col·laboració, solidaritat i interdependència. Estenen els seus vincles de fraternitat a altres regions per ser, al costat del Govern general, artífexs d'un Institut que viu i actua com un cos global, des de la presència i el compromís en cada realitat local.*

96.1 *En l'àmbit administratiu, les Províncies, Viceprovíncies i Districtes són part de la Regió on es troben geogràficament.*

96.2 *Aquelles Províncies, Viceprovín-*

*cies o Districtes que tinguin interessos comuns poden agrupar-se lliurement. Aquestes agrupacions poden dotar-se d'un estatut, que es presentarà a l'aprovació del Superior general.**

Comunitat

97 La **comunitat** constitueix la cèl·lula bàsica de l'Institut. Viu en una casa legítimament erigida pel Provincial, amb el consentiment escrit del Bisbe diocesà. Està governada per un Animador de comunitat. La supressió d'una casa correspon al Superior general, prèvia consulta al Bisbe del lloc.*

97.1 *Els procediments descrits en el dret canònic per obrir i tancar una casa s'han d'aplicar també a la seu d'una obra apostòlica vinculada a la Província.**

97.2 *Per a la fundació d'una casa juntament amb una altra institució, s'estableix un contracte entre el Govern general o la Unitat administrativa i les autoritats responsables de l'altra institució.**

97.3 *Algunes cases depenen directament del Govern general. No pertanyen*

*a cap Província. Tenen com a Superior major immediat el Superior general. Es regeixen per un estatut particular, aprovat pel Superior general.**

97.4 *Les comunitats d'aquestes cases es componen de germans designats pel Superior general, d'acord amb els seus respectius Provincials, per a un temps determinat. Aquests germans continuen essent membres de la seva Província. Conserven veu activa i passiva per a les eleccions al Capítol general i en la consulta per al nomenament del Provincial. Durant el temps que romanen al servei del Govern general estan privats de veu passiva per a qualsevol altra elecció que es faci en la seva Província. El Provincial pot demanar excepció a aquesta norma; aquesta sol·licitud serà sotmesa a la decisió del Superior general.*

B) ADMINISTRACIÓ DELS BÉNS

Ús evangèlic dels béns

98 En la gestió i ús dels béns que estan sota la nostra responsabilitat, ens inspirem sempre en els principis que fonamenten una economia evangèlica: justícia, fraternitat, generositat, gratuïtat, cura de la creació.[1] Treballem per una bona utilització dels recursos i una administració transparent, responsable, eficient, sostenible i fiable.[2] Els béns de què disposem estan al servei de l'evangelització, de la solidaritat i de la comunió, d'acord amb el nostre carisma.[3]*

98.1 *Encara que tots ens sentim responsables dels béns al servei de l'Institut i la seva missió, deleguem algunes funcions en germans i laics que ens ajuden a administrar-los i gestionar-los amb humanitat, sentit apostòlic i professionalitat.**

Administració dels béns temporals

99 Només l'Institut, les Províncies, les Viceprovíncies i els Districtes, com a persones jurídiques públiques, tenen capacitat d'adquirir, posseir, alienar i administrar béns

temporals. Les cases únicament poden administrar-los, segons les seves competències.*

99.1 *Canònicament, tots els actius d'una Província, Viceprovíncia o Districte, els recursos de les comunitats i de les obres, i el fruit de la feina dels germans i les seves pensions són considerats béns al servei de l'Institut i de la seva missió.*

*Cada Província estableix el que s'ha de fer amb els recursos i els excedents de les comunitats i obres apostòliques. On hi hagi estatuts civils particulars, es preveurà com aportar a la Província.**

99.2 *Només l'Institut, les Províncies, Viceprovíncies i els Districtes poden capitalitzar, segons les seves responsabilitats socials i econòmiques. Tot i que les cases no poden posseir ni alienar, les comunitats i obres apostòliques que disposen d'un estatut civil que els atorga aquestes facultats respecten internament els procediments de presa de decisió establerts en el dret canònic i el dret propi.*

Els responsables, conscients del seu compromís de pobresa i atents a les necessitats del món, utilitzen part dels seus fons per ajudar les Unitats administratives amb escassos recursos a l'expansió de la missió i a obres socials.

*El Superior general, amb el seu Consell, estableix criteris vàlids per a totes les Unitats administratives que els permetin discernir el nivell adequat de capitalització. Alhora, promou el compartir de béns en tots els nivells de l'Institut.**

99.3 *On sigui adequat, i per protegir millor els seus interessos, és recomanable que l'Institut i les Unitats administratives, així com les cases o les seves agrupacions, siguin entitats jurídiques de dret canònic i/o de dret civil. L'aprovació depèn del nivell superior de l'autoritat competent.*[1]

Aquestes entitats jurídiques són independents entre si, llevat que els seus estatuts estableixin una altra cosa.

Si és necessària alguna alienació o

transacció en constituir aquestes entitats jurídiques, l'operació ha de ser autoritzada per l'autoritat competent.[2]

99.4 *Les entitats jurídiques, societats civils i persones jurídiques fundades per l'Institut o per les Unitats administratives consideren que els seus actius són béns al servei de l'Institut, els gestionen segons el dret canònic i el dret propi, i assumeixen les orientacions de l'Institut i les Províncies.**

99.5 *Els actius al servei de l'Institut i de la seva missió comprenen els actius a curt termini, les inversions i els actius fixos o immobles.*

L'administració dels actius a curt termini i de les inversions va a càrrec de l'Ecònom amb els seus assessors, d'acord amb el pla adoptat pel Superior general o el Provincial. Aquesta administració s'anomena ordinària.

L'administració del patrimoni estable a les Unitats administratives depèn del Superior de cadascuna, dins dels límits

fixats pel dret canònic i de la quantitat autoritzada a la Unitat administrativa. Quan el cas ho requereix, es demanen els permisos pertinents de la Santa Seu, a través del Govern general. Aquesta administració s'anomena extraordinària.[1]

La Secretaria general i les Secretaries de les Unitats administratives conserven un inventari de tot el que constitueix el patrimoni estable de l'Institut i de la Unitat administrativa.[2]

99.6 *Quan diverses Unitats administratives tenen una obra en comú, acorden per escrit els seus estatuts; es fa el mateix per a les obres compartides amb altres entitats.**

Orientacions i normes per a l'administració dels béns

100 El Capítol general dona orientacions[1] i normes[2] per a l'administració dels béns al servei de l'Institut, de les Unitats administratives i del Govern general, i supervisa la gestió financera de l'Economat general.

A cada nivell de govern, el Superior determina com s'han d'usar els béns i la manera d'administrar-los, i en supervisa la gestió, d'acord amb les directrius generals i tenint en compte les circumstàncies particulars. Cada Unitat administrativa assumeix les seves pròpies responsabilitats jurídiques independentment de les altres.*

100.1 *D'acord amb el que estableix la Santa Seu, el Superior general, amb el seu Consell, fixa la quantitat màxima que una Província, Viceprovíncia o un Districte que en depèn poden gastar sense autorització. A petició del Superior de la Unitat administrativa, aquesta quantitat pot ser modificada després d'haver-se'n examinat la situació financera.**

100.2 *Les diverses Unitats administratives sufraguen solidàriament les despeses de funcionament del Govern general de l'Institut i les altres despeses que li incumbeixen.*

100.3 *S'aplica un adequat control intern a tota transacció financera, d'acord amb les bones pràctiques bancàries, comp-*

tables i d'inversions. Aquests controls són establerts i revisats regularment pel respectiu Consell d'afers econòmics. L'aprovació final correspon a l'autoritat competent, d'acord amb la legislació de cada país.

Els mètodes i procediments d'aquestes transaccions també són aprovats per l'autoritat competent.

*És indispensable que hi hagi més d'una persona autoritzada per accedir als diversos comptes bancaris, corrents o d'estalvi.**

Encarregats de tenir cura dels béns

101 Els encarregats dels béns al servei de l'Institut en tenen cura inspirats per la missió que assumeixen en el si de l'Església.[1] A l'hora de gestionar-los es preocupen pel bé comú,[2] la justícia, la pobresa, la caritat i la missió de l'Institut.[3] En l'administració s'atenen al dret canònic i al dret propi, així com al dret civil de cada lloc.*

101.1 *En els assumptes ordinaris inherents al seu càrrec, els Ecònoms*

*actuen d'acord amb les competències atorgades. En els assumptes extraordinaris recorren al seu respectiu Superior.**

101.2 *Perquè els Ecònoms puguin exercir adequadament la seva feina, és essencial que hi hagi una estreta col·laboració amb els seus respectius Superiors i que actuïn sota la seva direcció en els afers econòmics, tant a nivell general, provincial com local.**

101.3 *Els encarregats d'administrar els béns en els diferents àmbits de l'Institut tenen cura que tot el personal contractat tingui unes condicions de treball dignes, rebi un salari d'acord amb les lleis del país, i es beneficiï de les prestacions socials que el protegeixin, com és de justícia.**

C) GOVERN GENERAL

1) El Capítol general

Definició 102 El Capítol general és una assemblea representativa de tot l'Institut. Expressa la participació de tots els germans en la vida i missió de l'Institut, i la seva corresponsabilitat en el govern. El Capítol exerceix l'autoritat suprema extraordinària. El convoca i presideix el Superior general. El Capítol general ordinari és convocat un any abans del final del mandat del Superior general o si l'ofici està vacant. Per raons greus, el Superior general, amb el consentiment del seu Consell, pot convocar Capítol general extraordinari.*

102.1 *Les Províncies, les comunitats i qualsevol germà o grup de germans o laics poden enviar lliurement els seus desitjos i suggeriments al Capítol general. Aquestes aportacions, signades, s'envien a la comissió preparatòria, que les transmet als capitulars.**

Funcions 103 El Capítol general ordinari té les funcions següents:

1 elegir el Superior general, el Vicari general i els membres del Consell general, segons el dret propi;[1]

2 estudiar els assumptes de major importància relacionats amb la natura, finalitat i esperit de l'Institut i promoure'n la renovació i adaptació, salvaguardant sempre la seva herència espiritual;[2]

3 establir el seu propi reglament; elaborar estatuts per a tot l'Institut, la *Regla de vida* i donar orientacions per a les guies, normes i reglaments que recullen elements del dret propi no inclosos a les *Constitucions i Estatuts* o a la *Regla de vida*;[3]

4 proposar a la Santa Seu eventuals modificacions d'algun punt de les *Constitucions*.[4]

Tots els qui tenen dret a participar en les votacions han de ser convocats vàlidament.[5]

Composició

104 El Capítol general es compon de membres per ofici (per la seva funció) i de membres elegits. El nombre total de membres elegits ha de ser superior al de membres per ofici. El dret propi fixa el procediment de les eleccions.*

Membres per ofici i convidats

105 Són membres per ofici del Capítol general:

1 el Superior general;

2 el Superior general precedent;

3 el Vicari general i els Consellers generals en funcions en el moment de l'obertura del Capítol;

4 els Provincials, els Superiors de Viceprovíncia i els Superiors de Districte.

Els *Estatuts* estableixen el que es refereix als convidats i als germans que, no essent capitulars, són elegits per a determinats oficis.

105.1 *El nombre d'elegits com a delegats al Capítol general serà de dos ger-*

mans per Província, un per Viceprovíncia i un per Districte.

105.2 *Són també capitulars els germans que el Capítol general elegeix per a Superior general, Vicari general i Consellers generals, si no ho eren ja abans. Si el Superior general triat no fos present, caldria esperar-lo abans de continuar amb les eleccions dels Consellers i de prosseguir les altres tasques capitulars.*

105.3 *El Superior general, amb el seu Consell, pot escollir fins a un màxim de dos germans si faltés alguna representativitat en el Capítol. Aquests germans seran considerats capitulars, amb veu i vot en totes les decisions del Capítol.**

105.4 *El Superior general, amb el seu Consell, pot convidar al Capítol diverses persones, en una proporció no superior al 20% del nombre de capitulars. En diàleg amb la Comissió preparatòria, defineix la naturalesa i la durada de la participació de les persones convidades.**

Membres elegibles

106 Tots els germans professos perpetus són elegibles per a delegats al Capítol general, excepte els qui es trobin en situació canònica de trànsit o d'exclaustració, o en procés d'expulsió o irregularitat.*

Electors

107 Tots els germans professos temporals i perpetus són electors, excepte els qui es trobin en situació canònica de trànsit o d'exclaustració, o en procés d'expulsió o irregularitat.*

2) El Superior general i el seu Consell

Missió del Superior general

108 El Superior general, successor del Fundador, congrega tots els germans de l'Institut al voltant de Crist. Els guia i acompanya en la fidelitat als seus compromisos. Discerneix amb ells com adaptar el seu apostolat a les necessitats dels temps, segons el carisma de l'Institut.

Vetlla per la fidelitat a la missió en tots els àmbits, comunitats i obres de l'Institut, i en confirma amb la seva autoritat el desenvo-

lupament, al servei dels infants i joves, especialment dels més vulnerables.

Té autoritat directa sobre tots els germans, cases i Unitats administratives.*

108.1 *El Superior general visita les Unitats administratives almenys un cop durant el seu mandat, per si mateix, pel seu Vicari, pels seus Consellers o per altres delegats.**

Elecció i mandat

109 El Superior general és elegit pel Capítol general segons el dret canònic, en votació secreta i per majoria absoluta dels germans presents.

En el moment de la seva elecció ha de tenir, almenys, deu anys de professió perpètua.

El seu mandat dura vuit anys. No pot ser reelegit més que una vegada consecutiva. La seva dimissió o la seva destitució incumbeixen a la Santa Seu.*

Vicari general

110 El Vicari general és el col·laborador més proper del Superior general. El re-

emplaça en la seva absència i quan es trobi parcialment o totalment impossibilitat per exercir el seu càrrec.*

110.1 *El Vicari general no pot ser al mateix temps Ecònom general.*

Elecció del Vicari

111 El Vicari general és elegit o reelegit pel Capítol general amb les mateixes condicions i procediment que el Superior general.*

Vicari general: funció vacant

112 Si durant el seu mandat el Vicari general es trobés impossibilitat per exercir el seu càrrec, el Superior general, amb el seu Consell, escull un nou Vicari general.*

Superior general: funció vacant

113 Si durant el seu mandat el Superior general es trobés impossibilitat per exercir el seu càrrec, el Vicari general assumeix les seves funcions i governa l'Institut fins al següent Capítol general. No obstant això, si el Vicari hagués estat elegit pel Superior general amb el seu Consell, ha de convocar Capítol en el termini d'un any.*

113.1 *El Superior general i el Vicari general tenen la residència oficial a la Casa general.**

Consell general

114 El Consell general està constituït pel Vicari general i els Consellers generals. Juntament amb el Superior general, formen el Govern general.

El Capítol general fixa el nombre de Consellers generals que ha d'escollir -almenys quatre- i la manera d'escollir-los. Han de tenir almenys deu anys de professió perpètua en el moment de ser elegits. El temps que dura el seu mandat és el mateix que el del Superior general.*

114.1 *El Superior general reunirà el ple del seu Consell almenys un cop l'any per analitzar la situació de l'Institut, precisar el seu pla de govern i examinar-ne els assumptes prioritaris. Els altres assumptes són tractats en sessions ordinàries.**

114.2 *Per a la validesa de les decisions es requereix la presència, almenys, de*

*quatre membres del Consell. Aquests membres poden participar-hi també a través de mitjans electrònics per donar el seu parer.**

114.3 *El Superior general, amb el seu Consell, després de consulta i discerniment, defineix la direcció estratègica per a la vida i missió de l'Institut, com a resposta a les crides de l'Esperit, a les necessitats de l'Institut i a les orientacions del Capítol general.*

*Estableix els serveis o organismes interns i entitats legals que consideri oportuns per a l'animació, coordinació i acompanyament del conjunt d'Unitats administratives i, molt especialment, dels seus responsables.**

Missió del Vicari i dels Consellers

115 El Vicari general i els Consellers generals són els col·laboradors immediats del Superior general en el govern de l'Institut. Estan a la seva disposició per a totes les tasques que els confiï i els consulta en els assumptes importants relatius a les Unitats administratives i a les Regions.*

Actuacions amb el parer del Consell

116 El Superior general ha de demanar el parer del seu Consell per:

1 transmetre a la Santa Seu la petició de sortida de l'Institut d'un profés de vots perpetus, juntament amb la seva opinió personal i la del seu Consell;[1]

2 suprimir una casa a petició del Provincial;[2]

3 aprovar les normes establertes pel Capítol provincial.[3]

Actuacions amb el consentiment del Consell

117 El Superior general no pot actuar sense el consentiment del seu Consell per:

a) Temes personals

1 concedir el trànsit d'un germà profés de vots perpetus a un altre Institut i per admetre un profés de vots perpetus procedent d'un altre Institut;[1]

2 concedir l'indult d'exclaustració, per un màxim de tres anys, a un germà profés de vots perpetus;[2]

3 concedir l'indult de sortida de l'Institut a un germà profés temporal;[3]

4 readmetre a l'Institut;[4]

5 autoritzar que un candidat, en un cas particular i com a excepció, pugui fer el noviciat en una comunitat de l'Institut diferent de la del noviciat i sota la responsabilitat d'un germà experimentat, que faci de mestre de novicis;[5]

b) Organització

6 erigir, modificar o suprimir Províncies, Viceprovíncies i Districtes, així com Regions;[6]

7 aprovar els estatuts canònics dels Districtes, Viceprovíncies i agrupacions d'Unitats administratives, així com de les cases que depenen directament del Govern general;[7]

8 aprovar els estatuts civils de les Províncies, les Viceprovíncies i els Districtes, així com de les Regions;[8]

9 erigir, traslladar o suprimir la casa de noviciat, o autoritzar l'establiment de di-

versos noviciats en una mateixa Província o Districte;[9]

c) Administració

10 autoritzar construccions, emprèstits, préstecs, compres i alienació d'immobles i objectes preciosos que sobrepassen el límit fixat per a les Províncies, amb permís de la Santa Seu, si fos necessari;[10]

11 aprovar el pressupost anual del Govern general i el corresponent informe de gestió i financer, que presenta cada any l'Ecònom general;[11]

d) Capítol general

12 fixar el lloc i la data del Capítol general, així com la constitució de la Comissió preparatòria, la taula de verificació de poders dels capitulars i la taula provisional del Capítol general;[12]

13 convocar un Capítol general extraordinari;[13]

e) Altres

14 altres casos que reclamin el consentiment del Consell, segons el dret universal o el dret propi.[14]

Actuacions col·legiades

118 El Superior general actua col·legiadament amb el seu Consell, prenent les decisions per majoria absoluta de vots dels presents, per:

1 elegir el Vicari general i Consellers generals fora del temps del Capítol general, per completar el nombre fixat per aquest Capítol, així com acceptar-ne la dimissió o destituir-los per raons greus;[1]

2 nomenar Provincials, Superiors de Viceprovíncia i de Districte dependents del Superior general, o prorrogar-ne el mandat per un període inferior a sis mesos, així com acceptar-ne la dimissió o destituir-los per raons greus;[2]

3 nomenar el Secretari general, l'Ecònom general, el Procurador general, el Postulador general, a més d'altres persones adscrites a l'Administració general; i també els mem-

bres del Consell d'afers econòmics de l'Institut i del Comitè d'economia del Consell general, d'altres òrgans interns i entitats legals dependents del Govern general, segons la seva pròpia normativa, si en disposen; així com acceptar-ne la dimissió o destituir-los per raons greus;[3]

4 expulsar un germà, d'acord amb les normes del dret canònic.[4]*

3) Òrgans de participació i consulta

Per exercir la corresponsabilitat

119 A més del Consell general, el Superior general disposa dels òrgans de participació i consulta que consideri convenients per fomentar la corresponsabilitat de tots en la marxa de l'Institut i, quan ho estimi oportú, els convoca d'acord amb el que estableix el dret propi.*

119.1 *La* **Conferència general** *és una assemblea consultiva composta pel Superior general, el Vicari general, els Consellers generals, els Provincials i, si*

així ho preveu el seu estatut, els Superiors de Viceprovíncia i de Districte.

El Superior general convoca la Conferència general entre dos Capítols. Pot convidar-hi, si ho jutja oportú, altres persones.

La Conferència general és convocada per:

***1** consolidar la unitat de l'Institut i afavorir els contactes directes dels Superiors entre si i amb el Superior general i els membres del seu Consell;*

***2** estudiar assumptes d'interès general i proposar solucions.*

119.2 *El* **Consell general ampliat** *és una reunió del Consell general amb un grup de Superiors d'Unitats administratives i els seus respectius Consells, convocats pel Superior general. Si ho creu oportú, pot convidar-hi també altres persones.*

La convocatòria determina les Unitats

administratives afectades, ja sigui per tema o per àrea geogràfica.

*Com a assemblea consultiva, és un mitjà per acompanyar els Superiors de les Unitats administratives i els seus Consells, conèixer millor la seva realitat i el seu context i exercir la corresponsabilitat en l'animació i govern de l'Institut.**

119.3 *El Superior general i el seu Consell, juntament amb les Unitats administratives i altres entitats maristes, promouen el desenvolupament de l'***Assemblea Internacional de Missió***: un espai compartit i representatiu de tots els maristes, germans i laics, compromesos en la missió.*

Essencialment, és una oportunitat per compartir experiències, escoltar la realitat, discernir prioritats i proposar directrius, i fins i tot estratègies, per a la vida i missió maristes a escala global.

4) Administració general

Secretari general

120 El Secretari general és l'encarregat de la Secretaria del Consell general. És el responsable de les actes del Consell, de la correspondència oficial de l'Institut, de les certificacions i la resta de documentació institucional, i de la seva correcta conservació. Manté una estreta relació amb els Secretaris provincials. És nomenat pel Superior general amb el seu Consell. El seu mandat dura tres anys i pot ser renovat.

A més del Secretari general, altres serveis de l'Administració general assisteixen el Superior general i el seu Consell en la tasca d'animació i govern de l'Institut.*

120.1 *El Procurador general és l'encarregat dels assumptes canònics de l'Institut, acreditat davant la Santa Seu. Proporciona al Superior general i al seu Consell les informacions procedents de l'Església que afecten el dret dels religiosos.**

120.2 *El Postulador general és l'encarregat de les causes de*

*canonització i beatificació de l'Institut. Prepara els documents relatius a aquestes causes i organitza la difusió de tot allò que pugui dur-les a bon terme.**

120.3 *Altres persones s'encarreguen dels altres serveis de l'Administració general, especialment comissions, secretariats, cursos de formació, arxius, estadístiques, investigació sobre la història de l'Institut i comunicacions.**

Ecònom general

121 L'Ecònom general s'ocupa de la sostenibilitat economicofinancera de l'Institut[1] al servei de la vida i missió maristes i, en particular, de les finances i administració dels béns del Govern general. Supervisa la gestió dels béns per part de les Unitats administratives i en promou la coordinació.[2]

És nomenat pel Superior general amb el seu Consell i exerceix el càrrec sota la seva direcció i control.[3] El seu mandat dura tres anys i pot ser renovat.*

121.1 *Si l'Ecònom general no és Con-*

*seller general, és cridat al Consell quan el Superior general ho considera oportú. Treballa en equip, comptant amb la contribució de professionals, per oferir un servei fratern i competent, fruit d'esforços compartits.**

121.2 *Abans de l'inici de l'any comptable, l'Ecònom general, amb l'ajuda de les comissions econòmiques, elabora el pressupost provisional del Govern general i el sotmet a l'aprovació del Superior general amb el seu Consell.**

121.3 *A la fi de l'exercici anual, l'Ecònom general presenta l'informe de gestió i financer del Govern general i el sotmet a l'aprovació del Superior general amb el seu Consell.**

121.4 *El Superior general té la responsabilitat de sol·licitar anualment una auditoria externa dels comptes del Govern general.**

121.5 *L'Ecònom general demana extracte notarial dels títols de propietat de l'Institut, si ho creu oportú, i davant les*

*circumstàncies especials de les Unitats administratives o les seves entitats comunes.**

121.6 *L'Ecònom general demana als Ecònoms provincials els documents necessaris per supervisar la gestió dels béns de l'Institut, especialment el pressupost i l'informe econòmic i financer de la Província, en el format establert a aquest efecte.**

121.7 *L'Ecònom general presenta anualment al Superior general i al seu Consell informació referent a la situació econòmica de les Unitats administratives.*

121.8 *L'Ecònom general té el dret d'auditar els comptes de les Unitats administratives, obres i comunitats, ja sigui per si mateix o per mitjà de serveis professionals contractats a aquest efecte.*

Consell d'afers econòmics de l'Institut

122 El Superior general, amb el seu Consell, nomena un **Consell d'afers econòmics de l'Institut**[1] de quatre experts, almenys, per ajudar l'Ecònom general en el

desenvolupament i aplicació de la política econòmica i financera de l'Institut.[2] Així mateix, crea els comitès que cregui oportuns per atendre aspectes específics.[3]*

122.1 *El Superior general, amb el seu Consell, nomena tres o més experts perquè constitueixin el Comitè d'economia del Consell general al costat de l'Ecònom general. Aquest Comitè ajuda l'Ecònom general i estudia les peticions de caràcter econòmic sotmeses al Superior general el qual, abans de decidir, consulta els informes d'aquest Comitè.**

D) GOVERN PROVINCIAL

1) El Capítol provincial

Definició 123 El Capítol provincial és una assemblea representativa de tota la Província, que expressa la participació de tots els germans en el govern. Es reuneix per a la presa de possessió del Provincial. El convoca i presideix el Provincial.

Constitueix l'autoritat extraordinària de la

Província.*

Membres

124 El Capítol provincial es compon de membres per ofici i membres per elecció. Entre els primers es troben el Provincial sortint i l'entrant.

Hi pot haver també altres membres per ofici, però en nombre inferior als elegits. Els Consellers provincials elegits es converteixen en membres del Capítol, si no ho eren ja.

El Capítol provincial pot decidir que tots els germans de la Província siguin membres del Capítol.*

Funcions

125 El Capítol provincial funciona amb caràcter deliberatiu per:[1]

1 elaborar el seu propi reglament;

2 determinar el nombre de Consellers provincials -almenys quatre-, i fixar la manera d'elegir-los;[2]

3 establir les *Normes de la Província*, que han de ser aprovades pel Superior general;[3]

4 estipular, en el seu propi reglament, la composició del següent Capítol provincial, respectant el que fa referència a la composició del Capítol.

En tots els altres assumptes pot oferir suggeriments.[4]

125.1 *El Capítol provincial funciona amb caràcter consultiu quan estudia assumptes generals de la Província i suggereix les línies mestres d'actuació, segons la situació de la Província, les necessitats de l'entorn, les crides de l'Església local i les directrius del Capítol general.**

Organització

126 El Provincial sortint, amb el seu Consell, organitza l'elecció de delegats al Capítol. Ell mateix el convoca i en presideix l'obertura.

Després que el nou Provincial hagi pres possessió del seu càrrec, es procedeix a l'estudi dels assumptes regularment inclosos en l'ordre del dia i a l'elecció dels membres del Consell.*

126.1 *S'envia un informe del Capítol provincial al Superior general.**

126.2 *Igualment s'envia als germans de la Província un resum dels temes tractats en Capítol. Les decisions entren en vigor en la data que el mateix Capítol assenyali.**

126.3 *Si, ocasionalment, una Província no pot convocar Capítol, el Provincial n'informa el Superior general, qui indicarà la manera d'escollir Consellers provincials. En aquesta situació, els poders del Capítol provincial recauen sobre el Provincial amb el seu Consell.**

2) El Superior provincial i el seu Consell

Missió del Provincial

127 El Provincial governa la Província amb ajuda del seu Consell; és, sobretot, animador de la vida religiosa i de la missió dels germans, promovent la sempre necessària renovació. Manté la unitat entre els germans i en coordina les activitats.

Assegura que hi hagi plans i programes per

a la cura pastoral dels laics implicats en la vida i missió maristes.

En comunió amb el Superior general, vetlla per la fidelitat a la missió i, en sintonia amb ella, és el primer responsable de l'administració dels béns en la Província. Exerceix autoritat directa sobre tots els germans i cases de la Província.*

127.1 *El Provincial atorga missió a cada germà de la Província. Configura les comunitats tenint en compte criteris de vitalitat i, en la mesura del possible, les aptituds i la situació de cada germà.*[1]

Pot autoritzar algunes persones a viure en una comunitat marista per un temps determinat.[2]

127.2 *Per facilitar el govern de la Província, el Provincial pot reunir diverses comunitats i obres en un Sector, dotant-lo, si cal, d'un estatut particular.**

127.3 *El traspàs temporal d'un germà a una altra Província es fa per escrit i de comú acord entre els Provincials respectius. El traspàs definitiu ha de ser*

confirmat pel Superior general.

127.4 *El Provincial facilita als germans les assegurances pertinents, de conformitat amb les necessitats i circumstàncies del país.**

127.5 *De manera excepcional, i en casos urgents, el Provincial pot autoritzar personalment una despesa superior, en no més d'un deu per cent, a la quantitat autoritzada a la Província.**

Nomenament i mandat

128 El Provincial és nomenat per tres anys pel Superior general amb el seu Consell, prèvia consulta a tots els germans de la Província. Ha de tenir, almenys, deu anys de professió perpètua en el moment de ser nomenat; pot ser-ho un altre cop per a un segon trienni i, excepcionalment, per a un tercer. Altres possibles formes per establir un Provincial han de ser concedides pel Superior general amb el seu Consell, de forma excepcional i per justes raons.*

128.1 *La consulta per al nomenament es fa segons el mètode determinat pel*

*Superior general, previ diàleg amb el Provincial i el seu Consell.**

Visita canònica

129 El Provincial visita, per si mateix o per un delegat seu, els germans i cases de la Província, almenys un cop l'any.*

129.1 *En ocasió de la visita anual a les comunitats, el Provincial, o el seu delegat, avalua amb els germans la qualitat de la seva vida religiosa i apostòlica. Facilita a cada germà un diàleg personal.**

Recepció de vots

130 Personalment, o pel seu delegat, el Provincial rep la professió dels germans de la Província, en nom del Superior general.*

Predicadors i publicacions

131 És competència del Provincial donar llicència als qui prediquin a les nostres cases i autoritzar qualsevol publicació d'un germà, referent a la religió o a la moral.*

Consell provincial

132 El Consell provincial està format pels Consellers provincials. Juntament amb el Provincial, constitueixen el Govern provincial, que és l'òrgan de reflexió, consulta i decisió de la Província. El Consell provincial ajuda el Provincial en el govern i l'administració dels béns; presta especial atenció a l'animació espiritual i apostòlica dels germans i a la cura pastoral de les persones compromeses en la vida i missió maristes.*

132.1 *El Provincial, amb el seu Consell, defineix la direcció estratègica per a la vida i missió de la Província, en comunió amb l'Institut.**

Elecció dels Consellers

133 Els Consellers provincials són elegits pel Capítol provincial. Han de ser professos perpetus. El Capítol provincial fixa el nombre de Consellers provincials que ha d'escollir -almenys quatre- i la manera d'escollir-los. El seu mandat cessa amb el del Superior del Consell del qual formen part.*

133.1 *El Consell provincial està compost, almenys, per quatre germans. El*

Provincial nomena Viceprovincial un d'entre ells, que reemplaça el Provincial quan sigui necessari.

133.2 *El Provincial reuneix el seu Consell almenys sis vegades a l'any. Comunica l'ordre del dia als Consellers, si és possible amb uns dies d'antelació. Les actes es registren en el llibre corresponent i, un cop aprovades, les signen tots. Per a la validesa de les decisions, es requereix la presència, almenys, de quatre membres del Consell. Aquests membres poden participar també a través de mitjans electrònics per donar el seu parer.**

133.3 *Poden ser convidats eventualment a les reunions del Consell altres persones, especialment els responsables de serveis provincials, però sense dret a vot.**

133.4 *Les Províncies poden crear serveis o organismes interns i entitats legals, als quals pertanyin germans i laics, encarregats de la reflexió, consulta i decisió sobre les qüestions relacionades*

*amb les obres. El Provincial, amb el seu Consell, determina com crear aquests organismes i entitats, l'abast del seu poder de decisió i les decisions que necessiten ser confirmades pel Govern provincial. En cas necessari, sotmeten els estatuts a l'aprovació del Superior general amb el seu Consell.**

133.5 *El Provincial i els Consellers provincials, si són dirigents d'entitats civils que representen la Província canònica davant l'Estat, assumeixen responsabilitats legals. Aquestes responsabilitats són, alhora, institucionals i personals, i abasten tots els aspectes que estableix la legislació vigent a cada país.**

Missió dels Consellers

134 El Provincial consulta el seu Consell en els assumptes importants de la Província, de les comunitats i de les obres.*

Actuacions amb el parer del Consell

135 El Provincial ha de demanar el parer del seu Consell per:

1 iniciar el procés pel qual s'autoritza un

germà a renunciar al seu patrimoni;[1]

2 autoritzar un germà a emetre el vot d'estabilitat, autorització que ha de ser confirmada pel Superior general;[2]

3 prolongar el temps de provació a un novici;[3]

4 rebutjar un candidat a la professió;[4]

5 iniciar el procediment d'expulsió d'un germà, excepte en els casos d'expulsió automàtica o obligatòria, per les causes greus que preveu el dret canònic i que exigeixen una valoració del Consell.[5]

Actuacions amb el consentiment del Consell

136 El Provincial no pot actuar sense el consentiment del seu Consell per:

a) Temes personals

1 admetre a la professió temporal i perpètua, admissió que requereix també l'aprovació del Superior general;[1]

2 concedir permís d'absència prolongada a un germà;[2]

b) Organització

3 fundar una casa, amb el consentiment escrit del Bisbe diocesà;[3]

4 proposar al Superior general la supressió d'una casa, després d'haver consultat el Bisbe diocesà;[4]

5 elaborar l'estatut canònic d'un Districte o un estatut civil per a la Unitat administrativa, i sotmetre'l a l'aprovació del Superior general amb el seu Consell;[5]

6 establir, si cal, l'estatut canònic d'un Sector o d'una casa quan diverses comunitats hi viuen;[6]

7 aprovar, si cal, l'estatut civil d'una obra o un conjunt d'obres;[7]

8 establir o modificar el contracte amb els fundadors d'una obra;[8]

9 aprovar el projecte comunitari de les comunitats o el seu equivalent;[9]

c) Administració

10 alienar o adquirir béns immobles i autoritzar construccions o millores,

emprèstits i préstecs, l'import dels quals no sobrepassi el límit autoritzat a la Província. Si aquest import sobrepassa la quantitat que té autoritzada, es requereix l'aprovació del Superior general amb el seu Consell;[10]

11 aprovar els pressupostos i informes econòmics de la Província, de les comunitats i de les obres, així com els controls, els mètodes i els procediments que s'han d'aplicar a les transaccions financeres;[11]

d) Capítol provincial

12 organitzar l'elecció de delegats al Capítol provincial;[12]

13 fixar el lloc i la data d'obertura del Capítol provincial;[13]

e) Altres

14 altres casos que reclamin el consentiment del Consell, segons el dret universal o el dret propi.[14]

Actuacions col·legiades

137 El Provincial actua col·legiadament amb el seu Consell, prenent les decisions per majoria absoluta de vots dels presents per:

1 elegir Consellers provincials fora del temps del Capítol provincial, per completar el nombre fixat per aquest Capítol; també nomenar un Vicari provincial com a Conseller provincial, en cas que no ho fos ja, així com acceptar-ne la dimissió o destituir-los per raons greus;[1]

2 nomenar, després de consultar els germans, un Superior de Districte, o un Responsable de Sector, així com acceptar-ne la dimissió o destituir-los per raons greus;[2]

3 nomenar el Secretari provincial, l'Ecònom provincial, el mestre de novicis, els directors de centres de formació, els Animadors de comunitat i, d'acord amb les normatives pertinents, exercir la funció que li correspon per escollir els membres dels organismes interns i entitats legals dependents del Govern pro-

vincial, i també els directius de les obres en què la Unitat administrativa assumeix aquesta responsabilitat, així com acceptar la dimissió de qualsevol d'ells o destituir-los per raons greus;[3]

4 demanar al Superior general l'expulsió d'un germà, excepte en l'expulsió automàtica o obligatòria per les causes greus que preveu el dret canònic i que exigeixen una valoració del Consell.[4]*

3) Òrgans de participació i consulta

Per exercir la corresponsabilitat

138 A més del Consell provincial, el Provincial disposa dels òrgans de participació i consulta que consideri convenients per fomentar la corresponsabilitat de tots en la marxa de la Província i, quan ho estimi oportú, els convoca d'acord amb el que estableix el dret propi.*

138.1 *El Provincial pot convocar l'***Assemblea provincial***. És una reunió oberta a tots els germans per fomentar les relacions entre ells i entre les comunitats, i despertar l'interès comú en*

analitzar els assumptes importants de la Província. Aquesta Assemblea, que és consultiva, no reemplaça el Capítol provincial.

El Provincial pot convidar també a participar-hi altres persones, especialment laics compromesos amb la vida i missió maristes.

138.2 *El* **Consell provincial ampliat** *és una reunió del Consell provincial amb els equips, comissions, comunitats, grups o persones que convoqui el Provincial, segons els assumptes a tractar.*

*En tant que consell consultiu, és un mitjà per conèixer millor la realitat de la Província en els seus diferents àmbits i per exercir la corresponsabilitat en la seva animació i govern.**

4) Administració provincial

Secretari provincial

139 El Secretari provincial assisteix el Provincial en la correspondència oficial i en la gestió, certificació i custòdia de la do-

cumentació de la Província, coordinant-se amb l'Ecònom provincial. Manté una estreta col·laboració amb el Secretari general i vetlla perquè s'enviïn en el seu moment els diferents documents que demana l'Administració general. El Secretari provincial és nomenat pel Provincial amb seu Consell. El seu mandat dura tres anys i pot ser renovat.

A més del Secretari provincial, altres serveis assisteixen el Provincial i el seu Consell en la tasca d'animació i govern de la Província.*

139.1 *El Provincial compta amb col·laboradors que l'ajuden a complir la seva missió. Crea, si cal, comissions per a l'animació i coordinació de les diverses activitats.**

Ecònom provincial

140 L'Ecònom provincial administra els béns de la Província i exerceix la seva funció sota la dependència del Provincial amb el seu Consell. Dins de l'àmbit de la Província, assumeix competències equivalents a les de l'Ecònom general. Orienta els altres Ecònoms, per aconseguir una gestió unificada a la Província. És nomenat pel Provincial amb

el seu Consell. El seu mandat dura tres anys i pot ser renovat.*

140.1 *Si l'Ecònom provincial no és Conseller provincial, és cridat al Consell quan el Provincial ho consideri oportú. Treballa en equip, comptant amb la contribució d'altres professionals, per oferir un servei fratern i competent, fruit d'esforços compartits.**

140.2 *Abans de l'inici de l'any comptable, l'Ecònom provincial elabora el pressupost provisional de la Província, de les comunitats i de les obres, i el sotmet a l'aprovació del Provincial amb el seu Consell.*

*Envia a l'Ecònom general el pressupost econòmic complet de la Província, tot ajustant-se al format que determini l'Ecònom general.**

140.3 *A la fi de l'exercici anual, l'Ecònom provincial presenta al Provincial amb el seu Consell l'informe econòmic de la Província, de les comunitats i de les obres, per a la seva aprovació. Aquest*

informe inclou l'estat dels emprèstits, els préstecs, les pòlisses d'assegurances, així com l'informe de gestió i financer de l'Economat provincial i altres informes que li siguin sol·licitats.

*Envia a l'Ecònom general l'informe econòmic complet de la Província, tot ajustant-se al format que determini l'Ecònom general.**

140.4 *El Provincial té la responsabilitat de sol·licitar anualment una auditoria externa dels comptes de la Província, diferent del control intern.**

140.5 *L'Ecònom provincial, d'acord amb el Secretari provincial, conserva en lloc segur:*

1 *tots els títols de propietat i la resta de documentació que hi està relacionada, com: escriptures d'hipoteca, poders, testaments de propietaris, contractes d'arrendament i pòlisses d'assegurances;*[1]

2 *els documents fundacionals de les cases, en el cas que no siguin propie-*

tat de l'Institut.[2]

140.6 *L'Ecònom provincial supervisa la gestió econòmica de les cases de la Província i d'altres obres que administri, o de les quals es pugui derivar alguna responsabilitat envers la Província. Pot fer auditar qualsevol gestió econòmica que estigui sota la seva supervisió.*

*El Provincial i l'Ecònom provincial tenen dret a accedir als comptes i als documents similars de les cases i de tota obra de la qual la Província és responsable.**

140.7 *Per contraure un emprèstit o fer un préstec que ultrapassin la quantitat permesa, el Provincial, amb l'aprovació del seu Consell, ha de demanar autorització al Superior general. Constaran en aquesta petició les condicions de l'emprèstit o préstec, així com les de la seva devolució.**

140.8 *Si una Província ha contret deutes i obligacions, encara que sigui amb permís dels Superiors, està obligada*

*a respondre'n. Si un germà contrau, sense autorització vàlida, deutes o altres obligacions de caràcter econòmic n'és el responsable únic; ni l'Institut, ni la Província, ni la casa estan obligats al pagament d'aquests deutes.**

140.9 *L'Ecònom provincial determina, d'acord amb el Provincial, el sistema comptable de la Província, que separi nítidament la comptabilitat de les obres i de les comunitats.*

Amb l'ajuda del Consell d'afers econòmics de la Província, l'Ecònom provincial elabora els procediments i formularis per regular els aspectes administratius de les comunitats.

*Tot allò relatiu a l'administració de les obres es regeix per una normativa provincial elaborada a aquest efecte i aprovada pel Provincial amb el seu Consell.**

140.10 *Totes les comunitats i obres elaboren un pressupost anual i revisen l'informe econòmic. Tots dos es presenten al Provincial amb el seu Consell per a la*

seva aprovació.

Tot això seguirà les indicacions, model i criteris fixats per l'Economat provincial.

Consell d'afers econòmics de la Província

141 El Provincial, amb el seu Consell, nomena un Conseller provincial i, almenys, dos experts perquè, amb l'Ecònom provincial, formin el **Consell d'afers econòmics de la Província**.[1] El Provincial té en compte les observacions o recomanacions d'aquest Consell. Així mateix, crea els comitès que cregui oportuns per atendre aspectes específics.[2]*

141.1 *Es poden nomenar experts externs per ajudar l'Ecònom provincial en l'exercici de les seves funcions.*

*Per tal d'assegurar el bon funcionament de l'Economat provincial, és essencial que estiguin clarament definides les funcions i deures de cada persona implicada, i així aconseguir una estreta col·laboració entre el Provincial i l'Economat provincial.**

E) GOVERN DE LA COMUNITAT

1) L'Animador de comunitat

Missió

142 El Superior o Animador de comunitat està al servei dels seus germans per ajudar-los a respondre a la seva vocació personal, comunitària i apostòlica. Ofereix a cadascun la seva col·laboració, el seu consell i el suport de la seva autoritat.*

Funcions

143 L'Animador de comunitat presta atenció a cada un dels germans, i els serveix exercint les següents funcions:[1]

1 els acompanya en la recerca del bé comú i està a la seva disposició per rebre'ls i escoltar-los;

2 intervé, quan cal, per confirmar les decisions preses en comunitat o per decidir per ell mateix en assumptes que no poden quedar sense solució;

3 dintre de la seva competència, autoritza les despeses personals dels germans;[2]

4 té la responsabilitat de reunir periòdica-

ment la comunitat;[3]

5 procura que els documents d'arxiu estiguin classificats i salvaguardats;

6 vetlla pel manteniment de l'immoble i del mobiliari.[4]

Consell de l'Animador de comunitat

144 Normalment, tota la comunitat actua com a Consell de l'Animador de comunitat.

D'acord amb el Provincial, es pot constituir un Consell local més restringit en les comunitats on el nombre de germans o una altra raó ho facin necessari.*

Actuacions amb el consentiment de la comunitat

145 L'Animador de comunitat no pot obrar sense el consentiment de la seva Comunitat o del seu Consell local per:

1 prendre les decisions sobre aspectes que emanen d'acords comunitaris o del projecte comunitari;[1]

2 distribuir les tasques i responsabilitats no determinades pel Provincial;[2]

3 preparar el pressupost anual i l'informe econòmic de fi d'exercici i sotmetre'ls al Provincial per a la seva aprovació;[3]

4 decidir les despeses i reparacions importants, dins dels límits del pressupost aprovat;[4]

5 elaborar els projectes l'aprovació dels quals recau en els Superiors majors;[5]

6 reglamentar altres casos previstos pel Capítol provincial.[6]

Nomenament i mandat

146 L'Animador de comunitat és nomenat pel Provincial, per tres anys, prèvia consulta apropiada. Ha de tenir, almenys, un any de professió perpètua. Pot ser nomenat de nou.

El seu mandat pot ser escurçat pel Provincial, si així ho aconsellen raons serioses i/o de servei a la Província.*

146.1 *Si és possible, després de diversos mandats consecutius, ha de quedar alliberat per un temps, abans que se li confiï l'animació d'una altra comunitat.*

Les Normes de la Província *determinen si cal limitar el nombre de triennis consecutius.**

146.2 *On sembli útil, pot nomenar-se un Animador adjunt que secundi i, en cas necessari, substitueixi l'Animador de comunitat.*

L'Animador adjunt és designat d'acord amb les Normes de la Província *i forma part del Consell de comunitat.**

2) Administració comunitària

Criteris per a l'administració comunitària

147 La comunitat administra els seus béns amb esperit evangèlic i de conformitat amb les exigències de la pobresa religiosa.*

147.1 *La comunitat compta, sempre que sigui possible, amb un Ecònom local, designat d'acord amb les* Normes de la Província.*

Coordinats amb la Província

148 L'Animador de comunitat i l'Ecònom local segueixen les indicacions de l'Ecònom provincial en els aspectes que són de la seva competència.*

Notes
Sigles i referències
Índex general

NOTES

1

[1] Vida p. 63-64; RC (1852) part I, cap. I, art. 6*
[2] Vida p. 243-244 (Testament)*
[3] càn. 573; 588; VC 60; IMRGE 2
[4] càn. 589; 593; Louis-Marie (1869) p. 494

2

[1] R 3; càn. 207; 208; FT; IMRGE 7; 11; HIRL p. 31-32; E. Turú (2012) p. 33
[2] R 5; 40; càn. 574; 602; GS 32; FT 106; 277; 287; IMRGE 13; Vida p. 409-410; 476*
[3] R 10; càn. 575; 607; LG 44; PC 1; 5; 25

3

[1] Rm 5,5
[2] càn. 576; 578; PC 2; CG XVI p. 267-288; B. Rueda (1975)" p. 189-261; (1980) p. 7-17; Ch. Howard (1992) p. 443; S. Sammon (2003) p. 5-81
[3] IMRGE 21
[4] R 8; 42; 73; LG 53; 55; 58; 59; VC 28; ADR 99; RC (1852) part I, cap. I, art. 13; CG XVI p. 215-265; B. Rueda (1976) p. 267-521; Ch. Howard (1992) p. 462; S. Sammon (2009) p. 5-55; E. Turú (2012) p. 6-72*
[5] R 76; Jn 2,5; Cartas 194 §9; Vida* p. 342; 347; RC (1852) part I, cap. VI, art. 10*
[6] cf. 35; R 28; Ac 1,14; 2,42.46; Cartas 10 §1; 23 §1; 132 §2; Vida* p. 147; 245 (Testament); 254; C (1854) part I, cap. I, art. 6*
[7] R 56; ADR 33; Vida* p. 244 (Testament); RC (1852) part II, cap. V, art. 1; C (1854) part I, cap. I, art. 8/11*
[8] R 23; 27; Sylvestre p. 111; Vida* p. 244 (Testament)*
[9] R 24; Sentencias p. 58-60*
[10] R 54; E. Turú (2017) p. 290
[11] R 43; 55; Vida p. 437; 439; RC (1852) part I, cap. I, art. 2*
[12] R 25; Col 3,12-15; Ch. Howard (1989) p. 161-238

4

[1] cf. 16; 55; R 75; Vida p. 341; B. Rueda (1980) p. 15;*

S. Sammon (2006) p. 5-124
[2] cf. 52; 53; 60; R 74; MEM* 55; EEJ* 86; Cartas* 28 §2; 34; 59 §5; Vida* p. 92; C (1854) part I, cap. I, art. 1/4-5; Ch. Howard (1990)" p. 338
[3] R 85; Vida* p. 550
[4] cf. 59; R 92; Mt 2,14.21; CPD; Vida* p. 244-245 (Testament)
[*] càn. 577; 675; 676

5

[1] cf. 2; 10; R 10; càn. 607 §2
[2] cf. 12; càn. 598
[3] cf. 67

6

[1] cf. 52; R 44; 51; càn. 210; 214; 758; 759; LG 33; CL 33; VC 54; MEM* 33; 35; EMT* 11; CG XIX p. 31; CG XX p. 29-31; Ch. Howard (1990) p. 269-270; (1991) p. 415; E. Turú (2014) p. 142-143; (2016) p. 252
[2] cf. 63.3; R 31; 79; CL 8; EMT*
[3] cf. 63; 64; 65; R 3; Ef 4,4-6; AA 3; CL 32; CL 15-16; EG 120; ADR* 111; EMT* 17; 79; E. Turú (2014) p. 132-150; (2016) p. 202-255

6.1

[1] Ch. Howard (1991) p. 355-428
[2] càn. 1200; 1204
[3] cf. 136 (14); càn. 677 §2; EMT* 140; 143

6.2

[1] cf. 136 (14)
[2] cf. 117 (14)

7

[1] cf. 91; 92; 93; 95; càn. 581; 585; 621
[2] cf. 89; càn. 620
[3] cf. 96; R 79

8

[1] cf. 61
[2] cf. 3; 4; càn. 578
[3] cf. 87; 88; Ac 4,32; Rm 15,5-6; càn. 602

9

[1] R 2; 11; 15; LG 44
[2] R 31; 79; càn. 573 §2; 574; 758
[3] cf. 28; 53; R 16; Mt 16,19; càn. 590; 591; 678; 680; Vida* p. 365-366

10

[1] Vida* p. 244 (Testament)
[2] cf. 1; R 44; Vida* p. 243-244 (Testament)
[3] cf. 35; R 39; 76; CG XX p. 137-140; E. Turú (2013)" p. 125-126; (2016) p. 204
[4] cf. 2; R 2; 79
[*] càn. 577; 680

11

[1] cf. 53; PC 15; S. Sammon (2006) p. 42

[2] cf. 36; 39; Mt 5,3-12; càn. 575; 602; LG 46; Ch. Howard (1989) p. 165-166
[3] R 34; R 71; 89; ET 55; EN 41; 46; 76; VC 51; IMRGE 11; EEJ 54; CG XX p. 27; Ch. Howard (1990) p. 293*

12

[1] CG XVI p. 11 (Presentació de les Constitucions de 1986); CG XVIII (A la escucha) p. 20
[2] cf. 28; S. Sammon (2006) p. 32
[3] cf. 5; 15; 27; Cartas 89*
[4] cf. 103; B. Rueda (1978) p. 28; [*] càn. 576; 587; 598; 662
12.1 [*] cf. 88.1; 103; càn. 583; 587 §2
12.2 [1] cf. 88.1; 103

13

[1] cf. 51; 52; R 69; Ex 3,1; càn. 204; GS 22
[2] R 1; Os 2,16; càn. 210
[3] R 4; 7; Jr 2,2; Os 2,21; càn. 607 §1; 664; DC 1; Ch. Howard (1987) p. 65

14

[1] Lm 3,22-23; Lc 1,30; ET 5; 7
[2] R 11; 21; Mt 9,9; càn. 573 §2; 574; 575; 672; 1191; 1192 §1; VC 16; IMRGE 18
[3] R 3; Ac 5,12-13; càn. 602
[4] R 2; 9; 10; Rm 12,1; càn. 207 §2; LG 44; PC 5; VC 30; CG XVI p. 289-376

15

[1] cf. 5; 12; càn. 573 §2; 598; 607 §2; 654; 662; 670; 1192 §1
[2] R 14; 64; Mt 18,19-20; Rm 15,1-3; Ga 6,1; càn. 630 §1-2; LG 45; VC 45; Cartas 4 §1; B. Rueda (1984) p. 9-511; 484*

15.1

[*] cf. 127.4; càn. 670

15.2

[*] cf. 125; càn. 669 §1

16

[1] cf. 4; R 74; càn. 758; 759; Vida p. 341; 502; 504; S. Sammon (2006) p. 35-36*
[2] cf. 53; càn. 675 §1; 676; EG 273; GEE 23-24; S. Sammon (2006) p. 5-124

17

[1] cf. 52; R 67; càn. 577; 578
[2] cf. 45; R 10; càn. 673; 675 §2-3; PC 8; CG XVIII (A la escucha) p. 42; CG XX p. 143; E. Turú (2017) p. 289
[3] R 32; 88; GEE 26-28; 100-101; E. Turú (2014) p. 141

18

[1] R 9; Sl 127 (126); càn. 598
[2] R 10; Mt 19,12; càn. 599; ET 13; VC 21

19

[1] R 12; càn. 277; 285 §1; 599; LG 42; VC 88
[2] PC 12; ET 15; VC 46; RDC 28; IMRGE 18

20

[1] R 45
[2] 1Co 13,4-7
[3] R 51; Rm 15,7; He 13,1-2; càn. 602

21

[1] cf. 36; càn. 602; PC 12
[2] cf. 15; R 14; 64; Mt 18,19-20; Cartas 6 §4*
[3] R 45; 49; Mt 18,15-17; Rm 15,1-3; Ga 6,1; VC 45; B. Rueda (1970) p. 146

22

[1] R 13
[2] EG 284; 288; Cartas 259 §1a; Vida* p. 419-420*
[3] R 43; Jn 19,27
[4] R 39; Cartas 238 §1; Vida* p. 438-439; E. Turú (2012) p. 51-52*
[5] R 30; càn. 630 §1-2/5; 664

23

[1] R 14; càn. 285 §1; ADR 93*
[2] R 58; 59; 60; 61; 62; Lc 9,23-24; Ga 5,24; càn. 607 §1; PC 12

24

[1] Lc 23,46; Jn 4,34; He 5,8; 10,7; VC 22; B. Rueda (1975) p. 31-32
[2] B. Rueda (1975) p. 9-160
[*] R 15; 16

25

[1] Jn 1,29; càn. 664; B. Rueda (1975) p. 142
[2] R 16; Rm 12,2; 1Co 2,10-16; càn. 663 §1; GEE 169; Cartas 4 §3*

26

[*] R 17; GEE 165-175; Ch. Howard (1988) p. 107-154

27

[*] cf. 7; 8; 87; càn. 598 §1; 601; PC 14; Cartas 259 §1b; Vida* p. 361*

27.1

[*] cf. 89; càn. 596 §1; 596 §3; 617; 620

27.2

[*] cf. 86.4; càn. 696; 697

28

[1] cf. 9; Lc 10,16; càn. 212 §2-3; 590 §2; 598; 678 §2; Cartas 36 §2; Vida* p. 243 (Testament); 365-366*
[2] R 16; 47; 53; 80; 1Pe 4,10-11; VC 92; IMRGE 18; Ch. Howard (1988) p. 135

28.1

[*] cf. 53; càn. 678 §1

28.2

[*] càn. 285 §3; 287 §2; 289; 671

28.3

[*] cf. 56.1; càn. 678 §2

29

[1] Lc 2,7; 4,18; 2Co 8,9; Fl 2,7; VC 21; 22

[2] R 19; Ac 2,44-45; 4,32; càn. 598; 600; IMRGE 18; Cartas 63 §1; Vida* p. 245 (Testament)*

30

[1] R 20; càn. 600; LS 215; 223; B. Arbués (2000) p. 129

[2] R 33; LS; B. Arbués (2000) p. 127-175

30.1

[*] càn. 640; ET 22; CG XVII p. 51

30.2

[*] cf. 36.1; R 50; Vida p. 426-436*

31

[1] R 18; 26; Ac 2,46; 2Co 1,12; 12,6; càn. 635 §2; 640; PC 13; Vida p. 229-230; Ch. Howard (1993) p. 580*

[2] R 19; 79; Ac 2,44-45; 4,32.34-35; càn. 598; 634 §2; EG 81

31.1

[*] càn. 634 §2

32

[1] R 18; 69; Sylvestre p. 119-120; Vida* p. 383; 529*

[2] R 67; Mc 7,28-29; Lc 1,53; 6,20; VC 90; IMRGE 30; S. Sammon (2006) p. 74

[3] R 32; 72; càn. 222 §2; ET 17; 18; SS 41; EG 202; CG XVII p. 41-56; CG XIX p. 25; Ch. Howard (1990)" p. 328

[4] cf. 101; Ac 4,34-35; càn. 635 §2; 640; GS 69; SS 42; ESCM 11; B. Arbués (2000) p. 129

[5] R 67; 68; Lc 16,19-21; PC 13; Ch. Howard (1990)" p. 338

[6] cf. 58.2; R 33; Is 58,7; càn. 225 §2; 227; 287 §1; PT 89

32.1

[*] R 67; 68; 92; càn. 222 §2

32.2

[*] cf. 132.1; UEB p. 1-31*

32.3

[*] cf. 39.1; 140.9; 145 (3)

33

[1] R 18; Mt 5,3; Mc 10,21; Lc 12,13-21; PC 13; S. Sammon (2009) p. 31

[2] cf. 143 (3)

[3] cf. 135 (1)

[*] càn. 598; 600; 668

33.1

[*] cf. 88.1; 140.9; 140.10; 143

(3); càn. 635 §2

33.2

[*] cf. 89.2; 142; 143 (3); càn. 668 §3

33.3

[*] càn. 668 §1

33.4

[*] càn. 668 §1

33.5

[*] càn. 668 §2

33.6

[*] cf. 127.4; càn. 635 §2; 668 §3

33.7

[*] cf. 125 (3); càn. 635 §2; 668 §3

33.8

[*] cf. 135 (1); càn. 635 §2; 668 §4

33.9

[*] càn. 285 §4; 672

33.11

[1] cf. 125 (3)
[2] cf. 136 (14)
[*] càn. 634 §2; 635 §2; 640

34

[1] Rm 5,5
[2] CG XIX p. 32-39; CG XXI p. 217-218; Ch. Howard (1992) p. 435-540; (1993) p. 543-612
[3] càn. 578; IMRGE 19
[4] R 53; càn. 602; 663; 673; CG XVII p. 83-105

35

[1] R 38; Jn 16,13-15; 17,20-23; GS 32; VFC 12; IMRGE 21; E. Turú (2016) p. 212-218
[2] R 36; B. Rueda (1980)" p. 22
[3] R 42; Ac 1,14; CG XVI p. 215-265
[4] R 28; 43; Rm 12,5; EG 284; 288; B. Rueda (1970) p. 57-263; S. Sammon (2005) p. 4-80; E. Sánchez (2020) p. 7-143
[5] cf. 3; R 39; Ef 4,2-6; VC 41; CG XX p. 137-140; E. Turú (2013)" p. 125-126; (2016) p. 204

36

[1] Sentencias p. 260-266; Cartas* 30 §2; 132 §2; 238 §1; Vida* p. 63; 76-78; 145-146; 438-439; Ch. Howard (1989) p. 167*
[2] R 41; 43; 54; 55; càn. 578; IMRGE 24; ADR 92; Vida* p. 243 (Testament); E. Turú (2013)" p. 117-120*
[3] cf. 21; R 37; 56; càn. 602; VFC 3; VC 45; IMRGE 24; ADR 111; CG XVI p. 403-485; CG XX p. 21-40; B. Rueda (1970) p. 119; (1975)" p. 237*

36.1

[*] cf. 30.2

36.2

[*] càn. 677 §2; 759

37

[1] cf. 89.2; Mt 23,8; Jn 13,13-14; càn. 617; 618; 619; R (1837) cap. III, art. 1

[2] cf. 87; 142; 143; R 91; Lc 12,42; Jn 21,15-17; Cartas 56 §3; Vida* p. 452-454; CG XX p. 125; B. Rueda (1978) p. 100; E. Turú (2012) p. 44-45*

[3] cf. 8; Rm 15,5-6; 1Co 1,10; Ef 4,3; Col 3,14

37.1

[*] R 47; 87; càn. 212 §2-3; 220; 630 §5

38

[1] R 63; Vida p. 246; 440-441*

[2] Mt 18,19-20; Sant 5,14; Cartas 172 §1; Vida* p. 254*

[3] Jn 11,35.41-42; Ac 9,39-41; Ef 6,18; LG 49

39

[1] B. Rueda (1970) p. 57-263; S. Sammon (2005) p. 4-80; E. Sánchez (2020) p. 7-143

[2] R 43; 45; Jn 17,11-12; Rm 15,5-6; *càn.* 602; IMRGE 7; 15; 24; Sentencias* p. 260-266; Vida* p. 243 (Testament); B. Rueda (1978) p. 29; (1980)" p. 21

[3] cf. 57; R 52; 1Co 12,26-27

39.1

[1] cf. 125 (3); B. Rueda (1978) p. 5-100; (1980)" p. 5-83

[2] cf. 136 (9); B. Rueda (1978) p. 31

40

[*] R 47; 48; 49; Ac 2,42; 15,6; He 10,25; FT 6; B. Rueda (1978) p. 78; E. Turú (2015) p. 164-171

40.2

[*] càn. 665 §1

41

[1] R 33

[2] R 27; 46; Mt 18,21-22; Lc 12,22-26; LS 226; E. Turú (2012) p. 58-59

[3] R 52; Rm 15,7; càn. 287 §1; 663 §3; 666; 667 §1; ET 46; VC 38; VD 66; LS 223; Cartas 62 §1; CG XVIII (A la escucha) p. 133; B. Rueda (1970) p. 119; (1975)" p. 246; E. Turú (2017) p. 298*

41.1

[*] càn. 666; 667 §1

41.2

[*] cf. 125 (3)

41.3

[*] cf. 125 (3)

42

[*] R 50; càn. 665 §1; 667 §1

42.1

[*] cf. 136 (2); càn. 665

43

[*] cf. 6; 20; R 31; 37; 44; 51; Rm 12,13; 15,7; He 13,2; càn. 677 §2; 759; IMRGE 37; Cartas 180 §2b*

43.1

[*] cf. 20; càn. 602; 663 §2-5; Vida p. 129*

43.2

[*] cf. 20; R 52

44

[1] R 23

[2] R 69; Mt 14,14; 20,34; Mc 1,41; 6,34

[3] R 72; Mc 1,35; Lc 10,21; 11,1-4; Rm 12,9-13; ADR; B. Rueda (1973) p. 395-463; (1973)" p. 475-493; (1982) p. 333-356; Ch. Howard (1992) p. 435-540; (1993) p. 543-612; S. Sammon (2003) p. 5-81; E. Turú (2017) p. 286-329*

45

[1] R 7; Dt 4,29; Sl 63(62); Mt 6,33; càn. 210; 214; VFC 20; CG XX p. 27; 143

[2] cf. 17; Mt 6,7-8; 25,40.45; càn. 663 §1; IMRGE 19; CG XVI p. 377-402; CG XVIII (A la escucha) p. 42; CG XIX p. 32-39; B. Rueda (1982) p. 341

[3] cf. 50; R 8; Lc 1,38.45; 8,21; 11,28; VC 28; CG XVI p. 215-265; Ch. Howard (1992) p. 462

[4] R 22; 23; Sl 127(126); Lc 10,21; IMRGE 19; Cartas 3 §6; 4 §1; 7 §6; 169 §3/9; Sylvestre* p. 111; Vida* p. 244 (Testament); 294; 296-309; 310; 324-326; 334-335; E. Turú (2017) p. 305-306*

45.1

[*] R 7; 27; càn. 663 §1

46

[1] R 10; Mt 22,4 ; Jn 6,56; 1Co 11,26; Ap 3,20; càn. 663 §2; ET 48

[2] R 22; 29; 35; 70; Mt 18,19-20; Ac 2,42; Ef 6,18; VD 55; Vida p. 339*

[3] R 6; Lc 22,19; Rm 12,1; SC 10; IMRGE 20

46.1

[*] R 22; càn. 663 §2

46.2

[*] R 31; càn. 204; 205; 208; 209

47

[1] R 35; 36; Mt 18,19-20; 26,3; B. Rueda (1973) p. 463

[2] R 27; 72; Mt 11,25-26; Ef 6,18; ET 44; IMRGE 19; B. Rueda (1973)" p. 479

[3] R 29; 43; Mt 4,4.7.10; Lc 23,46; 1Co 14,26; Ef 5,19-20; càn. 663 §3; SC 83; 90; DV 21; VC 94; VD 87; B. Rueda (1973)" p. 487

47.2

[*] cf. 6; 49.6; R 31; 44; càn. 677 §2

47.3

[*] R 22

48

[1] R 30; Rm 8,15.26; 1Co 3,16; càn. 663 §3; VC 38; VD 66; IMRGE 19; Cartas 102 §1b; Vida* p. 313-314; 332-333; CG XVIII (A la escucha) p. 133; B. Rueda (1973) p. 434; (1982) p. 341; E. Turú (2017) p. 298*

[2] R 27; 29; Mt 11,27; 2Co 3,18; 1Te 5,17; PT 159; DV 25; VD 100; IMRGE 20; E. Turú (2017) p. 311-314

48.1

[*] R 27; R (1837) cap. II, art. 2/19; cap. VIII, art. 1/7

49

[1] R 14; 17; 20; Jn 15,16; 2Co 12,9-10; Ga 5,16.25; Ef 4,22-24; Fl 3,13-14; 1Jn 1,8-9; EG 91; CG XVIII (A la escucha) p. 15; 133; CG XX p. 21-40; B. Rueda (1973)" p. 485; (1975)" p. 220; (1978) p. 6

[2] R 46; 48; 49; Rm 5,11; 2Co 5,18-21; 1Jn 3,1-3; càn. 664; VC 40; IMRGE 26; Cartas 42 §1; S. Sammon (2005) p. 73*

[3] R 30; 2Co 3,18; càn. 630 §2; Ch. Howard (1988) p. 148-151

49.1

[*] R 29; 43; càn. 630 §2; 663 §3; 664; E. Turú (2017) p. 311-314

49.2

[*] R 46; 49; càn. 630 §2; 664

49.3

[*] R 30; càn. 661

49.4

[*] R 30; càn. 578; 664; Vida p. 312; 332*

49.5

[*] R 30; càn. 663 §5

49.6

[*] cf. 6; 47.2; R 31; 44; càn. 677 §2

50

[1] R 28; Jn 19,26-27; càn. 578; PC 2; VC 28; Cartas 23 §1; 194 §9; Vida* p. 147; S. Sammon (2003) p. 28; (2009) p. 31*

[2] cf. 45; R 8; 42; 73; Mt 12,50; Lc 1,38; Jn 2,5; Ac 1,14; LG 53; 58; 59; Vida p. 348-349; B. Rueda (1976) p.*

267-521; B. Arbués (1998) p. 102; S. Sammon (2009) p. 5-55; E. Turú (2012) p. 6-72

[3] R 28; càn. 663 §4; MC 2-15; RC (1852) part I, cap. VI, art. 6; B. Rueda (1976) p. 351; 507

[4] R 22; 25; 54; François (1857) p. 261-263; B. Rueda (1980) p. 13-14; 15; Ch. Howard (1989) p. 165-166

[5] cf. 8; R 84; Ef 6,18; LG 50; B. Rueda (1984) p. 14; S. Sammon (2005) p. 80; E. Turú (2013) p. 93; (2013)" p. 110

50.1

[*] Vida* p. 351-352; R (1837) cap. II, art. 3; RC (1852) part I, cap. IX, art. 3

50.2

[*] RC (1852) part I, cap. II, art. 9

50.3

[*] Sentencias* p. 94; Cartas* 238 §3; Vida* p. 244 (Testament)

50.4

[*] Vida* p. 344; R (1837) cap. IV, art. 14

50.5

[*] Vida* p. 254

50.6

[*] Vida* p. 63-64

50.7

[*] LG 50; B. Rueda (1984) p. 14; B. Arbués (1998) p. 94-95; 102; S. Sammon (2005) p. 80; E. Turú (2013)" p. 102-127

51

[1] Jn 3,16; 17,18; LG 17; AG 5; AA 4

[2] Jn 1,14; He 4,14-15; GS 22

[3] Mt 4,1; Lc 4,1.14.18; RM 13

[4] R 66; 71; Jn 10,11; He 9,14; RM 18

[5] cf. 13; R 69; Jn 16,13-15; Ac 2,3-4; 13,2-3; 1Co 3,6-9; RM 21; S. Sammon (2006) p. 29; 42; E. Turú (2015) p. 171-179

[6] R 2; Mt 28,19; Ac 1,8; càn. 211; 573 §1; 673; LG 11; AA 3; CL 33; EG 120; Ch. Howard (1990) p. 243-293; (1990)" p. 307-350; B. Arbués (1997) p. 5-56; (1998) p. 66-120; S. Sammon (2006) p. 5-124; E. Turú (2013) p. 76-98; (2014) p. 132-150; (2015) p. 154-197

52

[1] càn. 578; Cartas* 4 §4; 30 §3; 194 §7/10; 249 §4; Vida* p. 96; 351-352; RC (1852) part I, cap. VI, art. 6; C (1854) part I, cap. I, art.

7; S. Sammon (2009) p. 54

[2] R 74; Cartas 28 §2; 34; 59 §5; 323 §2; Sylvestre* p. 119-120; Vida* p. 294; 502*

[3] cf. 4; 6; R 69; càn. 216; 676; 759; GS 1; CL 32; MEM 33; 35; CG XX p. 29-31; Ch. Howard (1989) p. 165-166; E. Turú (2015) p. 171*

[4] R 75; 83; 85; 86; Cartas 14 §1a; 63 §2a; Vida* p. 550; Ch. Howard (1989) p. 166*

52.1

[*] cf. 125.1; 132.1; 136 (14); càn. 677 §1

53

[1] cf. 4; 11; R 74; 75; 1Co 12,4-7; Ga 2,9; càn. 217; 675 §3; 801; VC 96; 97; MEM 55; 69; Sentencias* p. 339-346; Vida* p. 92; 547-548; CG XIX p. 15-24; S. Sammon (2006) p. 72*

[2] cf. 28; 28.1; R 79; càn. 678 §1; 680

53.1

[*] cf. 97.1; 136 (3); càn. 609 §1

53.2

[*] cf. 97.1; 116 (2); 136 (4); càn. 616 §1

53.3

[*] cf. 108.1; 129; 129.1; càn. 628 §1; 678 §3; 680

54

[1] cf. 11; 39; Ac 5,12-14; càn. 602; PC 15; IMRGE 11; CG XVII p. 83-105; CG XX p. 27

[2] cf. 64; 65; R 26; Fl 2,2; ET 55; EN 21; EEJ 54; CG XVI p. 487-594; S. Sammon (2005) p. 69*

54.1

[*] càn. 769; 779; 787; EG 27; EEJ 43*

54.2

[*] R 76; càn. 578; LG 55-65; Cartas 14 §1c; Vida* p. 344; 348-349; R (1837) cap. IV, art. 14; RC (1852) part I, cap. VI, art. 11; part II, cap. VI, art. 11*

55

[*] cf. 4; 65.4; R 71; 75; Col 1,27-28; càn. 677 §1; 758; 761; GE 4; AA 30; MEM 69; EEJ* 86; Vida* p. 93; 505-506; S. Sammon (2006) p. 35-36*

55.1

[*] càn. 217; 768; 769; 795

55.2

[*] càn. 773; 774; 776; 778-780

55.3

[*] càn. 772 §2; 831; 832; IM 3; VC 99

56

[*] R 73; 74; 75; càn. 675; 676; 677 §1; 800; VC 96; EG 25; CG XIX p. 25

56.1

[*] cf. 28.2-3; càn. 671; 678 §2; 681 §1

57

[1] cf. 39; R 57; càn. 673; 675; LG 44; ET 42-45; EN 21; 41; 46; 76; EEJ 87*

[2] cf. 52; IMRGE 36

57.1

[*] cf. 39.1; càn. 211; 216; 675 §1

58

[1] MEM 70; 72; Cartas* 273 §1b; Vida* p. 547-548*

[2] US 1; 76; FT 216

[*] R 75; 77; 79; càn. 768; 778; 800; 801; 803; 806; 807; GE 3; 4; 8-10; SS 46; VC 97; 98; FT 114; CV 223

58.1

[*] càn. 587 §3-4; MEM; EEJ**

58.2

[*] càn. 214; 222 §2; 225 §2; 227; 768; 769; CG XVII p. 41-56

59

[1] R 74; càn. 222 §2; 677 §1; EN 31; Cartas 323 §1; Ch. Howard (1990)" p. 307-350*

[2] R 78; Mt 2,14.21; Mc 9,37; 10,13-16; càn. 225 §2; 768 §2; PP 80; SS 41; CG XXI p. 55; 216-217; Ch. Howard (1990)" p. 328

[3] cf. 4; R 13; 92; CPD; Vida p. 244-245 (Testament)*

59.2

[*] cf. 132.1; càn. 587 §3-4

59.3

[*] càn. 227; 768 §2

59.4

[*] R 80

60

[1] R 32; 67; 72; càn. 222 §2; VC 75; DC 34; CG XXI p. 187

[2] cf. 4; R 80; càn. 676; 677 §1; GS 4; ET 17; 18; VC 75; EG 49; IMRGE 30; CV 91; Cartas 28 §2; 34; 59 §5; 323 §2; CG XVIII (A la escucha) p. 15; CG XIX p. 25-30; CG XX p. 31; CG XXI p. 51; CG XXII; B. Arbués (1997) p. 44; (1998) p. 66-120; E. Turú (2013) p. 76-98*

60.1

[*] càn. 225 §2; 680

61

[*] cf. 8; R 81; 82; Mt 28,18-20; Ac 1,8; càn. 781; 783; GE 9; PC 20; EN 20; RM 1; Cartas 93 §4; Vida* p. 209-211; CG XVI p. 663-*

721; CG XVII p. 109-132; E. Turú (2013) p. 88-89

61.1

[*] cf. 8; càn. 784; 785

61.2

[*] R 81; càn. 211; 781; 783; 784; 785; AG 32; EG 49

61.3

[*] R 82; càn. 787; AG 25; RM 55; VC 98; FT 216; EG 27; CG XVIII (A la escucha) p. 139-140

62

[1] Ef 4,13
[2] Jn 8,32
[3] cf. 76; 77; 77.2; PC 18 §4
[4] Lc 2,51-52; PC 18 §2
[5] cf. 89

63

[1] Mt 22,36-40; càn. 597; 642; IMRGE 35; GEE 66-94; CG XVII p. 59-82
[2] cf. 25; 26; R 4; 16
[3] cf. 6

63.1

[*] cf. 132.1; càn. 587 §4

63.3

[*] cf. 6; 89

64

[1] cf. 51; R 2; Rm 8,28-30; càn. 210; 211; LG 33; 40; AA 3; CL 15-16; 33; Ch. Howard (1987) p. 62
[2] cf. 3; 4; VC 54; EMT 11; 17; 79; E. Turú (2016) p. 202-255*
[3] R 1; Mc 1,16-20; ES 66; GS 14; CG XVII p. 60-64
[4] R 89; càn. 207; 214; 219; LG 11; VC 30

65

[1] cf. 4; 6; 52; R 44; EN 41; 46; 76; Ch. Howard (1987) p. 53-98; S. Sammon (2005) p. 69; E. Turú (2016) p. 252; E. Sánchez (2020) p. 104-139
[2] Mt 9,37-38; Cartas 196 §1b; Vida* p. 96; 245 (Testament)*
[3] 1Sa 3,1-10; Lc 1,38; Vida p. 504-505*
[4] R 31; 89
[5] cf. 11; 43; 49.6; R 31; 51; Cartas 56 §2*

65.1

[1] cf. 88.1
[2] cf. 132.1; CG XIX p. 40-45

65.2

[*] R 89; 90

65.3

[*] cf. 39.1

65.4

[*] cf. 55; 58

65.5

[*] R 89

66

[*] R 4; 57; càn. 597; VC 65; RC (1852) part II, cap. XI, art. 2

66.4 _____
[*] càn. 219

66.8 _____
[*] càn. 645 §2-4

66.9 _____
[*] càn. 641-645

67 _____
[1] R 58; Jn 1,35-43; càn. 646; IMRGE 34; CG XXII
[2] cf. 5; càn. 650 §1; 652 §1-3

68 _____
[*] Mc 10,21; Lc 9,23-24; càn. 652 §2-3

69 _____
[*] càn. 652 §2-3; Vida p. 69-70; 426-436; CG XVI p. 267-288*

70 _____
[1] cf. 117 (9); càn. 647 §1; 650
[2] càn. 648
[3] càn. 649 §1

70.1 _____
[*] cf. 117 (9)

70.2 _____
[*] cf. 117 (5); càn. 647 §2-3

70.3 _____
[*] cf. 135 (4); càn. 653 §2

70.4 _____
[*] cf. 96.2; 117 (9)

71 _____
[*] càn. 648 §2; 650

72 _____
[*] càn. 653 §2

73 _____
[*] R 59; càn. 659 §1; PC 18; Sentencias p. 30-38*

73.2 _____
[*] cf. 63; 136 (14)

74 _____
[*] càn. 659 §2; 660; PC 18; VC 98; Cartas 313; 318 §2-4; CG XVII p. 66-73*

74.3 _____
[*] càn. 660 §2

75 _____
[*] R 60; càn. 659 §1-2

76 _____
[*] R 90; càn. 652 §4

77 _____
[*] R 90; càn. 651

78 _____
[*] R 61; 62; càn. 661; VC 69; 98; IMRGE 35; CV 223; Vida p. 297; 434; CG XVI p. 645-646; CG XVII p. 77; CG XX p. 31*

78.6 _____
[*] càn. 578; PC 2

78.7 _____

[*] càn. 592 §2

78.8
[*] cf. 6; 63; 117 (14)

78.9
[*] cf. 117 (14); càn. 677; PC 2; CG XVI p. 645-646

78.10
[*] càn. 578

79
[*] càn. 597 §1; 690

80
[1] càn. 641; 644; 645 §1
[2] càn. 642

80.1
[*] càn. 643; 644; 645

80.2
[*] càn. 650 §2

81
[1] cf. 135 (4); 136 (1); càn. 607 §2; 641; 653 §2; 654; 656 §3; 658; 689 §1
[2] càn. 655
[3] càn. 657 §1

81.1
[*] cf. 72; 72.1; càn. 653 §2

81.2
[*] cf. 136 (1); càn. 656

81.3
[*] càn. 657 §3; 658

81.5
[*] cf. 136 (1); càn. 645 §3-4

81.7
[*] càn. 657 §2

81.9
[*] cf. 117 (4); càn. 690 §1

82
[*] càn. 656 §4-5

83
[1] R 61; B. Rueda (1984) p. 454; 482
[2] SI 127(126); càn. 1191; 1192 §1; 1193; CG XVI p. 358-363 (n. 123-125); B. Rueda (1984) p. 484
[3] Dt 32,4; Lm 3,22-23; Rm 11,29; 2Co 1,20; He 10,23; Cartas 30 §3; 194 §7/10; Vida* p. 296-309; 352; B. Rueda (1984) p. 9-511*

83.1
[*] cf. 135 (2)

84
[1] càn. 1194; 657 §1; 688 §1
[2] cf. 117 (3); càn. 688 §2
[3] cf. 135 (4); càn. 657 §1-2; 689 §1
[4] cf. 116 (1); càn. 691
[*] R 64

84.2
[*] càn. 692

85
[1] cf. 117 (1); càn. 684; 685
[2] cf. 117 (2); càn. 686; 687

[3] cf. 118 (4); 135 (5); 137 (4); càn. 694-703

85.1

[*] cf. 136 (14); càn. 687

85.2

[*] càn. 702

86

[*] càn. 694-704; 1394 §2; 1395; 1397; 1398

86.1

[*] cf. 118 (4); càn. 695; 698; 699; 1395 §2

86.2

[*] cf. 118 (4); 137 (4); càn. 695; 698; 699; 1395; 1395 §2

86.3

[*] cf. 136 (14); càn. 695 §1; 1395 §2

86.4

[*] cf. 118 (4); 135 (5); 137 (4); càn. 696-699

87

[1] R 66; Mt 28,18; Mc 9,35; Jn 10,11; 13,2-5; Fl 2,7; VC 75
[2] R 42; 84; Lc 2,48.51-52; Jn 2,3; Ac 1,14; Cartas 23 §1; 30 §2a; 63 §1a; 168 §3; 260 §1; Vida* p. 77; 334-335*
[3] Mt 20,20-28; Mc 10,45
[4] 1Pe 5,3; PC 14; MR 13; Cartas 56 §3*
[5] Rm 12,6-8; 1Pe 4,10-11; càn. 618; 619; VC 43; IMRGE 7; B. Arbués (1997) p. 36; E. Turú (2012) p. 44-45

88

[*] càn. 586; 596 §1/3; 617; 633; Ch. Howard (1993) p. 567

88.1

[*] cf. 101; 125 (3); càn. 587; 596 §1

89

[*] càn. 620; 672

89.1

[*] cf. 133.4; càn. 131; 133; 137-144; 192 §2; 586 §1; 596 §3; 1282

89.2

[*] cf. 37; 142; R 91

89.3

[1] cf. 88.1; 136 (7-8); 137 (3)
[*] R 92; 93; càn. 596 §3

90

[1] cf. 114; 132; 144; càn. 627 §1; PC 14; Cartas 38 §1a; 39 §2; Vida* p. 463*
[2] cf. 115; 134; 145; càn. 617; 627 §2
[3] càn. 85; 86; 90-93

90.1

[*] cf. 114.2; càn. 118; 119; 124-128; 626; 627

90.2

[*] cf. 119; 138; càn. 632; 633

91

[*] cf. 7; càn. 581; 586

92

[*] cf. 117 (6); càn. 581; CG XIX p. 46-48

92.1

[*] cf. 117 (6); càn. 585

93

[*] cf. 89; 128; càn. 621

93.1

[*] cf. 94; 117 (4); 137 (1); càn. 620; 623; 625 §3

94

[1] cf. 89; 117 (6); càn. 581
[2] cf. 118 (2); càn. 624 §1; 625 §3; 626

94.1

[*] cf. 117 (7)

95

[1] cf. 89; 117 (6-7); 136 (5); càn. 581
[2] cf. 118 (2)
[3] cf. 137 (2)
[4] càn. 624 §1; 625 §3; 626

95.1

[1] cf. 117 (7)
[2] cf. 136 (5)

96

[*] cf. 117 (6); CG XIX p. 48-49

96.2

[*] cf. 70.4; 117 (7)

97

[*] cf. 116 (2); 136 (3-4); càn. 608; 616 §1

97.1

[*] càn. 609 §1; 610-612; 616 §1

97.2

[*] cf. 99.6; 136 (8); càn. 680; 681 §2

97.3

[*] cf. 117 (7)

98

[1] GS 69; PP 76; EG 202; ESCM 16; UEB p. 4 (Introducció §2)*
[2] ESCM 33; 35; 37; 41; Cartas 206 §1; UEB* p. 6-7 (1a etapa: Veure)*
[3] SS 42; ESCM 2; 11; 50
[*] càn. 222 §2; 287 §1; 634 §2; 635 §1; 640; B. Arbués (2000) p. 127-175; UEB p. 1-31*

98.1

[*] cf. 89.1; càn. 129 §2; 131; 133; 137-144; 596 §3; 636

99

[*] càn. 113-123; 635; 636; 638 §2; 1254-1258; 1279; PC 13; ESCM 38; 73

99.1

[*] cf. 136 (14); càn. 586 §1;

587 §4; 635

99.2

[*] cf. 88.1; 90.1; 97.1; 100.1; 136 (7); càn. 634; 635; 638 §1-3; 640; CG XVIII (Actas) p. 49-50; B. Arbués (2000) p. 129; UEB p. 4 (Introducció §2)*

99.3

[1] cf. 117 (8); 133.4; 136 (7); càn. 596 §3; 638 §3; 1274 §5; 1284 §2(2n)
[2] càn. 638 §3; 1295

99.4

[*] cf. 114.3; 133.4; càn. 113-123; 586 §1; 1256; 1257; 1279 §1

99.5

[1] cf. 100.1; 117 (10); 136 (10); càn. 638 §1-3; ESCM 38
[2] cf. 120; 121.5; 140.5; càn. 486

99.6

[*] cf. 97.2; 136 (8); càn. 680; 681 §2

100

[1] ESCM 58 §2
[2] ESCM 58 §5
[*] cf. 103; càn. 635 §2; 636; 639 §1

100.1

[*] cf. 117 (14); càn. 635 §1; 638 §1-3

100.3

[*] càn. 636 §2; 1280

101

[1] ESCM 98
[2] ESCM 12; 41
[3] ESCM 2; 33
[*] cf. 121; 140; 147.1; càn. 222 §2; 287 §1; 494; 636; 638 §2; 1282; 1284; B. Arbués (2000) p. 152

101.1

[*] càn. 133; 638 §1-3; 1281; 1285; 1289

101.2

[*] càn. 636 §2

101.3

[*] cf. 61.3; càn. 222 §2; 1286

102

[*] cf. 117 (12-13); càn. 596 §1; 631 §1; PC 14

102.1

[*] càn. 631 §3

103

[1] cf. 114; 118 (1)
[2] cf. 28; 52; R 16
[3] cf. 100; càn. 631 §2; 632
[4] cf. 12; 12.1
[5] càn. 166

104

[*] càn. 631 §2

105.3

[*] cf. 117 (14)

105.4 _____
[*] cf. 117 (14)

106 _____
[*] càn. 626; 631 §2; 685 §1; 687

107 _____
[*] càn. 626; 631 §2; 685 §1; 687

108 _____
[*] R 84; càn. 596 §1; 617; 622

108.1 _____
[*] cf. 53.3; càn. 131; 137-144; 212 §2-3; 628 §1/3; 630 §5

109 _____
[*] càn. 164-179; 623; 624 §1; 625 §1; 626

110 _____
[*] càn. 479 §1; 480; 617; 620

111 _____
[*] càn. 164-179; 623; 624 §1; 625 §3; 626

112 _____
[*] cf. 118 (1)

113 _____
[*] cf. 117 (14); 118 (1)

113.1 _____
[*] càn. 629

114 _____
[*] cf. 103; càn. 164-179; 626; 627 §1; 631 §2

114.1 _____
[*] cf. 115

114.2 _____
[*] cf. 90.1; 133.2; càn. 124-127

114.3 _____
[*] cf. 99.3; 117 (14); càn. 469-471; 473 §1; 586 §1; 596 §3

115 _____
[*] cf. 90.1; càn. 124-128; 627 §2

116 _____
[1] càn. 691 §1
[2] cf. 53.2; 97.1; 136 (4); càn. 616 §1
[3] cf. 125 (3); càn. 587 §4; 632

117 _____
[1] cf. 85; càn. 684; 685
[2] càn. 686
[3] cf. 84; càn. 688 §2
[4] cf. 81.9; càn. 690 §1
[5] cf. 70; càn. 647 §2
[6] cf. 92; 93; 94; 95; 96; càn. 581; 585
[7] cf. 95.1; 97.3-4; càn. 587 §4
[8] cf. 99.3; càn. 587 §4; 1274 §5
[9] cf. 70; 70.1/4; càn. 647 §1
[10] cf. 98.1; 122.1; 136 (10); 140.7; càn. 638 §3
[11] cf. 121.2-3; càn. 493; 494 §4; 636 §2; 1284 §3; 1287

[12] cf. 102; càn. 632
[13] cf. 113; càn. 632
[14] cf. 6.2; 78.1; 78.8-10; 93.1; 99.2; 100.1; 105.4; 114.3; 128

118
[1] cf. 103 (1); 112; càn. 624 §3; 625 §3; 626; 627 §1
[2] cf. 95.1; 128; 128.1; càn. 624 §2-3; 625 §3; 626
[3] cf. 114.3; 120; 120.1-3; 121; 122; 122.1; càn. 586; 624 §3; 1280
[4] cf. 86; 86.1-4; 137 (4); càn. 694-699
[*] càn. 119

119
[*] cf. 90.2; 138; càn. 632; 633

119.2
[*] cf. 138.2

120
[*] cf. 118 (3); càn. 474; 482-484; 486-491

120.1
[*] cf. 118 (3); càn. 471; 474

120.2
[*] cf. 118 (3)

120.3
[*] cf. 118 (3); càn. 469; 470; 471; 473 §1; 586 §1

121
[1] ESCM 33; 37
[2] ESCM 64; 91
[3] ESCM 87
[*] cf. 118 (3); càn. 494 §1; 636 §1; 638 §2

121.1
[*] cf. 118 (3); càn. 494 §3-4; 636 §2

121.2
[*] cf. 117 (11); càn. 493

121.3
[*] cf. 117 (11); càn. 494 §4; 636 §2; 1287

121.4
[*] cf. 98; 140.4

121.5
[*] cf. 140.5; càn. 486

121.6
[*] cf. 140.2-3; càn. 636 §2

122
[1] càn. 492; 1280; ESCM 61
[2] cf. 88.1
[3] ESCM 63
[*] cf. 118 (3); 141; càn. 1277; 1282

122.1
[*] cf. 117 (10); 118 (3); 141

123
[*] càn. 596 §1; 632

124
[*] càn. 626; 632

125

[1] càn. 632-633
[2] cf. 133; 137 (1); càn. 626
[3] cf. 15.2; 32.2; 33.1/7/11; 38.3; 39.1; 41.2-3; 116 (3); 145; 146.1-2; 147.1
[4] cf. 124

125.1
[*] cf. 132.1

126
[*] cf. 136 (12); càn. 626; 632

126.1
[*] càn. 592 §1

126.2
[*] càn. 633 §2

126.3
[*] cf. 136 (14); càn. 632

127
[*] cf. 89; 93; R 84; càn. 596 §1/3; 617; 620; 677 §1

127.1
[1] càn. 596 §1
[2] càn. 214; Ch. Howard (1991) p. 411

127.2
[*] cf. 136 (7); 137 (2); càn. 581; 585

127.4
[*] cf. 15.1; 33.6

127.5
[*] cf. 100.1; càn. 638 §1-3

128
[*] cf. 118 (2); càn. 623; 624 §1-2; 625 §3; 626

128.1
[*] cf. 136 (14)

129
[*] cf. 53.3; càn. 131; 137-144; 628 §1

129.1
[*] càn. 212 §2-3; 628 §3; 630 §5

130
[*] càn. 656 §5

131
[*] càn. 765; 832

132
[*] càn. 627 §1; 632; 633

132.1
[*] cf. 115; 125.1; 136 (14)

133
[*] cf. 125 (2); càn. 164-179; 626

133.2
[*] cf. 90.1; 114.2; càn. 632; 633

133.3
[*] cf. 138.2; càn. 633 §2

133.4
[*] cf. 99.3; 117 (8); 136 (7-8); 137 (3); càn. 469-471; 473 §1; 586 §1; 596 §3

133.5
[*] càn. 128

134

[*] cf. 90.1; càn. 124-128; 627 §2

135

[1] cf. 33; 33.8; càn. 668 §4
[2] cf. 83; 83.1; càn. 1191; 1192
[3] cf. 70.3; càn. 653 §2
[4] cf. 81; 84; càn. 689 §1
[5] cf. 86; càn. 696; 697 (-> 694; 695); 1394 §2

136

[1] cf. 81; càn. 656 §3; 657 §1
[2] cf. 42.1; càn. 665 §1
[3] cf. 53.1; 97.1; càn. 609 §1
[4] cf. 53.2; 97.1; 116 (2); càn. 616 §1
[5] cf. 94; 95.1; 99.3; 117 (8); càn. 586 §1; 587 §4; 596 §3; 1274 §5
[6] cf. 127.2; càn. 581; 586 §1; 587 §4; 596 §3
[7] cf. 99.3; càn. 1274 §5
[8] cf. 97.2; càn. 681 §2
[9] cf. 39.1; 125 (3); 145; càn. 587 §4; 602; B. Rueda (1978) p. 5-100; (1980)" p. 5-83
[10] cf. 100.1; 117 (10); 140.7; càn. 638 §1-3
[11] cf. 97.1; 100.3; 140.1-3/9-10; 145; càn. 493; 494 §4; 636 §2; 1284 §3; 1287
[12] cf. 124; 125 (4); 126; càn. 631 §2; 632
[13] cf. 123; càn. 631 §2; 632
[14] cf. 6.1-2; 33.11; 52.1; 73.2; 85.1; 86.3; 126.3; 132.1; 133.4

137

[1] cf. 93.1; 125 (2); càn. 479 §1; 480; 620; 624 §3; 626; 627 §1
[2] cf. 95; 127.2; 136 (5-6); càn. 624 §3; 625 §3; 626
[3] cf. 66.7; 70; 89.2-3; 133.4; 139; 140; 141; 141.1; 142; càn. 482; 586 §1; 624 §3; 636; 650; 651; 1280
[4] cf. 86.2; 86.4; càn. 696; 697 (-> 694; 695); 1394 §2
[*] càn. 119

138

[*] cf. 90.2; 119; càn. 632; 633; Ch. Howard (1993) p. 567; UEB p. 6-7 (1a etapa: Veure)*

138.2

[*] cf. 119.2

139

[*] cf. 137 (3); càn. 474; 482-484; 486-491; 586 §1; 624 §3

139.1

[*] càn. 469-471; 473 §1; 586 §1

140

[1] ESCM 64; 87
[*] cf. 121; 137 (3); càn. 494 §1; 636 §1; 638 §2

140.1

[*] cf. 33.1; 97.1; 121.8; 136 (11); 140.2-3; 145; 148; càn. 494 §3-4; 635 §2; 636 §2; 1284

140.2
[*] cf. 121.6; 136 (11); càn. 493; 636 §2; 1284 §3

140.3
[*] cf. 121.6; 136 (11); càn. 494 §4; 636 §2; 1287

140.4
[*] cf. 98; 121.4-5; càn. 636 §2

140.5
[1] cf. 121.5; 143; càn. 486-491; 1284 §2(9è)
[2] cf. 99.6; càn. 681 §2

140.6
[*] cf. 97.1; 121.8; 148; càn. 636 §2

140.7
[*] cf. 117 (10); 136 (10); càn. 638 §1-3; 639 §5

140.8
[*] càn. 639

140.9
[*] cf. 88.1; 136 (11); càn. 635 §2; 636 §2

141
[1] càn. 492; 1280; ESCM 61
[2] ESCM 63
[*] cf. 122; 137 (3); càn. 1277; 1282

141.1
[*] cf. 101.2; 137 (3)

142
[*] cf. 37; 89.2; R 84; 91; càn. 596 §1; 608; 617-619; 629; Cartas 197 §1*

143
[1] cf. 27; 28; 37; càn. 618; 619; 630 §1-2/5
[2] cf. 33.1; càn. 596 §1; 668 §2
[3] cf. 40; 40.1-2
[4] cf. 140.5; càn. 486 §2

144
[*] càn. 627

145
[1] cf. 28; 37.1; 39.1; B. Rueda (1978) p. 5-100; (1980)" p. 5-83
[2] càn. 626
[3] cf. 136 (10); 140.1-3/9-10; 148; càn. 636 §2
[4] cf. 140.2/9; càn. 638 §1
[5] cf. 136 (10)
[6] cf. 116 (3); 125 (3)

146
[*] cf. 137 (3); càn. 623; 624; 625 §3; 626

146.1
[*] cf. 125 (3); càn. 624 §2

146.2
[*] cf. 125 (3)

147
[*] cf. 31.1; 32; 99; 99.1; càn. 634; 640; UEB p. 6-7 (1a etapa: Veure)*

147.1
[*] cf. 125 (3); R 93; càn. 636; 638 §2

148
[*] cf. 32.3; 140.1/9-10; càn. 636 §2; ESCM 64

SIGLES I REFERÈNCIES

cf. + *article/s*	Confronteu article/s o estatut/s d'aquestes Constitucions (*referència interna*)
R + *número/s*	Vegeu número/s de la *Regla de vida*
Sigla bíblica + *capítol, verset*	Vegeu text/s bíblic/s segons criteris de la Bíblia Catalana Interconfessional *(mètode usual de citació)*
càn + *número*	Vegeu cànon/s del Codi de Dret canònic (1983)
SIGLA + *número/s*	Document de l'Església (*sense número/s: vegeu tot*)
SIGLA* + *número/s*	Document de l'Institut *(sense número/s: vegeu tot*)
Paraula* + *pàgina/es* o + *número de carta*	Obra històrica dels orígens (p.e. Vida*, Cartas*...)
R (1837); RC (1852); C (1854) + *part, capítol, article/s*	Primeres Regles i Constitucions de l'Institut
CG + ordinal romà + *pàgina/es*	Documents d'un Capítol general
Nom (any) + *pàgina/es*	Circular d'un Superior general (nom) i any de publicació

art.	article
càn.	cànon/s
[cast]	text en castellà
cf.	confronteu
[fr]	text en francès
n.	número/s
p.	pàgina/es
R	*Regla de vida*
vol.	volum

*****	nota general referent a un article en el seu conjunt
§	paràgraf/s
;	separació entre referències (*si no hi ha nova sigla, pertany a la font anterior*)
-	inici i final d'una sèrie consecutiva d'elements (*articles, estatuts, números, pàgines, paràgrafs...*)
/	elements discontinus dins d'una mateixa referència (*estatuts, paràgrafs, ítems d'una enumeració...*)
+	vegeu també els versets següents d'una citació bíblica

DOCUMENTS DE L'ESGLÉSIA

AA *Apostolicam Actuositatem* (Decret sobre l'apostolat dels laics). Vaticà II, Roma, 18/11/1965

AG *Ad Gentes divinitus* (Decret sobre l'activitat missionera de l'Església). Vaticà II, Roma, 07/12/1965

RDC *Ripartire da Cristo* (Partir novament de Crist: un renovat compromís de la vida consagrada en el tercer mil·lenni). CIVCSVA, Roma, 19/05/2002

CL *Christifideles Laici* (Exhortació apostòlica sobre la vocació i missió dels laics en l'Església i en el món). Papa Joan Pau II, Roma, 30/12/1988

CPD *Carta del papa Francesc al Poble de Déu* (Carta sobre els abusos sexuals, de poder i de consciència comesos per un notable nombre de clergues i persones consagrades). Papa Francesc, Roma, 20/08/2018

CV *Christus Vivit* (Exhortació apostòlica postsinodal als joves i a tot el Poble de Déu). Papa Francesc, Loreto, 25/03/2019

DC *Deus Caritas Est* (Encíclica sobre l'amor cristià). Papa Benet XVI, Roma, 25/12/2005

DV *Dei Verbum* (Constitució dogmàtica sobre la divina revelació). Vaticà II, Roma, 18/11/1965

EG *Evangelii Gaudium* (Exhortació apostòlica sobre l'anunci de l'Evangeli en el món actual). Papa Francesc, Roma, 24/11/2013

EN *Evangelii Nuntiandi* (Exhortació apostòlica sobre l'evangelització en el món actual). Papa Pau VI, Roma, 08/12/1975

ES *Ecclesiam Suam* (Encíclica sobre la missió de l'Església en el món contemporani). Papa Pau VI, Roma, 06/08/1964

ESCM *Economía al servicio del Carisma y la Misión* (Document del Dicasteri de la Vida Religiosa sobre la gestió econòmica de tots els Instituts), CIVCSVA, Roma, 06/01/2018 [cast]

ET *Evangelica Testificatio* (Exhortació apostòlica sobre la renovació de la Vida Religiosa). Papa Pau VI, Roma, 29/06/1971

FT *Fratelli Tutti* (Encíclica sobre la fraternitat i l'amistat social). Papa Francesc, Assís, 03/10/2020

GE *Gravissimum Educationis* (Declaració sobre l'educació cristiana). Vaticà II, Roma, 28/10/1965

GEE *Gaudete et Exsultate* (Exhortació apostòlica sobre la crida a la santedat en el món actual). Papa Francesc, Roma, 19/03/2018

GS *Gaudium et Spes* (Constitució pastoral sobre l'Església en el món). Vaticà II, Roma, 07/12/1965

HIRL *Hermano en los Institutos Religiosos Laicales* (Document dels Superiors generals dels Instituts Religiosos Laicals sobre la vocació de Germà publicat per la Unió de Superiors Generals). Roma, 15/01/1990 [cast]

IM *Inter Mirifica* (Decret sobre els Mitjans de Comunicació Social). Vaticà II, Roma, 04/12/1963

IMRGE *Identitat i missió del religiós germà en l'Església* (Instrucció del Dicasteri de la Vida Religiosa sobre la vocació del Religiós Germà). CIVCSVA, Roma, 04/10/2015

LG *Lumen Gentium* (Constitució dogmàtica sobre l'Església). Vaticà II, Roma, 21/11/1964

LS *Laudato Si'* (Encíclica sobre la cura de la casa comuna). Papa Francesc, Roma, 24/05/2015

MC *Marialis Cultus* (Exhortació apostòlica sobre el culte a Maria). Papa Pau VI, Roma, 02/02/1974

MR *Mutuae Relationes* (Les relacions entre els bisbes i els religiosos en l'Església. Directrius de les congregacions per als religiosos i els instituts seculars i per als bisbes). CIVCSVA, Roma, 14/05/1978

PC *Perfectae Caritatis* (Decret sobre la renovació de la Vida Religiosa). Vaticà II, Roma, 28/10/1965

PP *Populorum Progressio* (Encíclica sobre la necessitat de pro-

moure el desenvolupament dels pobles). Papa Pau VI, Roma, 26/03/1967

PT *Pacem in Terris* (Encíclica sobre la pau entre tots els pobles que ha de fundar-se en la veritat, la justícia, l'amor i la llibertat). Papa Joan XXIII, Roma, 11/04/1963

RM *Redemptoris Missio* (Encíclica sobre la validesa permanent del mandat missioner). Papa Joan Pau II, Roma, 07/12/1990

SC *Sacrosanctum Concilium* (Constitució sobre la sagrada litúrgia). Vaticà II, Roma, 04/12/1963

SS *Sollicitudo Rei Socialis* (Encíclica per celebrar el vigèsim aniversari de la *Populorum Progressio*). Papa Joan Pau II, Roma, 30/12/1987

US *Ut Unum Sint* (Encíclica sobre ecumenisme i la crida a la unitat dels cristians). Papa Joan Pau II, Roma, 25/05/1995

VC *Vita Consecrata* (Exhortació apostòlica sobre la Vida Consagrada i la seva missió en l'Església i en el món). Papa Joan Pau II, Roma, 25/03/1996

VD *Verbum Domini* (Exhortació apostòlica sobre la Paraula de Déu en la vida i en la missió de l'Església). Papa Benet XVI, Roma, 30/09/2010

VFC *Vida fraterna en comunidad* (Document del Dicasteri de la Vida Religiosa sobre la vida fraterna), CIVCSVA, Roma, 02/02/1994 [cast]

Les tres fonts principals de referència emprades en les *Constitucions* corresponen als documents del Concili Vaticà II, al magisteri dels Papes (encícliques, exhortacions apostòliques i altres) i a documents de la CIVCSVA (Congregació dels Instituts de Vida Consagrada i Societats de Vida Apostòlica). Tots ells, llevat de dos casos que s'indiquen oportunament, estan traduïts i publicats en català: (a) Els documents del Concili Vaticà II: constitucions, decrets, declaracions. Concili Vaticà II: edició bilingüe. Facultat de Teologia de Catalunya i Abadia de Montserrat. Barcelona, 2003; (b) Editorial Claret de Barcelona, i (c) Documents d'Església de l'Abadia de Montserrat.

DOCUMENTS DE L'INSTITUT

DOCUMENTS DE REFERÈNCIA

ADR* *Aigua de la roca*. Roma, 2007

EEJ* *Evangelitzadors entre els joves*. Saragossa: Edelvives, 2011

EMT* *Entorn de la mateixa taula*. Saragossa: Edelvives, 2010

MEM* *Missió educativa marista*. Roma, 1999

UEB* *Plan de discernimiento sobre el uso evangélico de los bienes*. Roma, 2004 [cast]

OBRES HISTÒRIQUES DELS ORÍGENS

Cartas* Hermano Paul Sester (ed), *Cartas de Marcellin J. B. Champagnat 1789-1840*. Editorial Luis Vives, Zaragoza, 1996 [cast]

Sentencias* Hermano Juan Bautista (Jean-Baptiste Furet), *Sentencias, Enseñanzas espirituales*. Editorial Luis Vives, Zaragoza, 1989 [cast]

Sylvestre* Hermano Sylvestre (Jean-Felix Tamet), *Memorias*. Editorial Luis Vives, Zaragoza, 1990 [cast]

Vida* Hermano Juan Bautista (Jean-Baptiste Furet), *Vida de José Benito Marcelino Champagnat*. Editorial Luis Vives, Zaragoza, 1990 (Edición del Bicentenario 1989) [cast]

PRIMERES REGLES I CONSTITUCIONS

R (1837) *Règle des Petits Frères de Marie*. Frères Maristes, Lyon, 1837 [fr]

RC (1852) *Règles Communes*. Frères Maristes, Lyon, 1852 [fr]

C (1854) *Constitutions*. Frères Maristes, Lyon, 1854 [fr]

DOCUMENTS DELS CAPÍTOLS GENERALS (des del Vaticà II)

CG XVI *XVI Capítulo general (1968)*. Zaragoza, 1971 (Actas) [cast]

CG XVII *XVII Capítulo general (1976)*. Zaragoza, 1977 (Actas) [cast]

CG XVIII *XVIII Capítulo general (1986)*. Roma, 1987 (Actas; A la escucha del 18º Capítulo) [cast]

CG XIX *XIX Capítulo general (1993)*. Roma, 1995 (Actas) [cast]

CG XX *XX Capítulo general (2001)*. Roma, 2002 (Actas) [cast]

CG XXI *XXI Capítulo general (2009)*. Roma, 2010 (Actas) [cast]

CG XXII *XXII Capítulo general (2017)*. Roma, 2021 (Actas) [cast]

CIRCULARS DELS SUPERIORS GENERALS (des del Vaticà II)

François (1857) *Circulaire du 6 janvier 1857*, 06/01/1857, vol. 2, p. 261-292 [fr]

Louis-Marie (1869) *Circulaire du 2 février 1869*, 02/02/1869, vol. 3, p. 463-505 [fr]

B. Rueda (1970) *La Vida Comunitaria*, 06/06/1970, vol. 25, p. 57-263 [cast]

B. Rueda (1973) *Charla sobre la Oración*, 01/11/1973, vol. 25, p. 395-463 [cast]

B. Rueda (1973)" *La creatividad en la Oración comunitaria - apéndice*, 01/11/1973, vol. 25, p. 475-493 [cast]

B. Rueda (1975) *La Obediencia*, 30/05/1975, vol. 26, p. 9-160 [cast]

B. Rueda (1975)" *El espíritu del Instituto*, 25/12/1975, vol. 26, p. 189-261 [cast]

B. Rueda (1976) *Un nuevo espacio para María*, 08/09/1976, vol. 26, p. 267-521 [cast]

B. Rueda (1978) *El Proyecto Comunitario*, 19/03/1978, vol. 27, p. 5-100 [cast]

B. Rueda (1980) *1980 Año Champagnat*, 25/03/1980, vol. 27, p. 7-17 [cast]

B. Rueda (1980)" *El Proyecto Comunitario - capítulo complementario*, 21/11/1980, vol. 27, p. 5-83 [cast]

B. Rueda (1982) *Carta sobre la oración*, 08/12/1982, vol. 27, p. 333-356 [cast]

B. Rueda (1984) *La Fidelidad*, 08/09/1984, vol. 28, 1984, p. 9-511 [cast]

Ch. Howard (1987) *Las Vocaciones*, 01/11/1987, vol. 29, p. 53-98 [cast]

Ch. Howard (1988) *El Discernimiento*, 31/07/1988, vol. 29, p. 107-154 [cast]

Ch. Howard (1989) *El Fundador interpela a sus Hermanos*, 20/05/1989, vol. 29, p. 161-238 [cast]

Ch. Howard (1990) *Sembradores de esperanza*, 12/03/1990, vol. 29, p. 243-293 [cast]

Ch. Howard (1990)" *Una llamada urgente: Sollicitudo Rei Socialis*, 30/11/1990, vol. 29, p. 307-350 [cast]

Ch. Howard (1991) *Movimiento Champagnat de la Familia Marista*, 15/10/1991, vol. 29, p. 355-428 [cast]

Ch. Howard (1992) *Espiritualidad Apostólica Marista*, 25/03/1992, vol. 29, p. 435-540 [cast]

Ch. Howard (1993) *Espiritualidad Apostólica Marista - suplemento*, 10/07/1993, vol. 29, p. 543-612 [cast]

B. Arbués (1997) *Caminar con paz, pero deprisa*, 08/11/1997, vol. 30, p. 5-56 [cast]

B. Arbués (1998) *Fidelidad a la misión en situaciones de crisis sociales*, 08/05/1998, vol. 30, p. 66-120 [cast]

B. Arbués (2000) *A propósito de nuestros bienes*, 31/10/2000, vol. 30, p. 127-175 [cast]

S. Sammon (2003) *Una revolución del corazón*, 06/06/2003, vol. 31, p. 5-81 [cast]

S. Sammon (2005) *Compañeros maravillosos*, 25/03/2005, vol. 31, p. 4-80 [cast]

S. Sammon (2006) *Dar a conocer a Jesucristo y hacerlo amar*, 06/06/2006, vol. 31, p. 5-124 [cast]

S. Sammon (2009) *En sus brazos o en su corazón*, 31/05/2009, vol. 31, p. 5-55 [cast]

E. Turú (2012) *Nos dio el nombre de María*, 02/02/2012, vol. 32, p. 6-72 [cast]

E. Turú (2013) *Hasta los confines de la Tierra*, 02/02/2013, vol. 32, p. 76-98 [cast] (*Fins a l'extrem de la Terra* [cat])

E. Turú (2013)" *Brasas ardientes, testigos de la Fe*, 06/06/2013, vol. 32, p. 102-127 [cast] (*Brases ardents, testimonis de la fe* [cat])

E. Turú (2014) *El futuro tiene corazón de tienda*, 28/10/2014, vol. 32, p. 132-150 [cast] (*El futur té cor de tenda* [cat])

E. Turú (2015) *Montagne: la danza de la misión*, 25/03/2015, vol. 32, p. 154-197 [cast] (*Montagne: la dansa de la missió* [cat])

E. Turú (2016) *Fourvière: la revolución de la ternura*, 06/06/2016, vol. 32, p. 202-255 [cast] (*Fourvière: la revolució de la tendresa* [cat])

E. Turú (2017) *La Valla, casa de la luz*, 25/03/2017, vol. 32, p. 286-329 [cast] (*La Valla: casa de la llum* [cat])

E. Sánchez (2020) *Hogares de luz*, 08/09/2020, vol. 33, p. 7-143 [cast]

Es mantenen les referències en francès i en castellà dels documents que no estan traduïts al català, llevat dels quatre documents que sí que la tenen: *Aigua de la roca*, *Evangelitzadors entre els joves*, *Entorn de la mateixa taula* i *Missió educativa marista*. Per altra banda, la majoria de les publicacions del germà Emili Turú tenen versió catalana, però es manté també la referència de la publicació en la col·lecció de les circulars dels Superiors generals: «Circulares de los Superiores Generales, tomo 32 2009-2017, circulares 412 a 419» per facilitar-ne la localització dels textos. Aquests documents poden consultar-se en català al web www.maristes.cat.

ÍNDEX GENERAL

PRESENTACIÓ 7
DECRET D'APROVACIÓ DE 2020 10

CAPÍTOL I
EL NOSTRE INSTITUT RELIGIÓS DE GERMANS

IDENTITAT DEL GERMÀ MARISTA A L'ESGLÉSIA

1 Origen de l'Institut 15
2 La nostra identitat: ser germans 16
3 Deixebles de Marcel·lí Champagnat 16
4 La nostra missió: donar a conèixer Jesucrist 18
5 Membres de l'Institut 18
6 Germans i laics, maristes de Champagnat 19
7 Estructures al servei de la vida i missió 21
8 Som una família global 22
9 Germans en comunió amb l'Església 22
10 Caminant amb altres instituts religiosos 23
11 Una gràcia sempre actual 23
12 Constitucions, aplicació de l'evangeli 24

CAPÍTOL II
EL NOSTRE ÉSSER DE RELIGIOSOS GERMANS

CONSAGRACIÓ COM A GERMANS

13 Aliança d'amor 27
14 Consagrats com a germans 27
15 Professió a l'Institut 28
16 Vocació a l'Església 29
17 Apassionats per la missió 30

A) CONSELL EVANGÈLIC DE CASTEDAT

18 Rere les petjades de Crist cast 30
19 Viure amb un cor indivís 30
20 En el si de la comunitat 31
21 Fraternitat, castedat i amistat 31
22 La castedat, do de Déu 32
23 Un camí de fecunditat 32

B) CONSELL EVANGÈLIC D'OBEDIÈNCIA

24 Rere les petjades de Crist obedient 34
25 Discerniment evangèlic 34
26 Cultiu de la llibertat interior 35
27 Compromesos en obediència 35
28 Mediació i escolta 36

C) CONSELL EVANGÈLIC DE POBRESA

29 Rere les petjades de Crist pobre 37
30 Viure en pobresa 37
31 Senzillesa de vida i missió 38
32 Evangelitzats pels pobres 38
33 Un camí de despreniment 40

CAPÍTOL III
LA NOSTRA VIDA COM A GERMANS
VIDA A L'INSTITUT

34 Una vida unificada 45

A) VIDA FRATERNA EN COMUNITAT

35 Amb Maria, formem la comunitat de Jesús 46
36 Comunitat a l'estil dels nostres orígens 46
37 L'Animador de comunitat 48
38 Cura del germà malalt 48
39 Ser germans, la nostra primera missió 50
40 Comunicació de vida 51
41 Una vida en harmonia 52
42 Casa nostra 53
43 Hospitalitat i obertura 54

B) CULTIU DE L'ESPIRITUALITAT

44 Units en la pregària de Crist 55
45 Viure en la presència de Déu 55
46 Al voltant de la taula del Senyor 56
47 Pregar amb el poble de Déu 57
48 Silenci i contemplació 58
49 Conversió del cor 59
50 Amb Marcel·lí, a l'escola de Maria 60

C) ENVIATS EN MISSIÓ

51 Jesús, l'enviat del Pare 63
52 Marcel·lí Champagnat, apassionat per la missió 63
53 Enviats a evangelitzar educant 64

54 La nostra fraternitat, un do que lliurem 65
55 Evangelitzadors entre els joves 66
56 Especialment els més exclosos o vulnerables 67
57 Tots, testimonis en missió 67
58 El nostre projecte educatiu marista 68
59 Compromesos amb els infants i joves i els seus drets 69
60 Maristes en sortida 71
61 Un cor missioner 72

CAPÍTOL IV
EL NOSTRE CAMÍ COM A GERMANS
FORMACIÓ MARISTA I PERTINENÇA

62 Propòsit de la formació marista 75
63 Itineraris i processos 76

A) PASTORAL DE VOCACIONS

64 Despertant vocacions 78
65 Claus per a una cultura vocacional 79

B) PRENOVICIAT

66 Discerniment de la crida 81

C) NOVICIAT

67 Iniciació a la vida religiosa 84
68 Formació humana i cristiana 84
69 Formació marista 85
70 Casa i durada del noviciat 86
71 Períodes d'activitat apostòlica 87
72 Final del noviciat 88

D) POSTNOVICIAT

73 Creixement com a consagrat per a la missió 89
74 Viure en harmonia les diverses dimensions 90
75 Consolidant-se com a apòstol 92

E) FORMADORS

76 La formació, obra de tots 93
77 Perfil dels formadors 93

F) FORMACIÓ PERMANENT

78 Responsables de la nostra formació 94

G) ADMISSIÓ I PROFESSIÓ A L'INSTITUT

79 Admissió a l'Institut 99
80 Admissió al noviciat 99
81 Admissió a la professió 100
82 Fórmula de professió 103
83 Vot d'estabilitat 104

H) SEPARACIÓ DE L'INSTITUT

84 Sortida de l'Institut 106
85 Altres casos de separació 107
86 Expulsió de l'Institut 108

CAPÍTOL V
LA NOSTRA ORGANITZACIÓ COM A GERMANS
EL SERVEI DE L'AUTORITAT

87 Crist, Maria i Marcel·lí, fonts d'inspiració 111
88 Corresponsabilitat i subsidiarietat 112

89 Serveis d'autoritat en l'Institut 113
90 El Consell: animació i govern en fraternitat 115

A) UNITATS DE VIDA I MISSIÓ

91 Unitat administrativa 118
92 Tipus d'Unitat administrativa 118
93 Província 119
94 Viceprovíncia 119
95 Districte 120
96 Regió 121
97 Comunitat 122

B) ADMINISTRACIÓ DELS BÉNS

98 Ús evangèlic dels béns 124
99 Administració dels béns temporals 124
100 Orientacions i normes per a l'administració dels béns 128
101 Encarregats de tenir cura dels béns 130

C) GOVERN GENERAL

1) El Capítol general

102 Definició 132
103 Funcions 133
104 Composició 134
105 Membres per ofici i convidats 134
106 Membres elegibles 136
107 Electors 136

2) El Superior general i el seu Consell

108 Missió del Superior general 136
109 Elecció i mandat 137
110 Vicari general 137
111 Elecció del Vicari 138

112 Vicari general: funció vacant 138
113 Superior general: funció vacant 138
114 Consell general 139
115 Missió del Vicari i dels Consellers 140
116 Actuacions amb el parer del Consell 141
117 Actuacions amb el consentiment del Consell 141
118 Actuacions col·legiades 144

3) Òrgans de participació i consulta
119 Per exercir la corresponsabilitat 145

4) Administració general
120 Secretari general 148
121 Ecònom general 149
122 Consell d'afers econòmics de l'Institut 151

D) GOVERN PROVINCIAL
1) El Capítol provincial
123 Definició 152
124 Membres 153
125 Funcions 153
126 Organització 154

2) El Superior provincial i el seu Consell
127 Missió del Provincial 155
128 Nomenament i mandat 157
129 Visita canònica 158
130 Recepció de vots 158
131 Predicadors i publicacions 158
132 Consell provincial 159
133 Elecció dels Consellers 159
134 Missió dels Consellers 161

135 Actuacions amb el parer del Consell 161
136 Actuacions amb el consentiment del Consell 162
137 Actuacions col·legiades 165

3) Òrgans de participació i consulta
138 Per exercir la corresponsabilitat 166

4) Administració provincial
139 Secretari provincial 167
140 Ecònom provincial 168
141 Consell d'afers econòmics de la Província 173

E) GOVERN DE LA COMUNITAT
1) L'Animador de comunitat
142 Missió 174
143 Funcions 174
144 Consell de l'Animador de comunitat 175
145 Actuacions amb el consentiment de la comunitat 175
146 Nomenament i mandat 176

2) Administració comunitària
147 Criteris per a l'administració comunitària 177
148 Coordinats amb la Província 178

NOTES 181
SIGLES I REFERÈNCIES 204
ÍNDEX GENERAL 214

Maristes de Champagnat

ISBN 979-12-80249-17-3